

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/139/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215225504
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1215225504.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci manžela: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXXXX/XX, E., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Tatiana Dlhošová, advokátka so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, proti manželke: A. F. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. H. B. XXX, zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ľubica Sopková, advokátka so sídlom Malacky, Pribinova 3, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva: I. C., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, Vajnorská 47, Bratislava, o odvolaní matky a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 27P/158/2015-2074 zo dňa 24.10.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až VIII. m e n í takto:

I. Maloletého na čas po rozvode manželstva zveruje do osobnej starostlivosti matky.

II. Obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

III. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého sumou 400,- eur mesačne počnúc dňom 07.12.2022 do 31.12.2023 a sumou 500,- eur mesačne počnúc dňom 01.01.2024, ktorú sumu je povinný platiť k rukám matky vždy do 15-teho mesiaca vopred, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva.

IV. Zročné výživné za čas od 07.12.2022 do 28.02.2026 predstavuje sumu 2 600,- eur, ktorú je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Upravuje styk otca s maloletým každú stredu a piatok v nepárnom týždni v čase od 13,00 hod. do 15,00 hod. v Centre pre deti a rodiny Holíč, Rodinné domky 1293/1, pracovisko Senica, za asistovanej účasti odborných zamestnancov s tým, že matka je povinná maloletého na styk riadne pripraviť a zabezpečiť jeho prítomnosť.

VI. Návrh matky na prerušenie konania z a m i e t a .

VII. Matke n e p r i z n á v a oslobodenie od súdnych poplatkov.

VIII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II, t. č. Mestský súd Bratislava II, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom manželstvo účastníkov konania rozviedol (I. výrok). Na čas po rozvode manželstva zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca (II. výrok). Matke uložil povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 250,- eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva (III. výrok). Ďalej rozhodol o zastupovaní a spravovaní majetku maloletého oboma rodičmi (IV. výrok). Styk matky s maloletým upravil po dobu šiestich mesiacov od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva každý týždeň v utorok a vo štvrtok vždy od 13,00 hod. do 16,00 hod. v Centre pre deti a rodiny Bratislava, Röntgenova 6, Bratislava, za prítomnosti psychologičky uvedeného zariadenia (V. výrok). Ďalej po uplynutí šiestich mesiacov styk matky s maloletým upravil každý páry týždeň od štvrtka od 15,00 hod. do pondelka nasledujúceho nepárneho týždňa do 8,00 hod. (VI. výrok). Matke uložil povinnosť si dieťa vyzdvihnúť v školskom zariadení, ktoré navštevuje a po ukončení styku dieťa odovzdať do školského zariadenia, ktoré dieťa aktuálne navštevuje. Ak sa maloletý nebude nachádzať v školskom zariadení, stanovil miesto odovzdania a prevzatia maloletého v mieste bydliska otca (VII. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 1, § 2 ods. 1, § 100 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), čl. 5, § 24 ods. 4, 5, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“), čl. 3, čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 41 ods. 4 Ústavy SR.

3. Mal za preukázaný trvalý a vážny rozvrat o manželstve účastníkov konania, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2015, nekomunikujú spolu a navzájom na seba podávajú trestné oznámenia a svoje nezhody riešia cez spoločné dieťa. Keďže manželstvo neplní svoj spoločenský účel, pričom dôvody rozvratu popisovali obaja rozdielne, no napriek tomu je ich manželstvo ako iba formálny a pretrvávajúci zväzok muža a ženy bez vzájomnej citovej náklonnosti, mal splnené hmotnoprávne podmienky na rozvod manželstva, preto návrhu manžela vyhovel. S poukazom na ust. § 100 CMP upravil pomery manželov k maloletému dieťaťu z ich manželstva na čas po rozvode manželstva a dospel k záveru o dôvodnosti otca, keďže z doterajšej genézy mal za preukázaný postoj matky k otcovi, ktorá napriek rôznym opatreniam a uloženým výchovným a neodkladným opatreniam, prípadovej konferencie v Centre pre deti a rodiny, odporúčaniam lekárov či znalcom, nezmenila svoj postoj a snahu zvrátiť daný stav či odstrániť psychologickou intervenciou negatívne emócie maloletého a pripustiť jeho kontakt s otcom, keď práve sa množia konania v súvislosti s návrhmi matky, a to aj na zákaz jeho priblíženia sa k maloletému či návrh na pozbavenie rodičovských práv, a tiež obaja rodičia podávajú na seba trestné oznámenia, preto situácia medzi nimi eskaluje. Matka počas konaní vedených pred Okresným súdom Senica negovala všetky snahy o odstránenie negatívneho nastavenia maloletého voči otcovi, odmietla sa s maloletým podrobiť psychoterapii pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica ako aj Centrom pre deti a rodiny Skalica či na Klinike detskej psychiatrie v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Bratislava, konanie predložovala tým, že voči všetkým rozhodnutiam smerujúcim k usporiadaniu rodinných vzťahov podávala odvolanie, vznášala námietky zaujatosti nielen voči znalcom, ale aj kolíznemu opatrovníkovi či sudcom. Zo znaleckého dokazovania mal za preukázanú silnú až patologickú fixáciu maloletého na svoju matku, ktorá maloletého v jeho obavách a strachu voči otcovi indukuje, ochraňuje ho a snaží sa otca vylúčiť zo života dieťaťa, ktorý stav matka petrifikuje a žije v maloletom negatívny zážitok z roku 2015, označený ňou ako únos dieťaťa otcom, ktorý však v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala a považoval za nepravdepodobné, že by daný zážitok z čias, kedy rodina žila v spoločnej domácnosti a k starej matke zo strany otca chodili do E. pravidelne, matka sama odišla z domácnosti starej matky zo strany otca v E. a maloletého nechala s otcom, pričom o niekoľko hodín mal maloletý zažiť traumu z odchodu do E. s otcom, hoci v tom čase mal iba 3,5 roka. Ak by daný zážitok maloletému nepripomínala a neoznačovala ho ako „únos“, maloletý by si ho nefixoval. Zároveň poukázal na odchod matky s maloletým k svojej matke do G. H. B. dňa 04.09.2015, čo pretrváva už 7 rokov a danú okolnosť už matka nepovažovala za únos. Poukázal na matkou navštívených odborníkov, ktorí odporučili maloletému psychoterapiu, ako aj hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení za účelom stabilizácie stavu a prípadného nastavenia liečby, poučenie matky I. I. v júni 2016 o potrebe obnovenia vzťahu maloletého s otcom a nevyhnutnosti psychoterapie, ktoré odporúčania matka nerefletovala, zmenila ambulanciu lekára a maloletý vystriedal za niekoľko rokov viacero psychológov, pediatrov a psychiatrov. Tiež prvoinštančný súd poukázal na okolnosť, že matka maloletého izoluje, keďže prestal navštevovať predškolské zariadenie po návšteve otca v danom zariadení dňa 07.12.2016, kedy neprejavoval z otca strach či nervozitu a prijal mikulášsky balíček, pričom matka neinformovala

zariadenie o dôvode neprítomnosti maloletého, ktorý bol následne vylúčený rozhodnutím predškolského zariadenia z predprimárneho vzdelávania. Tiež poukázal na ďalšie okolnosti, a to vyjadrenie maloletého pred znalcom PhDr. Kleinmannom ako aj na ďalšiu situáciu spočívajúcu v tom, že maloletý vo veku 10 rokov navštevuje základnú školu individuálne, matka všetky rozhodnutia ohľadne povinnej školskej dochádzky maloletého realizuje podľa vlastného rozhodnutia, bez súhlasu otca a aj z vyjadrenia maloletého vyplývalo poľutovanie nad tým, že nemá školu bližšie, ale až v Čechách. Maloletý aktuálne v prostredí vyrastá izolovane, dochádza k utlmovaniu rozvoja jeho vyšších citov a sociálnych zručností, keďže je ukracovaný vo vzťahu s druhým rodičom a aj zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že je zámer prijať adekvátne opatrenie k zmene daného patologického stavu, maloletý podľa znalkyne Haidovej, Kleinmanna a pedopsychiatricky I. D. potrebuje kvalitnú psychoterapiu a je tiež nutná zmena postoja matky ako hyperprotektívneho rodiča, pričom psychoterapia maloletého je podľa znalkyne Haidovej podmienená terapiou matky, ktorá maloletého vo svojom prežívaní indukuje a napriek viacerým možnostiam jej poskytnutým za účelom funkčného styku otca s dieťaťom, matka neodkladné opatrenia o úprave styku nerešpektovala, nevyužila možnosť psychologickéj intervencie, nerešpektovala súdom nariadené výchovné opatrenie, ani nariadený asistovaný styk otca v Centre pre deti a rodiny Bratislava, ktorým konaním opakovane bezdôvodne či zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom. Považoval za pochopiteľnú silnú naviazanosť maloletého na matku, s ktorou žije bez prítomnosti otca od 3,5 roka veku dieťaťa, nenavštevuje predškolské či školské zariadenie a učí ho v prevažnej miere matka, čím je jeho kontakt s inými deťmi obmedzený a izolovaný, preto pochopiteľne vedome alebo nevedome preberá postoje matky a daná sociálna izolácia môže v budúcnosti u maloletého viesť k ťažko napravitelným následkom na jeho psychickom zdraví, čo konštatoval aj PhDr. Karol Kleinmann. Napriek tomu, že daná situácia by evokovala k zvereniu maloletého skôr do starostlivosti matky, daný záver by bol reálny len v prípade rovnosti ostatných predpokladov, avšak matka dlhú dobu popiera rolu druhého rodiča v živote dieťaťa, nie je ochotná sa s otcom na výchove maloletého a starostlivosti oň dohodnúť, dlhodobo nerešpektuje práva dieťaťa na udržiavanie pravidelného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, preto aplikoval ust. § 25 ods. 4 ZoR. Ťažisko konania predstavovalo znalecké dokazovanie, v rámci ktorého sa prvoinštančný súd priklonil k názorom znalcov, ktoré prevažovali, pričom súčasťou znaleckého dokazovania bolo aj posúdenie psychického stavu rodičov i maloletého, avšak ani u jedného z rodičov neboli zistené psychopatologické znaky, maloletý však podľa záverov znalcov PhDr. Haidovej a PhDr. Kleinmanna preberá názory a postoje svojej matky, ktorú si bezhranične idealizuje, matka ho nezaťažuje žiadnym súdnym sporom a maloletý používa pojmy, ktoré nemôže vzhľadom na svoj vek poznať a tiež bola odporúčaná odborná intervencia v určenom zariadení, napr. Výskumnom ústave detskej psychológie a patopsychológie podľa PhDr. Haidovej. Neakceptoval znalecký posudok vypracovaný PhDr. Elenou Fortis predložený matkou, ktorý považoval za neobjektívny, keďže znalkyňa nebola oboznámená komplexne s problematikou prejednávanej veci, nevyšetřila otca, nevykonala s ním ani pohovor. Znalecké posudky vypracované pre prípravné trestné konanie MUDr. Ladislava Kvasničku sa týkali postupu matky v období rokov 2015 do roku 2020 v súvislosti s navrhovanou liečbou, ktorý postup matky nespochybnil, okrem odporúčania týkajúceho sa hospitalizácie a psychoterapie za účelom riešenia vzťahovej problematiky maloletého s otcom, s ktorým záverom sa súd prvej inštancie nestotožnil, pretože pokiaľ odborní lekári odporúčali istý postup liečby, aj prípadnú hospitalizáciu, musel si to vyžadovať zdravotný stav dieťaťa a nešlo o svojvôľu ošetrovujúcich lekárov. Tiež podľa znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča, maloletý otca demonizuje a negatívne polarizuje, opisuje s ním situácie, ktoré si vzhľadom k veku nemôže objektívne pamätať, pričom maloletý nemá hypertrofovanú pamäť aj vzhľadom k intelektu a vyšetreniu, jeho kognitívny vývin je intaktný a nevybočuje normovývinu maloletého, ktorý však odmieta osobu otca, je voči jeho správaniu hyperkritický a vo verbalizácii používa vzhľadom na svoj vek a intelekt neprimerané odborné výrazy („trauma, flashbacky“), z čoho vyplýva jednoznačne preberanie názorov a postoja maloletého od iných osôb, resp. sú nimi petrifikované a patologizované. Poukázal na vyjadrenie matky, podľa ktorého maloletý toho času žiadneho pedopsychiatra nenavštevuje, je údajne úplne v pohode, i keď sa maloletý počas výsluchu dňa 12.07.2021 a rozhovoru so znalcom dňa 14.07.2021 vyjadril o nočných morách, o strachu, flashbackoch. Prvoinštančný súd si pri rozhodovaní bol vedomý neprípravenosti maloletého na styk s otcom, čo konštatovala aj znalkyňa PhDr. Haidová a zmena zverenia bude pre neho znamenať ďalší stres, avšak z dlhodobého hľadiska dané rozhodnutie spôsobí u maloletého menšie škody, ako jeho ponechanie v starostlivosti matky, čím by došlo len k legalizácii jej rozhodnutia zamedziť otcovi a jeho rodine akýkoľvek kontakt s maloletým a následne len jednostrannú výchovu neakceptujúcu potrebu druhého rodiča. Záujem maloletého vnímal v širšom rozsahu, pričom matka vie síce zabezpečiť bežné potreby, avšak zo širšieho pohľadu ho diskriminuje v rodinných väzbách, ako i v kontakte s rovesníkmi, čo sa vo veku maloletého prejavuje na jeho psychickom zdraví,

keďže žije so svojou matkou v izolovanom svete, táto nepracuje a nemá záujem podporovať vzťah otca s maloletým, neguje výchovné opatrenia, spochybňovala osoby znalcov a má jednoznačnú snahu o separáciu maloletého z prirodzeného rodinného prostredia, pretože svoje partnerské nezhody necitlivo preniesla na maloletého, v ktorom od jeho troch rokov žije strach z „únosu otcom“. Napriek na matkou poukazované suicidálne sklony maloletého, ktoré však I. D. vylúčila, táto žiadnu lekársku starostlivosť nevyhľadala a s maloletým neabsolvovala psychoterapiu. Prvoinštančný súd ju nepovažoval za dobrý vzor pre dieťa, narušuje základné životné istoty a štruktúru mravných a morálnych noriem dieťaťa, ktoré v súvislosti so zmenou starostlivosti prežil krátkodobý stres, avšak uvedené predstavuje menšie negatívum v porovnaní s výchovným prostredím na budúci život dieťaťa, v ktorom doteraz žije. Otec má po osobnostnej stránke všetky predpoklady na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletého, i keď musí počítať s počiatočnou odmietavou reakciou dieťaťa či prípadnými útekmi a bude potrebné sa na to pripraviť za pomoci odborníkov. Matka dostala niekoľko príležitostí na uvedenie si dôležitosti otca v živote dieťaťa, avšak žiaden posun u nej nenastal a neustále stereotypne opakovala výroky o únose dieťaťa, ktoré aj po siedmich rokoch má stres z otca a psychické problémy. Postoj matky a jej správanie nie je dôkazom jej ochoty pripraviť maloletého na styk s otcom, ale jednoznačne má zámer zabrániť kontaktu s ním, pričom maloletý je neadekvátne zaťahovaný do konfliktu rodičov, ako i vzťahových problémov v rodine a je výrazne determinovaný matkou, či už priamo, alebo nepriamo. Vzatie maloletého otcom nepovažoval za únos, napokon keď matka tiež s maloletým odišla bez súhlasu otca, u ktorého nebola zistená žiadna psychopatológia, je riadne zamestnaný a zodpovedný svojim povinnostiam a má záujem, aby maloletý žil život bežného zdravého dieťaťa, chodil do školy, na krúžky a mal kamarátov a pripravený osloviť odborníkov psychológov či psychiatrov za účelom pomoci pri adaptácii. Maloletého nevyočul priamo, ale uspokojil sa s jeho vyjadrením pred orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately dňa 21.12.2016, ako aj pred znalcami, ktorí s ním vykonali pohovor, znalci z pozície psychológov majú väčšie odborné zručnosti s dieťaťom ako súd. Upustil od znaleckého dokazovania znalcem z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatrie MUDr. Ivanom André, keďže mal dostatok dôkazov, a to aj z ďalšieho konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1P/63/2016 o úprave výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletému na čas do rozvodu manželstva, v ktorom konaní bol vypracovaný ďalší znalecký posudok PhDr. Kleinmanna a PhDr. Haidová vypracovala odborné stanovisko č. 13/2017 EZD.

4. Zároveň upravil styk matky s maloletým počas prvých šiestich mesiacov formou asistovaného styku v Centre pre deti a rodiny Bratislava za účasti psychológa, ktorým spôsobom chcel matku motivovať podrobeniu sa poradenstvu a tiež z preventívnych dôvodov považoval za potrebnú realizáciu styku v počiatočnom období pod dohľadom psychológa, aby sa tak predišlo nevhodným vplyvom zo strany matky na maloletého a pre elimináciu kontaktu a otcovi bola daná príležitosť stráviť s maloletým nepretržite dlhší čas. Po uplynutí šiestich mesiacov upravil styk matky s maloletým v intenzite určenej vo výrokovej časti, ktorú považoval za primeranú a zohľadňujúcu zachovanie väzby matky a maloletého a taktiež vzhľadom na redukciu možného zásadného vplyvu matky na výchovu dieťaťa.

5. Rozhodol o vyživovacej povinnosti matky vo výške 250,- eur mesačne, a to pri aplikácii potenciality príjmu matky, ktorá má vysokoškolské vzdelanie a v predchádzajúcom období bola zamestnaná vo vysokej manažérskej pozícii u zamestnávateľa B. J. I. F. F. F. K. s vysokým príjmom ako deklarovala, pričom u daného zamestnávateľa pracovala od 01.05.2000 až do 30.06.2003, spočiatku ako obchodník – manager, následne ako manager predaja, vedúca oddelenia stratégie a predaja, ktorý pracovný pomer skončila dohodou dňa 12.12.2017 a v období od 14.11.2006 do 28.11.2011 pôsobila aj ako členka predstavenstva, s otcom dieťaťa je bezpodielovou spoluvlastníčkou bytu v E. a tiež vlastní motorové vozidlo Volkswagen Jetta, rok výroby 2011, aktuálne je práceneschopná pre problémy s krčnou chrbticou, ktoré ochorenie nepovažoval za tak závažné, pre ktoré by sa nemohla zamestnať. Z lustrácie zamestnávateľov v Sociálnej poisťovni súd prvej inštancie zistil zamestnanie matky v H. L. – F., D., J. od 01.12.2021 do 31.03.2022 s vymeriavacím základom 20,- eur a následne od 01.04.2022 v H. D. F. F. J. s rovnakým vymeriavacím základom 20,- eur mesačne. Zárobok otca v spoločnosti G. M. F. mal za preukázaný vo výške 2 428,- eur netto mesačne, spláca hypotéku za byt vo výške 500,- eur, a to aj za matku dieťaťa, iné vyživovacie povinnosti rodičia nemajú. Stanovené výživné považoval v schopnostiach a možnostiach matky ho platiť, keďže sú u nej dané predpoklady na zamestnanie sa aspoň na čiastočný úväzok, keďže je dlhodobo práceneschopná. Výdavky maloletého považoval za preukázané iba ako bežné, na stravu, ošatenie a hygienu, zvýšené na stravu z dôvodu alergií a na zdravotnú starostlivosť, avšak so záujmovou činnosťou maloletého nemá výdavky, keďže nemá žiadne mimoškolské aktivity, na bicie sa učí hrať ako samouk.

6. Tiež rozhodol o zastupovaní a správe majetku maloletého oboma rodičmi.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal okresný prokurátor odvolanie, a to konkrétne proti výrokom II., III., V., VI., VII. a VIII. a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podstatou odvolacích námietok prokurátora boli odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), keďže zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, z ktorého dôvodu nie je správny výrok II., ale ani súvisiace výroky. Poukázal na to, že v priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že maloletý má vo vzťahu k otcovi silne negatívny vzťah a v uvedenom smere poukázal aj na závery zo znaleckého posudku PhDr. Karola Kleinmanna, ako aj závery znaleckého posudku PhDr. Kataríny Haidovej č. 12/2017 či znalca MUDr. Ladislava Kvasničku č. 2/2022. Naopak maloletý má k matke silne pozitívny vzťah, stotožňuje sa s jej názormi, postojmi, je v jej starostlivosti od roku 2015, za ktorú dobu sa prakticky kontakt otca s maloletým nerealizoval (okrem niekoľkých stretnutí za prítomnosti znalca a pod.), pričom na tento odmietavý postoj dieťaťa nie je možné bezhranične prihliadať a je v jeho záujme, aby udržiaval rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom, pričom neboli preukázané dôvody na zákaz styku otca s maloletým, čo však nie je možné realizovať zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti otca bez akejkoľvek odbornej práce s maloletým na odstránení jeho až panického strachu z otca. Poukázal tiež na viaceré listinné dôkazy preukazujúce u maloletého fóbickú úzkostnú poruchu s rysmi separačnej úzkosti, ako aj chronickú posttraumatickou stresovou poruchou, pričom bez odbornej práce s dieťaťom, je toto vystavené riziku opätovnej retraumatizácie, zhoršenia zdravotného stavu, čo jednoznačne nie je v záujme dieťaťa. Je pravdou, že matka nerešpektuje rozhodnutia súdov vo vzťahu k maloletému, no napriek uvedenému aplikáciu ust. § 25 ods. 4 ZoR, tento postoj matky neodôvodňuje, keďže zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti otca aktuálne nie je možné hodnotiť ako v jeho najlepšom záujme.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie v zákonnej lehote aj matka, a to vo všetkých výrokoch, pričom žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že na čas po rozvoze manželstva zverí maloletého do jej osobnej starostlivosti, zakáže styk otca s maloletým a otca zaviazže prispievať na výživu dieťaťa sumou 400,- eur mesačne k jej rukám do 15. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku v časti rozvodu manželstva.

11. Podstatou odvolacích námietok matky boli dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP. Podľa matky prvoinštančný súd celé odôvodnenie svojho rozhodnutia postavil na skutočnosti jej odchodu zo spoločnej domácnosti v septembri 2015, v bránení styku maloletému s otcom, manipuláciou dieťaťa proti otcovi tak, že maloletý replikuje jej tvrdenia a že maloletý má symptómy korešpondujúce so symptómami pripisovanými tzv. syndrómu zavrhnutého rodiča, čo je nevedecký a nepreukázaný vo svete a vychádza zo zvrátenej a nevedeckej teórie používanej súdmi v SR pri odôvodnení rozhodnutia. Jej osobu vykreslilo odôvodnenie napadnutého rozsudku ako necitlivú a neempatickú manipulátorku, prerušujú pozitívne puto maloletého s otcom a navyše sociálnu izoláciu dieťaťa. Vyčítala, že prvoinštančný súd vo svojom odôvodnení uviedol viacero nepresností a lživých údajov, medzi ktoré uviedla, že je práceneschopná z dôvodu problémov s krčnou chrbticou, pričom má pretrvávajúce problémy po prekonaní ochorenia Covid-19, trestné oznámenia nepodávajú na seba obaja, ale len otec, ona nepredlžuje súdne konania podávaním odvolaní, pričom v skutočnosti tieto podania podávajú obaja, deň, keď mal otec upravený styk s maloletým a bola privolaná starostka obce do miesta jej bydliska, ako aj miestny farár, ktorí boli svedkami, ako sa dieťa kontaktu s otcom bráni, pričom v skutočnosti malo ísť o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti otca na základe neodkladného opatrenia vydaného Okresným súdom Senica, uznesením sp. zn. 6P/37/2016 a ona požiadala tieto osoby o pomoc, keďže maloletý odmietol ísť k otcovi a predstava o stretnutí sa s otcom v ňom vyvolala nadmerný stres a neprimeranú záťaž. Tiež sa inak odohrala situácia v E. dňa 02.09.2015, než opisuje súd prvej inštancie, pričom práve tieto udalosti predstavujú absolútny základ a prapôvod odmietania otca a strachu z neho zo strany dieťaťa, u ktorého nastala zmena pomerov, ktorá neodôvodňuje zmenu zverenia dieťaťa, ako konštatuje súd prvej inštancie, ona má závažné dôvody, ktoré preukázala ako nepriaznivý zdravotný stav a dlhodobú práceneschopnosť, ktoré jej neumožňovali rešpektovať súdne rozhodnutie o úprave asistovaného styku v Centre pre deti a rodiny Bratislava (ďalej aj „CDR“), čo sú ospravedlniteľné dôvody, tiež

vyčítala konštatovanie o nemožnosti prihladnutia na znalecké posudky PhDr. Mgr. Eleny Fortis, PhD. a znalca MUDr. Ladislava Kvasničku pre nekompletnosť spisového materiálu a nevyšetrenie otca. Ďalej poukázala na rozsiahlu judikatúru, konkrétne rozhodnutie Ústavného súdu ČR II. ÚS 1945/08 o vytrhnutí dieťaťa z existujúceho rodinného prostredia, ktoré predstavuje zásah do súkromného rodinného života, ako aj do osobnej slobody dieťaťa, pričom u nej je prostredie maloletého priestorom slobody a iné prostredie za priestor osobnej slobody dieťaťa nemožno zásadne považovať. Poukázala na rozhodnutie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva č. k. 1P/63/2016 – 413, ako aj odvolacieho súdu sp. zn. 25CoP/16/2018 – 576, ktorým bolo potvrdené prvoinštančné rozhodnutie o zverenie maloletého do jej starostlivosti, ako aj vyživovacia povinnosť otca, vrátené bolo rozhodnutie v časti úpravy styku prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré sa uskutočnilo rozsudkom č. k. 1P/63/2016 – 1164 zo dňa 17.06.2021, ktorým bol upravený asistovaný styk maloletého s otcom. Prvoinštančný súd teda na základe klamlivých a účelových tvrdení otca za výraznej pomoci kolízneho opatrovníka, konkrétne pracovníka N. I., ktorý maloletého nikdy nevidel a nepoznal jeho názor, rozhodol o zverení dieťaťa otcovi. Po vydaní predchádzajúcich rozhodnutí súdu prvej inštancie a Krajského súdu v Trnave nastala zásadná zmena pomerov na strane dieťaťa, odôvodňujúca jej návrh na zákaz styku otca s maloletým, ktoré konanie bolo spojené s konaním o návrhu otca na zverenie maloletého do jeho starostlivosti a v rámci predbežného právneho posúdenia prvoinštančný súd uviedol, že nie je dôvod na vyhovieť návrhu otca na zmenu zverenia. Ďalej poukázala na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/130/2022 o zohľadnení podmienok styku na krátky čas, v neutrálnom prostredí, za účasti odborníkov a spočiatku za jej prítomnosti, pričom pre nepriaznivý zdravotný stav sa nemohla zúčastňovať na procesných úkonoch, cestovaní a záťaž, navyše nebolo objektívne možné aktuálne realizovať stretávanie sa v CDR, ktorý bol o týchto ospravedlniteľných dôvodoch písomne informovaný, preto nemožno konštatovať o zámernom nepodrobovaní sa z jej strany súdnemu rozhodnutiu. Za nepresné a nesprávne považovala tiež konštatovanie o nepodrobovaní sa nariadeným opatreniam na zlepšenie komunikácie a akceptácie druhého rodiča v zmysle uloženého výchovného opatrenia rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016, ktoré bolo zmenené odvolacím súdom č. k. 2P/58/2016 – 293, zmenený odvolacím súdom Krajským súdom v Trnave č. k. 24CoP/16/2018 – 438, ktorý zmenil časové obmedzenie na obdobie 6 mesiacov a rozsah minimálne 2 x mesačne, oba rozsudky nadobudli právoplatnosť dňom 02.07.2018, teda výchovné opatrenie bolo uložené na 6 mesiacov od 02.07.2018 do 02.01.2019. Pokiaľ otec následne podal návrh na výkon rozhodnutia ohľadne výchovného opatrenia, ktoré je vedené pod sp. zn. 7Em/1/2018, ktoré bolo nariadené uznesením prvoinštančného súdu zo dňa 16.08.2019, ona následne podala návrh na zastavenie konania o nariadení výkonu rozhodnutia, ktorý návrh bol zamietnutý a odvolacím súdom bolo rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdené, jej dovolanie bolo zamietnuté, pričom opakovane namietala nemožnosť pristúpiť k výkonu súdneho rozhodnutia pre neexistenciu spôsobilého exekučného titulu, keďže uplynula doba 6 mesiacov na uložené výchovné opatrenie. Ďalej uvádzala, že maloletý je preukázateľne obeťou násillia zo strany otca, pričom na túto skutočnosť upozorňovala od roku 2015, a že dieťa je priamou a nepriamou obeťou násillia zo strany otca, bolo potvrdené aj znaleckými posudkami realizovanými od roku 2017 až do roku 2022, pričom išlo o dôsledok neadekvátneho správania sa otca, jeho rodiny voči maloletému, ktorý bol svedkom násillia páchaného na nej. Zverenie dieťaťa do starostlivosti otca a aplikácia daného ustanovenia predstavuje závažný zásah do práv dieťaťa – obeť násillia, čo nemá obdobu a je porušením akýchkoľvek princípov spravodlivosti. Prvoinštančný súd napadnutým rozhodnutím sa dopustil porušenia pozitívnych záväzkov štátu chrániť obeť domáceho násillia. Ďalej namietala nepreskúmateľnosť a rozporupnosť znaleckého posudku č. 12/2017 PhDr. Kataríny Haidovej, ktorá nie je zapísaná v odbore poradenská psychológia, preto ani nemohla vypracovať znalecký posudok pre absenciu požadovaného vzdelania, navyše nedodrжала podmienku pre dostatočné vyšetrenie maloletého, ktorému urobila jediný kompletný test a druhý čiastočne, čo vyplýva z vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti SR, podľa ktorého sa zdá, že konanie znalkyne vykazuje znaky úkonu znaleckej činnosti v odvetví, v ktorom nebola zapísaná, preto jej námietky v znaleckom posudku boli oprávnené a tento posudok je nepoužiteľný. Tiež poukázala na otcovi diagnostikovanú v rámci znaleckého vyšetrenia tzv. acting-out, teda afektívne napätie je odvádzané neadekvátnym spôsobom. Poukázala na znalecké posudky vypracované na jej žiadosť v roku 2018, 2019 od PhDr. Mgr. Eleny Fortis z odboru poradenská psychológia, podľa ktorých je kontakt maloletého s otcom v rozpore s jeho najlepším záujmom. Ďalej popisovala množstvo použitých metód uvedenou znalkyňou, ktorá neodporúčala žiadnu formu asistovaného ani iného styku otca s dieťaťom, ani formu výchovných opatrení, pričom otec sa sám odmietol podrobiť znaleckému vyšetreniu a obštrukčným konaním spôsoboval prieťahy v znaleckom dokazovaní, v ktorom smere poukázala na rozhodnutie v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/85/2012. Výhradami a námietkami otca k znaleckým posudkom

znalkyne Fortis sa zaoberalo aj Ministerstvo spravodlivosti SR a nenašlo žiadne pochybenie. Ďalej poukázala na posudok znalca PhDr. Kleinmanna, PhD. v konaní vedenom pod sp. zn. 1P/63/2016, podľa ktorého maloletý nie je pripravený na styk s otcom, s ktorým maloletý zažil traumatizujúce udalosti, ktoré ho dlhodobo ovplyvnili a budú ovplyvňovať vzťah a postoje dieťaťa k nemu, maloletý bol priamo ohrozovaný otcom a videl ako je na bezpečí ohrozovaná jeho matka. Ďalej rozoberala pasáže zo znaleckého posudku č. 17/2020 znalca PhDr. Kleinmanna, teda nad všetku pochybnosť odborníci – psychológovia a psychiatri uviedli, čo považujú za najlepší záujem dieťaťa. Navyše súd nezisťoval názor maloletého, resp. tvrdiť, že ho zisťoval v roku 2016, kedy mal maloletý 4 roky, čo je zlyhaním spravodlivosti zo strany súdu a popretím najlepšieho záujmu dieťaťa. Tiež odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 25CoP/16/2018 akceptoval prvý znalecký posudok PhDr. Mgr. Fortis č. 6/2018 a vyhlásil, že v jej správaní nezistil žiadne pochybenia, veď to vyplýva aj z daného znaleckého posudku, mal za preukázaný silne odmietavý postoj maloletého k otcovi, no napriek tomu Okresný súd Senica upravil styk otca s maloletým, a to napriek výsledkom znaleckých posudkov PhDr. Haidovej a PhDr. Mgr. Fortis v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Ďalej uvádzala dôvody citované odvolacím súdom v danom konaní o splnení podmienok ohľadne zverenia maloletého do jej starostlivosti a o absencii okolností znižujúcich jej rodičovské kompetencie, pričom ani keby bránila v styku otca s maloletým, by to nevypovedalo o dôvodoch aplikácie ust. § 25 ods. 4 ZoR. Prvoinštančný súd v rozpore s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoP/16/2018 – 576 aplikoval § 25 ods. 4 ZoR, v rozpore so zákonom a závermi MS SR preverujúce sťažnosti na znalcov, neprihliadol na znalecké posudky PhDr. Mgr. Eleny Fortis a jej vypočutie pred OS Bratislava II, následne zverenie maloletého do jej starostlivosti. Ďalej poukázala na ňou opakovane upriamovanú pozornosť na publikáciu „Znalecké posudzovanie domáceho násillia v kontexte poručenských sporov o deti – Metodologické východiská pre súdnych znalcov a súdne znalkyne“. Okresný súd Bratislava II mal prihliadnuť na znalecké posudku, čo neurobil a vyňal z posudkov len tie časti, ktoré mu vyhovovali, pričom aj z posudku PhDr. Kleinmanna jednoznačne vyplýva, že maloletý je priamou a nepriamou obeťou násillia zo strany otca a tiež spôsobenie maloletému posttraumatickej stresovej poruchy vyplýva z posudkov PhDr. Mgr. Fortis č. 6/2018 a č. 7/2017, ktoré posudky neodporučili styk otca s maloletým, a jej tvrdenia preukázal aj posudok MUDr. Ladislava Kvasničku, ktorý na rozdiel od PhDr. Benkoviča, špeciálne pre oblasť vzdelávania sa maloletého, nevychádzal len z ničím nepodložených tvrdení otca, ktoré do svojej rétoriky prevzal i súd prvej inštanície a vyjadroval sa i k vzdelávaniu maloletého. Ďalej rozoberala legislatívne podmienky domáceho vzdelávania alebo homeschoolingu upravené v zákone č. 245/2008 Z. z., ktoré je v Českej republike možné už od roku 2005, pričom v školskom systéme SR i ČR sa pre označenie domáceho vzdelávania používa pojem „individuálne vzdelávanie“, pre ktoré má maloletý okrem iného i zdravotné dôvody, preto je to pre neho najlepšia forma plnenia povinnej školskej dochádzky. Ďalej poukázala na lekársku správu I. D. z 31.08.2022 o pretrvávajúcej epizóde febrilit, v priemere 1 x - 2 x mesačne má epizódu horúčok so zvýšenou teplotou od augusta 2021 do augusta 2022. Matka ďalej poukazovala na maloletému povolené štúdium v zahraničí, pričom aj ona podľa školského zákona ČR spĺňa kvalifikačné predpoklady na vzdelávanie maloletého, keďže má pedagogické vzdelanie na úrovni pedagogického minima, navyše má maloletý i garantku – kvalifikovanú učiteľku, podľa požiadaviek slovenského školského zákona, I. G. B., ktorej čestné vyhlásenie doložila, a s ktorou sa učí maloletý 2 x týždenne, absolvuje online vzdelávanie, zúčastňuje sa skupinových aktivít s homeschoolermi vo svojom okolí (približne 30 homeschoolerov v okolí) a tiež organizované skupiny homeschoolerov učiacich sa v komunitách, chodí tiež na dielničky s ostatnými deťmi a 4. rok sa učí hrať na bubon/biciu sadu s kvalifikovaným učiteľom hudby, preto vyvrátila dôkazmi otcove tvrdenia ohľadom individuálneho vzdelávania maloletého, ktoré maloletému vyhovuje a doslova prospieva po všetkých stránkach. V uvedenom smere opakovane poukazovala na znalecký posudok MUDr. Kvasničku (konkrétne strana 24 – 25), ktorými závermi sa zaoberal aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 26Co/79/2022 zo dňa 28.09.2022 a tiež maloletý v rámci trestného konania pred OR PZ v Senici vyslovil odmietavý postoj voči otcovej starej matke, kde bol prítomný aj kolízny opatrovník, ktorý následne pochybil vo svojej úlohe, keďže nechránil záujem maloletého, ktorého nikdy nevidel a nerozprával sa s ním a v rozpore so zisteniami miestneho príslušného ÚPSVaR Senica sa vyjadroval k budúcemu osudu maloletého – obeť násillia. Pred OR PZ v Senici dňa 12.07.2021 maloletý opísal traumy spôsobené mu otcom, ako aj starou matkou a jej manželom, ktorá výpoveď maloletého predstavuje zásadný dôkaz. Ďalej poukázala na nález Ústavného súdu ČR z 13.10.2014 sp. zn. III. ÚS 2462/14, tiež poukázala na odborné psychiatrické i psychologické časopisy, ako aj na vyjadrenie znalca PhDr. Kleinmanna v znaleckom posudku ohľadne syndrómu zavrhnutého rodiča, tiež na vyjadrenie Svetovej zdravotníckej organizácie, ktorá túto poruchu považuje za vedecky nepreukázanú, tiež na metodiku znaleckého posudzovania doc. O., a ustálenú judikatúru ESLP ohľadne preváženia zvrchovaného záujmu dieťaťa nad záujmom rodiča

a tiež s poukazom na právny záver, že nikto, ani súd, nemôže nútiť dieťa k stretávaniu sa s rodičom, keď to samo nechce. Ďalej matka opakovane uvádzala skutočnosti týkajúce sa maloletého v tom smere, že je obeťou násilia, jeho posttraumatickej stresovej poruchy, s poukazom na znalecký posudok MUDr. Kvasničku, pričom súdy celé roky jej konanie vyhodnocovali na jej ťarchu, hoci to bolo naopak a jej počínanie aj podľa znalca Kvasničku bolo v záujme ochrany psychického stavu maloletého, odrážalo sa to na ňom pozitívne a vyvolalo v ňom pocit bezpečného priestoru pri nej, ktorá ho akceptuje a chráni. Znalec neodporučil v záujme maloletého také typy výchovných, sociálnych a psychoterapeutických opatrení, ktoré by mali meniť postoj maloletého k otcovi so zameraním na obnovenie vzťahu s ním, čo však prvoinštančný súd neakceptoval a rozhodol v rozpore so záujmom dieťaťa. Ďalej ohľadne problematiky násilia na deťoch uviedla výňatky z metodiky znaleckého posudzovania doc. O. a tiež z výskumu MS SR nazvanom „Predsudky o možnej manipulácii dieťaťom“, podľa ktorej sudcovia automaticky predpokladajú manipuláciu rezistenčného rodiča a ako tento predpoklad vzniká v mozgu. Slovenské celosvetové výskumy potvrdzujú, že vznik problémov pri realizácii styku s rodičom je zriedka výsledkom zlomyseľného konania rezidenčného rodiča, pričom maloletý nebol len nepriamou obeťou násilia, ale hlavne priamou obeťou, čo bolo nad pochybnosti preukázané znaleckým dokazovaním. Doteraz nebol okrem znaleckých posudkov dostatočným spôsobom súdom zisťovaný názor maloletého, a to napriek veku maloletého (11 rokov), pričom jeho mentálny vek odborníci odhadli na približne 16 rokov, ktoré nevypočutie dieťaťa je považované za porušenie jeho ústavných práv. V danom smere opätovne poukázala na viaceré rozhodnutia, a to nález Ústavného súdu ČR, rozsudok ESLP a ďalšie, ako aj ďalšie publikácie či názor Výboru pre práva dieťaťa vo všeobecnom komentári č. 12 o práve dieťaťa byť vypočutý zo dňa 01.07.2009, článku Dohovoru o právach dieťaťa či odporúčania Výboru ministrov Rady Európy formulovaných v smernici o justícii ústretovej k deťom, v súvislosti s ochranou práv ohrozených detí alebo detí, ktorých práva už boli porušené poukázala na opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa a procedúre oznámení či Dohovor OSN o právach dieťaťa, ratifikovaných SR. Maloletý bol vystavený nielen násiliu voči jej ako matke, ale bol a stále je vystavený nepriamemu neadekvátnemu správaniu sa otca a starej matky z otcovej strany voči jeho osobe. V uvedenom smere poukázala na dôvodovú správu ZoR, pričom uviedla, že násilie voči matke je zároveň aj formou násilia páchaného na deťoch a domáce násilie v právnom poriadku SR je tiež upravené zákonom č. 274/2017. Právny systém SR je súčasťou kontinentálneho právneho systému založeného na doktríne písaného práva, pričom súdy a iné orgány nemajú právomoc právo tvoriť, ale sú oprávnené právo nachádzať a pri všetkých rozhodovaniach vo veciach dieťaťa je prvoradý jeho záujem, ktorý má prevážiť nad záujmom rodiča, v ktorom smere v súvislosti s právnou úpravou poukazovala opäť na viaceré nálezy Ústavného súdu ČR, ale aj na vyjadrenie okresného prokurátora v zápisnici z pojednávania zo dňa 24.10.2022, teda prokurátor dohliadajúci na zákonnosť má absolútne iný názor ako prvoinštančný súd na úpravu výkonu rodičovských práv. Tvrdila, že otcovi nebráni a nikdy nebránila v styku s maloletým, ale maloletý styk odmieta a jeho rozhodnutie je založené na vlastných skúsenostiach a zážitkoch, keďže otec sa voči nej, ako aj voči maloletému správa nevhodným spôsobom, neprispieva mu ani vynucovanie si styku proti jeho vôli, preto zákaz styku je aj s poukazom na závery znaleckého posudku MUDr. Kvasničku jediným spôsobom, ako vzniknutú situáciu riešiť v záujme dieťaťa, pričom odmietanie otca zo strany maloletého bolo zistené už aj v znaleckom posudku PhDr. Haidovej v roku 2017. Prvoinštančný súd nič z predložených dôkazov a jej tvrdení nereflektoval a len zrekapituloval závery z vyjadrení otca a zo správ kolízneho opatrovníka, ktorý maloletého nevidel (opakovane matka uvádzala tie isté argumenty), ako aj opakované tvrdenia o násilí páchanom na maloletom už od roku 2015 zo strany otca, s ktorými skutočnosťami sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ani im nevenoval pozornosť, preto bolo dôvodné maloletého zveriť do jej osobnej starostlivosti, styk otca zakázať a pozbaviť ho výkonu rodičovských práv k dieťaťu, ktorého záujem bez výčitiek svedomia otec poškodzuje, a to vychádzajúc aj z najnovšieho znaleckého posudku psychiatra MUDr. Kvasničku.

12. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora sa s ním nestotožnil a mal za to, že napadnutý rozsudok je v plnom záujme maloletého dieťaťa, pričom matka počas konania nespochybňovala jeho súčinnosť a odmietala kroky k náprave vzťahov, obnoveniu citovej väzby, maloletého sociálne izolovala a napriek snahám o realizovanie styku dieťaťa s otcom a nastaveniu stretávania v CDR, toto nikdy nerealizovala, k účasti na krokoch smerujúcich k náprave bol súčinný len otec.

13. Otec vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, pričom prokurátor podľa neho nenapáda rozsah vykonaného dokazovania a nevytýka ani jeho nedostatky, neuvádza aké ďalšie dokazovanie mal súd vykonať, keď ďalšie dôkazy nenavrhol

a len poukázal na silne negatívny vzťah zo strany maloletého k otcovi a pozitívny vzťah k matke, k nestretávaniu sa 7 rokov, úzkostlivosť dieťaťa a jeho fóbicko-úzkostnú poruchu, nerešpektovanie rozhodnutia súdov zo strany matky vo vzťahu k maloletému. Opätovne poukázal na aplikáciu ust. § 25 ods. 4 ZoR, ktorá je v súlade s vykonaným dokazovaním, nakoľko aj podľa prokurátora matka zjavne nerešpektuje rozhodnutia súdov vo vzťahu k dieťaťu, čo je opodstatnený skutkový záver súdu a zverenie dieťaťa do jeho starostlivosti odôvodnil prvoinštančný súd podrobne v bode 85. odôvodnenia svojho rozsudku, ktoré skutkové závery prokurátor ani nespochybňuje a nenavrhuje ďalšie dôkazy, preto je dôvodné rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdiť. Rodičovské správanie matky nie je ojedinelé a súd nemôže takýto stav akceptovať dlhodobým marením a odopieraním mu styku s dieťaťom, ako aj negatívne výchovné pôsobenie matky proti nemu. Zároveň poukázal na súbežne s konaním vedené ďalšie konania pred Okresným súdom Senica, ktorých podklady a závery boli zhodnotené prvoinštančným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v bodoch 11. – 28., ktoré následne otec citoval na str. 3, 4 vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a v ktorých konaniach bola uložená povinnosť odborného opatrenia spolupráce z psychiatrickou ambulanciou, uložená rodičom aj dieťaťu, ale aj úprava styku s maloletým do rozvodu, ktorá sa rok nerealizuje. Pravidelne chodil do ambulancie na realizáciu výchovného opatrenia do CDR Röntgenova, Bratislava, hoci matka tam nechodila. Tiež poukázal na potrebu edukácie maloletého medzi vrstovníkmi a zmenu správania matky v zmysle odporúčania pedopsychiatričky I. H. D., vyhodnotené v odôvodnení napadnutého rozsudku, čo matka nedodržiava a dieťa sa vzdeláva individuálne, napriek jeho nesúhlasu a navyše žiadala o zákaz priblíženia sa jeho osoby k maloletému na pojednávaní dňa 24.10.2022. Odvolaniu prokurátora vytýkal iba to, že nevníma dĺžku súdneho konania 7 rokov, ako aj preukázanie v súvisiacich konaniach o úpravu na čas do rozvodu a výchovné opatrenie či neodkladné opatrenie, že matka 7 rokov nezmenila jej postoj a maloletý z jej rozhodnutia vyrastá v negativistickom výchovnom prostredí, je sýtený strachom z jeho osoby, o ktorom si matka vymýšľa historky o únose dieťaťa, domácom násilí a maloletý jej prirodzene verí, keďže nemá inú možnosť, nemá inú matku. Matka maloletému nezabezpečuje žiadnu psychoterapiu, čo bolo konštatované aj v znaleckých posudkoch a vyhodnotené v odôvodnení napadnutého rozsudku v bode 64., maloletý žije výlučne s matkou od septembra 2015 a nedovoľuje mu stretávať sa s dieťaťom, dokonca ho matka nedala do materskej škôlky od 07.12.2016 po tom, ako dieťa navštívil v škôlke a po normálnom 10 minútovom stretnutí dieťa matka viac do škôlky nedala. Prokurátor nenavrhol žiadne riešenie danej situácie, hoci jeho odvolanie pomenovalo problém v nastavení dieťaťa voči nemu. V konaní o zmenu zverenia maloletého na jeho návrh bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, ale nebolo meritórne rozhodnuté a v poslednom vyjadrení prokurátora zo dňa 05.12.2022 prokurátor odporučil zmenu zverenia dieťaťa, vychádzajúc zo skutkového stavu. Považoval za dôvodné zmeniť zverenie maloletého, a to do jeho starostlivosti, keďže výchova u matky nie je v záujme dieťaťa a ako sa konštatuje, že v čase rozhodnutia súdu dňa 24.10.2022 nebol maloletý pripravený na zmenu zverenia, treba si uvedomiť, že zmena bola následkom nesprávneho prístupu matky k výchove a ako dôsledok vytesnenia jeho osoby zo života maloletého za posledných 7 rokov, preto je zmena zverenia zákonná a je daná potrebou uvedomenia si následku svojho správania a na túto zmenu maloletého pripravili aktívnou účasťou na sedeniach podľa právoplatného odborného opatrenia v psychiatrickej ambulancii DNŠP Kramáre Bratislava podľa rozhodnutia súdu o úprave styku a podľa právoplatného rozsudku o úprave styku CDR na čas do právoplatného rozsudku o rozvode.

14. Matka vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora zotrvala na odvolacom návrhu a odvolanie prokurátora považovala za dôvodné, stotožňovala sa s jeho tvrdením, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym právnym záverom, keď viacerými znaleckými posudkami bolo preukázané, že maloletý je obeťou násillia zo strany otca a jeho rodiny a tiež sa znaleckými posudkami potvrdilo od roku 2017 až do 2022, že otec spôsobil maloletému posttraumatickú stresovú poruchu a dieťa je priamou a nepriamou obeťou zo strany otca. Ďalej poukázala opätovne na znalecký posudok PhDr. Kleinmanna č. 17/2020 a citovala z neho pasáže, najmä tiež na skutočnosť, že maloletý má smerom k otcovi tzv. neistú dezorganizovanú vzťahovú väzbu v dôsledku hrubého, zlého zaobchádzania s dieťaťom a zároveň poukázala na najnovší psychiatrický posudok MUDr. Ladislava Kvasničku č. 22022 zo dňa 22.03.2022, ktorým bol doplnený skutočný obraz o aktuálnom psychickom stave maloletého. Nad všetku pochybnosť bolo dôkazne preukázané, že maloletý je obeťou násillia zo strany otca a jeho rodiny. Ďalej opakovala totožné skutočnosti a tvrdenia, ako v podanom odvolaní. Znalecký posudok MUDr. Ladislava Kvasničku bol vyžiadaný vyšetrovatelkou OR PZ Senica v rámci trestného konania, pričom súd nemá odborné vedomosti, na to je oprávnený len znalec z príslušného odvetvia, tento znalecký posudok jej bol poskytnutý zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 5P/47/2019 a o jeho vypracovanie požiadalo OR PZ Senica a závermi posudku sa zaoberal vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Trnave

v konaní vedenom pod sp. zn. 26Co/79/2022, ktorý závery znaleckého posudku nespochybňuje. Násilie nemusí byť exaktne preukázané a sudy ho musia vo svojom rozhodnutí zohľadniť, pričom konštatovanie o nerešpektovaní rozhodnutí súdov z jej strany nepovažuje za pravdivé, chránila najlepší záujem dieťaťa, a preto robila len to, čo jej diktoval zdravý rozum a najlepšie vedomie a svedomie, ako jediná správne vyhodnotila v prospech dieťaťa, ako to vyplýva aj zo znaleckého posudku MUDr. Kvasničku. Ďalej opakovala tie isté skutočnosti o nemožnosti sa z dôvodu práceneschopnosti a nepovolenia vychádzok zúčastňovať na procesných úkonoch či cestovaní a nebolo objektívne možné, aby sa realizovalo stretávanie, o ktorých ospravedlniteľných dôvodoch písomne informovala CDR v Bratislave, čiže opätovne poukazovala na nesprávne pripísanie na jej vrub týchto skutočností, nezakladajúcich sa na pravde a nesprávnej aplikácii ust. § 25 ods. 4 ZoR, ktoré predstavovalo zásadný zásah do práv dieťaťa – obete násilia, ktoré nemá žiadnu oporu v zákone a je porušením záujmu dieťaťa.

15. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky zotrval na odvolacom návrhu a podľa neho z odvolania matky nevyplývajú dôvody, prečo napáda aj výrok o rozvode manželstva (I. výrok), keďže neobsahuje odvolania ani odvolací petít v tomto rozsahu, pričom súhlasila s rozvodom manželstva vo vyjadrení z februára 2016, teda matka žiada o potvrdenie výroku o rozvode manželstva, čo však nemôže odvolaním žiadať, z ktorého dôvodu je potrebné v tejto časti jej odvolanie odmietnuť. Z odvolania matky nie je zrejmé, že napáda rozsah vykonaného dokazovania, ale nesúhlasí so skutkovými závermi súdu, teda s vyhodnotením dokazovania, ale neuvádza aké dokazovanie mal súd vykonať, keď ďalšie dôkazy nenavrhol, iba žiada inak vyhodnotiť vykonané dôkazy v zmysle podaného odvolania. V odvolaní matka opakuje svoje tvrdenia, pričom konštatovanie prvoinštančného súdu uvedené v bode 82. odôvodnenia jeho rozsudku je pravdivé, keďže matka podala proti nemu návrh na zákaz priblíženia a pozbavenie rodičovských práv vedené na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 5P/47/2019, v ktorom nebolo rozhodnuté, v trestnom konaní bol vylúčaný pre trestné oznámenie podané matkou, ktoré súvisí s vecou iba okrajovo, preto dôkazy nepredkladal a nebolo vydané žiadne trestné rozhodnutie, tiež preukázal podania matky vo veci výkonu rozhodnutia a jej opakované návrhy na zastavenie konania (4 x), nezmyselné odvolanie matky aj vo vzťahu k výroku I. o rozvode, keď podľa ustálenej súdnej praxe je predchádzajúce rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva vykonateľné až do právoplatnosti výroku o úprave výkonu práv a povinností rodičov k dieťaťu na čas po rozvode manželstva a absurdné je aj tvrdenie matky uvádzané v odvolaní o zavolaní starostu obce, kolíznej pracovníčky a farára do miesta svojho bydliska v súvislosti s jeho snahou o styk s dieťaťom, čo uvádzal prvoinštančný súd v bode 39. odôvodnenia svojho rozsudku, pričom nie je podstata v tom, či išlo o styk s dieťaťom, alebo jeho odovzdanie, keďže všetky osoby matka žiadala o svedectvo v konaniach o stave dieťaťa, ktorá situácia sa vyhrtila tak, že matka maloletému musela volať rýchlu zdravotnícku pomoc. Za absurdné považoval základ vzťahu matkou označený na údajnom odmietaní maloletým jeho osoby z dôvodu tzv. únosu a jeho pobytu v E. dňa 02.09.2015, keď k priebehu udalostí – únosu matka v odvolaní nič neuvádza, avšak prvoinštančný súd udalosť opísal v bode 46. a 82. odôvodnenia svojho rozsudku a vychádzal z opisu udalostí v spise, z výsluchu matky na pojednávaní dňa 16.11.2017, z opisu udalostí ním uvedeným, ako aj zo správy OO PZ Modra zo dňa 22.08.2016. Ďalej popisoval priebeh udalostí v septembri 2015, kedy išiel s maloletým k rodičom do E.. Pokiaľ matka argumentovala dôvodmi pre svoje správanie zlým zdravotným stavom a práceneschopnosťou bez možnosti vychádzok na pojednávania, tak si nevie predstaviť zabezpečiť realizáciu výkonu styku maloletého upraveného súdnym rozhodnutím a tiež je otázka, ako vie zabezpečiť starostlivosť o maloletého, nevie mu zabezpečiť terapiu nariadenú súdom, ale s dieťaťom chodí na lekárske vyšetrenia pre účely zabezpečenia potvrdenia o zlom zdravotnom stave dieťaťa pre konanie o nahradenie jeho súhlasu s individuálnym vzdelávaním na návrh matky, z čoho evidentne vyplýva účelovosť správania sa matky k dodržiavaniu súdnych rozhodnutí. Mal za to, že aplikácia ust. § 25 ods. 4 ZoR je v súlade s vykonaným dokazovaním. Popieral násilie v rodine a tvrdenia matky v uvedenom smere, teda maloletý nebol ani priamou či nepriamou obeťou násilia v rodine z jeho strany, jediné násilie maloletý zažíva zo strany matky, ktorá mu systematicky a dlhodobo vštepuje myšlienky na strach z jeho osoby a opakuje mu vlastné tvrdenia o únose. V súvislosti s asistovaným stykom poukázal na rozhodnutie súdu do rozvodu manželstva s odôvodením, že súd nevidel dôvody na zákaz styku s dieťaťom, ako sa toho domáha matka a podľa odvolacieho súdu je v záujme dieťaťa, aby pozvoľnými krokmi a metódou postupného približovania za účasti odborníkov obnovil zdravý vzťah s ním, pričom v konaní o rozvod nebolo preukázané, že nastal pozvoľný postup nariadený rozsudkom zo dňa 17.06.2021 do prvoinštančného rozhodnutia dňa 24.10.2022 o rozvode manželstva, ani doteraz, nakoľko matka neurobila žiadny postupný krok, nezúčastnila sa sedení v CDR, hoci on sa snaží obnoviť styk s maloletým a pravidelne sa dostavuje na CDR za účelom asistovaného stretávania sa s dieťaťom

pod dohľadom psychológa, teda polemika o potrebe prítomnosti matky pri prvých troch stretnutiach je účelová, keďže zdravotný stav účasť matky na stretnutiach neumožňuje. Matka si mala zväziť dopad svojho správania a neúčasť na asistovaných stretnutiach a ignorovanie stretnutí výchovného opatrenia nielen na rozhodovanie súdu v ďalšom konaní, ale najmä na zdravie dieťaťa, keď maloletý sa so svojimi traumami musel vyrovnávať sám, čo konštatoval aj znalec PhDr. Kleinmann, PhD. V súvislosti s dovolaním matky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/64/2021 – 1281 poukázal na rozhodnutie NS SR o zamietnutí dovolania matky rozsudkom č. k. 2Cdo 130/2022, ktorý v čase rozhodovania súdu nemal doručený a tento odvolací súd v bode 20. odôvodnenia uviedol nezistenie porušenia práva matky na spravodlivý proces, vyslovil stanovisko k zhodnoteniu znaleckých záverov PhDr. Eleny Fortis, ktorý súd odmietol z dôvodu jeho nevyšetrenia a ďalej citoval z predmetného rozhodnutia. Tiež poukázal na názor dovolacieho súdu ohľadne zisťovania názoru maloletého, ktorý bol podľa dovolacieho súdu zisťovaný a bolo naň prihliadané (v konaní sp. zn. 1P/63/2016), pričom súd nie je povinný sa stotožniť s vysloveným názorom dieťaťa. V konaní o rozvod manželstva súd vyhodnotil aj závery z konania vedeného pod sp. zn. 1P/63/2016 (bod 64. odôvodnenia), závery znaleckých posudkov, lekárskeho správ (bod 57., 61., 64., 66., 67., 48., 50. odôvodnenia rozsudku). Za zavádzanie od merita veci považoval tvrdenie matky o absencii exekučného titulu v súvislosti s výchovným opatrením. Otec ďalej poukázal na obsah bodov 24., 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku a tiež na vedenie výkonu rozhodnutia o výchovnom opatrení, na odmietnuté odvolanie matky Najvyšším súdom SR, podľa ktorého matka nepochopila potrebu spoločnej výchovy dieťaťa a tiež na ďalšie body odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu, konkrétne bod 42., 43. a tiež na vyslovený záver dovolacieho súdu vo vzťahu k exekučnému titulu (bod 34.), kde odmietol úvahu matky a poukázal na lehotu 6 mesiacov trvania výchovného opatrenia, ak sa dodržia všetky podmienky stanovené výrokom vykonávaného rozhodnutia. V súvislosti s individuálnym vzdelávaním maloletého formou tzv. homeschoolingu, ktoré matka preferuje a bez jeho súhlasu si maloletý zabezpečuje vzdelávanie, sa prvoinštančný súd oboznámil a svoj názor vyslovil v bode 82. odôvodnenia svojho rozsudku. On dal v minulosti súhlas na vzdelávanie svojho dieťaťa na ZŠ v D. P., kde nenastúpil dennou formou, matka žiadala o individuálny študijný plán, ktorý nebol schválený a následne dieťa prehlásila do súkromnej školy v E. E., ktorá obratom rozhodla o súhlase maloletého so vzdelávaním v zahraničí, hoci tam maloletý nežije, matka dieťa prihlásila do súkromnej ZŠ M., okres Příbram, ktorá rozhodla o individuálnom vzdelávaní dieťaťa, ktoré trvá už 4 roky a matka jeho názor ignoruje, ako aj názor súdu, predlžuje konanie vo veci nahradenia súhlasu vedeného pred Okresným súdom Senica pod sp. zn. 11P/45/2020. Podľa otca matka tvrdí a opakuje už iba prvé uvedené tvrdenia a predkladá už predložené dôkazy, v odvolaní neuvádza žiadnu novú skutočnosť, nepredkladá nový dôkaz a domáha sa len opačného posúdenia skutkového stavu v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Súd nemá možnosť zmeniť správanie matky, iba ho vyhodnotiť a prijať záver, čo aj učinil, a preto je dôvodné potvrdiť napadnuté rozhodnutie v uvedenej časti, keďže matka, ktorej bol maloletý zverený do starostlivosti bez mála za dobu 7 rokov neosvedčila, že je kooperujúci rodič pre výchovu dieťaťa oboma rodičmi, čo je ústavné právo dieťaťa, on má predpoklady a záujem o výchovu maloletého, porušuje právo dieťaťa na výchovu oboma rodičmi 7 rokov a snaží sa o úplné odlúčenie maloletého od neho a jeho rodiny. Ak v čase rozhodovania maloletý nebol pripravený na zmenu zverenia, treba si uvedomiť, že zmena bola následkom nesprávneho prístupu matky k výchove a ako dôsledok vytesnenia jeho osoby zo života dieťaťa a správania matky za posledných 7 rokov, preto je zmena zverenia zákonná.

16. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a k vyjadreniu otca k jej odvolaniu a odvolaniu prokurátora zotrvala na odvolacom návrhu. V súvislosti s vyjadrením kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu jej údajnej nespolupráce, bez špecifikácie v čom konkrétne nespolupracuje, na aké výzvy nereagovala, bez preukázania akýchkoľvek záznamov z výsledkov šetrenia, zo zisťovania pomerov, preukázania záznamov zo zisťovania názorov dieťaťa, t. j. bez akéhokoľvek objektívneho dôkazu preukazujúceho relevantnosť tvrdení, čo je nielen neprípustné, ale aj v rozpore so záujmom dieťaťa. Opätovne zotrvala na tvrdení, že kolízny opatrovník maloletého nikdy nevidel, nerozprával sa s ním a ani pred pojednávaním dňa 24.10.2022 nezisťoval cestou miestne príslušného ÚPSVaR Senica pomery dieťaťa a jeho názor, nedal si k zisťovaniu vôbec vypracovať písomnú správu, čím porušil zákon, pričom posledné pojednávanie sa uskutočnilo pred viac ako 2 rokmi, teda absolútne pochybil v úlohe subjektu povinného chrániť záujem dieťaťa. Ďalej poukázala na ustanovenia zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele, konkrétne § 26 ods. 1, § 20 ods. 2, § 26 ods. 11, tiež na bod 3, ako aj na bod 5 internej normy č. IN-039/2018 ÚPSVaR Bratislava, o povinnostiach funkcie kolízneho opatrovníka a súvisiacich opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a kurately, úradmi práce, sociálnych vecí a rodiny.

Do spisovej dokumentácie v konaní nebolo preukázané porušenie všetkých najdôležitejších právnych noriem a predpisov kolíznym opatrovníkom, ktorý hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti, nechránil záujem dieťaťa, ďalej opakovala tie isté tvrdenia ako v podanom odvolaní a citovala tiež § 31 ods. 1 ZoR, § 117 CMP, preto je podľa nej správne a spravodlivé, aby za kolízneho opatrovníka dieťaťa bola v konaní ustanovená stará matka maloletého z jej strany, ktorá k tomu dala súhlas. Citácie otca k rozhodnutiu najvyššieho súdu sú účelovo vytrhnuté z kontextu, ktoré opakuje aj v ďalších konaniach, navyše táto citácia je všeobecným pravidlom bez akejkoľvek interakcie s maloletým. Ďalej rozoberala vyjadrenie okresného prokurátora Senica z konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5P/47/2019, pričom otec opomenul uviesť, že navyše prokurátor podal v tomto konaní odvolanie tak, ako ona, pretože predchádzajúce vyjadrenie prokurátora bolo ovplyvnené nedostatočnými a zavádzajúcimi informáciami od otca a jeho účelovo doložených dôkazov, navyše išlo o vyjadrenie predbežné, keď prokurátor nebol oboznámený s kompletným spisom, najmä s podaniami okresného prokurátora Bratislava II a jej podaniami. Ďalej opätovne rozoberala princíp najlepšieho záujmu dieťaťa a medzinárodnoprávnu úpravu – Dohovor OSN o právach dieťaťa. Maloletý má 11 rokov, ide o vysoko nadpriemerne inteligentné dieťa, chápujúce význam konania a schopné vyjadriť svoje pocity, želania a vie ich pomenovať, poukázala na § 36, § 38 CMP, pričom nevypočutím dieťaťa v tomto konaní bola dieťaťu odňatá možnosť konať pred súdom ako účastníkovi konania. V súvislosti so vzdelávaním maloletého poukázala na 4 roky absolvovanú povinnú školskú dochádzku vo forme individuálneho vzdelávania, teda je nemysliteľné zo dňa na deň túto formu zmeniť na prezenčnú tak, ako žiada otec a aby chorľavé a imunitne poddimenzované dieťa cestovalo denne do školy vzdialenej desiatky kilometrov od svojho bydliska, keď zvolenou formou vzdelávania napreduje v mnohých oblastiach vzdelania lepšie ako jeho rovesníci a v konaní o nahradenie súhlasu otca, ako aj jej súhlasu na návrh otca opísala a dôkazmi preukázala vhodnosť individuálneho vzdelávania pre maloletého po všetkých stránkach. Ďalej poukázala na článok 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, článok 5 prvej vety ZoR a na viaceré rozhodnutia ESLP vo veci nadradenia záujmu dieťaťa pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa maloletých, osobitne na odmietanie rodiča dieťaťom zapríčinené správaním tohto rodiča, tiež na nové znenie zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (Školský zákon). Maloletý si plní školskú dochádzku v ZŠ M. M. v Českej republike, ide o základnú školu venujúcu sa hlavne individuálnemu rozvoju a podpore individuálneho vzdelávania majúceho v Českej republike dlhoročnú tradíciu a podľa vyjadrenia MŠ SR v českých školách študuje približne 12 000 slovenských žiakov, čo nie je ojedinelá situácia, pričom každý občan EÚ má právo navštevovať školu v ktorejkoľvek krajine EÚ za rovnakých podmienok ako jej štátni príslušníci. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR 1Afs 50/2009, ako aj dokazovanie vykonané pred Okresným súdom Senica pod sp. zn. 11P/45/2020 ohľadne konania o nahradenie súhlasu s individuálnym vzdelávaním maloletého, pričom úroveň školských vedomostí maloletého preukázateľne prevyšuje úroveň vyžadovanú školským vzdelávacím programom pre konkrétny ročník. Tento spôsob vzdelávania maloletému vyhovuje a je mu na prospech, je v zmysle legislatívy.

17. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zo dňa 07.03.2023 uviedol, že námietky matky voči postupu kolízneho opatrovníka nepovažuje za správne, keďže tento riadne svoje stanovisko odôvodnil na pojednávaní a opieral sa o zistenia znaleckých posudkov, ako aj správy z CDR, pričom vzhľadom na stret kolízie záujmov so záujmami dieťaťa nemôže predpokladať na určenie kolízneho opatrovníka spĺňať matkou navrhnutá stará matka B. C., ktorá má k dieťaťu priamy vzťah ako stará matka, ako aj k matke maloletého, žijú spolu v jednej domácnosti od septembra 2015 a tiež v konaní vo veci ÚPP pred Okresným súdom Senica svedčila ako svedok matky. List B. C. predložený matkou ako dôkaz považoval za účelový, navyše ju matka nežiadala vypočuť a ani jej list nepredložila, v tomto liste stará matka opisuje svoje dojmy a nie svedectvo o skutkovom stave a pri tvrdeniach o jeho vlastnostiach sa diametrálne rozchádza s tvrdeniami pri výsluchu ako svedok uvádzaný v konaní pod sp. zn. 6P/37/2016 o nariadenie neodkladného opatrenia pred Okresným súdom Senica, keď tvrdila, že bol nezodpovedný, lebo sa iba so synom bláznil, skákal na trampolíne a hral sa s autíčkami. Matka napáda činnosť kolízneho opatrovníka, keďže sa jej nepáčia jeho závery vyslovené pred vynesení rozsudku a vyjadrenie v odvolacom konaní. Za nepravdivé považoval tiež tvrdenie matky v súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/187/2021, ktoré rozhodnutie bolo vydané vo vzťahu k totožným účastníkom, teda aj k maloletému a nejde o všeobecné pravidlo, išlo o rozhodnutie o dovolaní matky v konaní o výkon rozhodnutia, ktorý matka neplní (o plnenie výchovného opatrenia, ktoré matka neplní), ktoré má priamy vplyv na rozhodovanie v konaní. V súvislosti s matkou uvádzaným predbežným vyjadrením okresného prokurátora Senica poukázal na niekoľko konaní vedených, pričom okresný prokurátor Senica vstúpil do všetkých z nich a nie je teda pochybnosť o tom, že prokurátor je oboznámený s kompletnou spisovou

dokumentáciou. K opakovaným polemikám matky o princípe najlepšieho záujmu dieťaťa sa nechcel vyjadrovať, ide o opakované teoretické úvahy matky, pričom súd sa oboznámil s názorom maloletého, nebol však povinný sa s ním stotožniť. Ďalej uvádzal skutočnosti týkajúce sa vzdelávania maloletého, pričom matka neuvádza negatíva prinášajúce homeschooling, tieto bagatelizuje, keď maloletý sa neučí v skupine, ale sám doma s ňou, čo má za následok nedostatočnú socializáciu a na to poukazoval aj znalec PhDr. Kleinmann PhD., nástup dieťaťa do školy odporučila aj I. D. – pedopsychiatrička maloletého a živé je aj tvrdenie matky, že Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní o zrušenie rozhodnutí súkromnej základnej školy v E. E. rozhodnutia školy nezrušil, a preto sú právoplatné, keďže tento súd o nezhode rodičov ohľadne dochádzky maloletého nerozhoduje, len o preskúmaní rozhodnutia riaditeľky súkromnej školy v E. E. o prestupe a o povolení vzdelávania v zahraničí s tým, že uzneseniami zo dňa 21.12.2022 v konaniach rozhodol o uložení povinnosti povinnej škole rozhodnutia mu doručiť, keďže bolo zistené jeho postavenie opomenutého rodiča. V súvislosti s matkou tvrdným maloletému vyhovujúcim spôsobom vzdelávania uviedol, že maloletý iný spôsob ani nepozná a nevie vyhodnotiť vzdelávanie v kolektíve, o nezhode rodičov prebieha konanie, kde nebolo zatiaľ meritórne rozhodnuté. Za zarážajúce považoval tvrdenie matky, že podľa odbornej literatúry trauma nedefinuje to, čo niekto prežil, ani to čo si myslia iní, že prežil, ale iba to, čo sa odohralo v jeho vnútri, ktoré tvrdenie neobstojí a zároveň poukázal na definíciu pojmu trauma v odbornej literatúre. Pre maloletého nie je podstatnou definíciou traumy, ani čo je trauma, ale možnosť pomoci, ak ňou trpí, navyše, keď nechodí k pedopsychiatričke, keďže poslednou ňou bola I. D., podľa ktorej odporúčania má maloletý chodiť do školy, preto tam matka viacej nechodí a maloletému nezabezpečuje žiadne psychoterapie napriek jej neustálemu tvrdeniu o traume dieťaťa, nikdy nedala súhlas na jeho hospitalizáciu, hoci tvrdí, že maloletý pre zlý zdravotný stav nemôže chodiť do školy, hoci to bolo vyvrátené lekárskou správou I. K., E., ku ktorej prestala matka okamžite chodiť a maloletého prehlásila k I. O., no maloletému doposiaľ nebolo zistené žiadne závažné ochorenie brániace mu návštevu školy, alebo byť s ním. Ďalej dal do pozornosti bod 4. odôvodnenia stanoviska Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/187/2021. Citoval tiež článok 19 ods. 2 Ústavy SR, § 25 ods. 4, § 28 ods. 2 ZoR. Má predpoklady pre výchovu maloletého, čo bolo zistené aj znaleckým posudkom a v detstve sa o neho riadne staral, chodili spolu na prechádzky, hrali sa, cez víkendy na výlety a keď sa s ním maloletý stretne, verí, že si spomenie na to dobré, čo spolu prežili.

18. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že tento neustále ju napáda a účelovo jej vyjadrenia prekrúca tak, aby dehonestoval každé jej vyjadrenie založené na faktoch a dôkazoch, napriek tomu zotrvala na stanovisku o porušení najdôležitejších povinností vyplývajúcich zo zákona u kolízneho opatrovníka, ktorý nechránil záujem maloletého a ďalej uvádzala totožné tvrdenia ako v odvolaní a predchádzajúcich vyjadreniach. Nie je tajomstvom, že u ÚPSVaR Bratislava boli už v minulosti pri kontrole realizovanej zo strany ústredia preukázané fatálne zlyhania pri výkone jeho funkcie ako kolízneho opatrovníka, a preto žiadal ustanoviť maloletému takého opatrovníka, ktorý bude konať v záujme dieťaťa, o čo požiadal podľa § 117 CMP. Ohľadne jej vyjadrení, čo definuje traumu, poukázala na autora daného výroku, ktorý je uznávaný odborník, kanadský lekár, psychológ a odborník na traumu D. Q. I., ktorý dané tvrdenie uvádza v diele „Múdrosť traumy“. Opakovane uvádzala argumenty týkajúce sa domáceho násillia autorky O.. Poukázala na u otca diagnostikovanú agresívnu črtu osobnosti už v rámci znaleckého vyšetrenia u PhDr. Haidovej, teda už pred 6. rokmi, ktorým závažným zistením v osobnosti otca sa súd nikdy nezaoberal, a to ohľadne diagnostikovania acting-out. Opakovane uvádzala v znaleckom posudku PhDr. Kleinmanna aj MUDr. Kvasničku preukázané, že maloletý bol vystavený nielen násilliu voči matke, ale bol a stále je vystavený i priamemu neadekvátnemu správaniu otca a starej matky voči jeho osobe. Ďalej citovala časti odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/187/2021, a to z bodov 42. a 43. a odôvodnenia Krajského súdu v Trnave v rozsudku č. k. 24CoP/64/2021 – 1281, ktorý uviedol, že ona žiadnym spôsobom nepreukázala, že maloletý je obeťou násillia zo strany otca a že mu spôsobil traumu, ani že trauma nevznikla správaním otca, ale ako výsledok rodičovského sporu, ktoré konštatovanie je v priamom rozpore so znaleckým dokazovaním, pričom sudca, prokurátor, ani kolízny opatrovník nemajú odborné znalosti na posúdenie, či dieťa je, alebo nie je obeťou násillia zo strany otca, a na to je oprávnený len znalec z príslušného odboru a odvetvia, pričom Krajský súd v Trnave nedisponoval v čase potvrdenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie znaleckým posudkom MUDr. Ladislava Kvasničku č. 22022 zo dňa 22.03.2022. Dala do pozornosti, že na základe podnetu prokurátorky OP Bratislava II zo dňa 16.12.2021 je vedená trestná vec pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého skutku sa mal dopustiť otec dieťaťa, pričom prokurátorka podala návrh, aby sudca pre prípravné konanie ustanovil maloletému opatrovníka z radov advokátov, toto sa udialo dňa 07.03.2023 v konaní pod sp. zn. 6Tp/24/2023, teda z doručenej korešpondencie jej existuje dôvodné podozrenie o trestnoprávnom

konaní otca tak, ako to požadoval dodať na preukázanie jej tvrdení Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/187/2021. Aj ESLP judikoval viaceré pochybenia zodpovedných orgánov pri oznámeniach matiek o podozreniach o násilí a týraní blízkej a zverenej osoby, pričom išlo najmä o porušenia práva na život, zlyhanie orgánov, poskytnúť primeranú ochranu pred domácim násilím, nedostatočné prešetrenie sťažnosti na domáce násilie. Ďalej opakovala argumenty týkajúce sa preukázania vhodnosti a dôvodnosti individuálneho vzdelávania maloletého formou homeschoolingu. Predložila aktuálne potvrdenia o návšteve školy zo ZŠ u R. preukazujúce, že maloletý je stále žiakom školy a je to jeho slovenská kmeňová škola v zmysle školského zákona SR, obe rozhodnutia riaditeľky o prijatí maloletého na základné vzdelávanie, ako aj o povolení plniť povinnú školskú dochádzku mimo územia SR, sú právoplatné, keďže totiž nie je možné proti rozhodnutiu riaditeľa súkromnej školy podať riadny opravný prostriedok – odvolanie a žiadosť o preskúmanie rozhodnutia nie je opravným prostriedkom, nemá vplyv na právoplatnosť. Pri preskúmaní rozhodnutia riaditeľa súkromnej školy nejde o proces odvolania, ale o proces prehodnotenia situácie spojenej s konkrétnym rozhodnutím riaditeľa školy. Pravdivé je aj tvrdenie o plnení povinnej školskej dochádzky maloletým v základnej škole L. E. (predchádzajúci názov školy: ZŠ M. M.), kde má maloletý právoplatne povolené individuálne vzdelávanie a z oboch potvrdení o návšteve školy je preukázané, že maloletý je právoplatne žiakom ZŠ u R., kde má povolené štúdium v zahraničí a súčasne má maloletý povolené individuálne vzdelávanie v zmysle potvrdenia o návšteve školy ZŠ L. E.. Priložila rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici o zastavení konaní vedených na základe žalôb otca pod sp. zn. 73S/21/2021 a 73S/67/2021. Ohľadne opakovaných vyjadrení otca o nerešpektovaní súdnych rozhodnutí a nepreukázaných tvrdení uvádzala, že nie sú zrejme kompetencie, na základe ktorých má Národný ústav detských chorôb – konkrétne I. O. ako detský psychiater realizovať výchovné opatrenie v zmysle rozhodnutia súdu a na základe kompetencií by malo CDR Bratislava vykonávať asistovaný styk maloletého s otcom, ktoré opatrenia v zmysle zákona môže vykonávať iba akreditovaná inštitúcia, pričom uvedené nemocnica ani CDR sa na stránke Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR nenachádzajú v zozname akreditovaných subjektov a u CDR absentujú v zmysle zákona č. 305/2005 Z. z. vyžadované informácie o jeho ambulantnej činnosti a na jeho webovej stránke je uvedené, že ide o pobytové zariadenie a jeho úsilím je deinštitucionalizácia náhradnej starostlivosti. Preto má dôvodnú obavu, že I. O. ako detský psychiater a CDR postrádajú kompetencie terapeuta, pričom v zmysle zákona o SPOD a MPSVaR, sú na opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately akreditované len niektoré zariadenia a len niektoré centrá pre deti a rodiny, ktoré sú povinné na svojom webovom sídle zverejňovať zoznam opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa § 45 Zákona o SPOD a majú na túto činnosť platnú akreditáciu. Navyše súd pri odôvodnení rozsudku sa nemôže opierať o účelovo vybranú časť znaleckého posudku a ostatné odporúčania znalca ignorovať, teda mal zohľadniť v posudku PhDr. Kleinmanna uvedené odmietanie maloletého a jeho strach vzniknutý následkom traumy vyvolanej otcom a že má smerom k otcovi neistú citovú väzbu, pričom ak má niekto s maloletým pracovať, môže to byť len psychoterapeut zapísaný v zozname Slovenskej psychoterapeutickej spoločnosti. Podľa matky I. O. ani žiadny iný lekár z NÚDCH a žiadny psychológ z CDR Röntgenova 6, Bratislava nemá požadované psychoterapeutické vzdelanie. Zároveň poukázala na predpoklady získania vzdelania terapeuta.

19. Krajský súd, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 CMP, po zopakovaní a doplnení dokazovania podľa § 68 CMP na nariadenom pojednávaní podľa § 385 ods. 1, 2 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až VIII. zmenil podľa § 388 CSP, pretože nezistil dôvody na potvrdenie napadnutého rozsudku v daných výrokoch, ani na jeho zrušenie.

20. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде manželstva.

22. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav vecí.

23. Odvolací súd dodáva, že mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav vecí. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z

najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), sudy uplatňujú aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.). Proces dokazovania ovláda vyšetrovacia zásada a súd je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci konania (sleduje sa tým potreba zistenia „skutočného“ stavu vecí, ktorý bude určujúcim pre vydanie rozhodnutia). Na postup vykonávania dôkazov sa subsidiárne aplikuje CSP.

24. Za účelom zistenia skutočného a úplného stavu vecí odvolací podľa § 68 CMP doplnil a zopakoval dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením ďalších listinných dôkazov.

25. Vychádzajúc z obsahu odvolania matky, ktorá síce v odvolaní uviedla, že napáda celý rozsudok prvoinštančného súdu, s poukazom na obsah odvolania a na jej odvolací návrh mal odvolací súd za to, že odvolaním nenapadla I. výrok o rozvode manželstva, z ktorého dôvodu rozsudok prvoinštančného súdu o rozvode manželstva účastníkov konania nadobudol právoplatnosť dňom 07.12.2022.

26. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej aj ÚPSVaR) zo dňa 11.10.2024 bolo zistené, že Centrum pre deti a rodiny Bratislava, so sídlom Röntgenova 6, Bratislava nemá t. č. oprávnenie vykonávať predmetnú činnosť a zároveň odporučil realizovať spoluprácu s rodičmi a maloletým v špecializovanom zariadení TENENET o. z. so sídlom Senec, ktoré má oprávnenie vykonávať sociálne a psychologické poradenstvo s tým, že spolupráca s rodinou a zariadením môže začať ihneď.

27. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 14.10.2024 bolo zistené, že matka je evidovaná v Registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako zamestnanec v pracovnom pomere – pravidelný príjem od 01.05.2000 do 31.12.2017 u zamestnávateľa S. J. I. F., F. F. J. F. F. E., v období od 01.02.2016 do 10.02.2016 a od 24.02.2016 do 04.03.2016 bola vylúčená z povinnosti platiť poisťné z dôvodu opatrovania člena rodiny a tiež z dôvodu práceneschopnosti v období od 07.03.2016 do 05.03.2017, ďalej bola evidovaná ako zamestnanec na dohodu o pracovnej činnosti od 01.12.2021 do 31.03.2022, od 01.04.2022 do 31.03.2023, od 01.04.2023 do 30.06.2023 u zamestnávateľa H. D. F. F., J., E. s vymeriavacím základom na odvod poisťného za celú dobu vo výške 20,- eur mesačne, od 01.07.2013 do 31.01.2016 bolo evidované prerušenie s povinnosťou platiť poisťné z dôvodu čerpania rodičovskej dovolenky, od 06.03.2017 do 31.12.2017 bolo evidované prerušenie z povinnosti platiť poisťné z dôvodu trvania dočasnej PN odo dňa nasledujúceho po uplynutí 52 týždňov. Ďalej mala matka vyplatené nemocenské dávky podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne od 17.03.2016 do 05.03.2017, nárok na dávku v nezamestnanosti v období od 01.01.2018 do 30.06.2018 v priemere mesačne vo výške 904,58 eura. Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 12.12.2017 bolo preukázané ukončenie pracovného pomeru matky dňom 31.12.2017 so zamestnávateľom B. J. I. F. F. J. s tým, že zamestnancovi bude vyplatený 10-násobok jeho priemerného mesačného zárobku vo výplatnom termíne za mesiac december 2017.

28. Z prehľadu majetku BSM bol preukázaný nehnuteľný majetok vedený na LV č. XXXX ako byt č. X B. E. s výmerou cca 120 m² v BSM účastníkov konania, garážové státie č. XX a č. XX na I. podlaží bytového domu D. XX – S. N., skladový priestor – miestnosť S. na I. podlaží daného bytového domu, ďalej hnuťelný majetok, a to osobný automobil Volkswagen Jetta, vyrobený 04.03.2011.

29. Z uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 15CoP/22/2024 – 953 zo dňa 27.08.2024 bolo zistené, že rozsudok súdu prvej inštancie bol vo výroku VI. o zamietnutí návrhu matky na prerušenie konania potvrdený a v napadnutých výrokoch I. až V. a nadväzujúcom výroku VII. bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to v konaní o návrhu otca na udelenie súhlasu matky so štúdiom maloletého prezenčnou formou a o návrhu matky na udelenie súhlasu namiesto otca s individuálnym vzdelávaním a štúdiom dieťaťa v zahraničí a pozbavenie otca rodičovských práv k dieťaťu vo všetkých veciach, týkajúcich sa zdravotného stavu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, plnenia školskej dochádzky a prípravy na budúce povolanie.

30. Zo mzdového listu otca bol zistený priemerný mesačný zárobok otca za rok 2020 vo výške 2 128,66 eura, za rok 2021 vo výške 2 428,50 eura, za rok 2022 vo výške 2 786,34 eura, za rok 2023 vo výške 3 354,81 eura, za rok 2024 vo výške 5 418,- eur a za rok 2025 vo výške 4 933,85 eura.

31. Zo správy praktického lekára pre deti a dorast I. N. O. ohľadne informácie otcovi dieťaťa na požiadanie bol zistený priebeh ochorení a návštev maloletého, dňa 26.03.2024 konzultácia matky pre dlhšie trvajúce afty v ústnej dutine, odporučená lokálna liečba, ďalej bol vyšetrený v ambulancii pre týždeň trvajúce obtiaže dňa 28.05.2024, 03.07.2024 email od matky pre 4 dni obtiaže s kašľom, email matky dňa 19.09.2024 s informáciou 2 týždne trvajúcou chorobnosťou dieťaťa s teplotami a liečbe v domácom prostredí, dňa 08.10.2024 mal maloletý predpísanú vakcínu, ale nepodaná podľa matky v emaily, keďže nie je úplne zdravý, dňa 21.10.2024 matka písala email, že boli u imunoalergológky, avšak maloletý mal sople vyžadujúce liečbu, žiadne iné odborné vyšetrenia či nálezy v ambulancii od februára 2024 neboli uvedené.

32. Zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 1P/63/2016 bolo zistené, že rozsudkom na č. I. 413 zo dňa 07.09.2017 bol maloletý na čas do rozvodu manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky, zo zastupovaním a spravovaním majetku maloletého v bežných veciach oboma rodičmi. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu dieťaťa sumou 400,- eur mesačne, počnúc dňom 29.09.2015, nedoplatok na výživnom od 29.09.2015 do 07.09.2017 vo výške 6 511,60 eura prvoinštančný súd povolil otcovi splácať v splátkach po 250,- eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia, pod následkom výhody splátok a na čas do rozvodu manželstva bol upravený styk otca s maloletým každú sobotu a nedeľu v párnom týždni v čase od 15:00 hod. do 18:00 hod. a každú stredu v čase od 15:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a otcovi v určenom čase odovzdať v mieste bydliska matky a otec je povinný dieťa matke riadne a včas vrátiť v určenom čase v mieste jej bydliska s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 25CoP/16/2018 – 576 zo dňa 13.06.2018 bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti úpravy starostlivosti o maloletého, zastupovania a spravovania jeho majetku ako i výživnom potvrdený a v časti úpravy styku a v závislom výroku o trovách ho odvolací súd zrušil vec a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom rozsudku, najmä v bode 49. odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal na primárny účel právnej úpravy, ktorým je záujem dieťaťa na čo najstabilnejšie a najpriaznivejšie výchovné prostredie, ktorým je v súčasnosti, vzhľadom na silne odmietavý postoj maloletého voči otcovi, prostredie u matky, pričom rozhodujúcim faktorom pre zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matky bolo nesporne preukázané, že maloletý má silný, intenzívny a pozitívny vzťah k matke, naopak silne odmietavý postoj a odmietavé správanie voči otcovi (zistenia vyplývajúce zo znaleckého posudku PhDr. Kataríny Haidovej číslo 12/2017 EZD v konaní vedenom sp. zn. 27P/158/2015, použitého ako listinný dôkaz), ako aj z ostatného dokazovania. Zverenie dieťaťa do starostlivosti otca, i keď je schopný sa plnohodnotne a samostatne o maloletého postarať, by bolo v rozpore s najlepším záujmom maloletého, ktorého radikálne odtrhnutie od matky by pre neho znamenalo v súčasnosti takú psychickú záťaž, ktorá by viedla k jeho ďalšej traumatizácii. Následne Okresný súd Senica rozsudkom č. k. 1P/63/2016 – 1164 zo dňa 17.06.2021 rozhodujúc už len o styku otca s maloletým na čas do rozvodu manželstva rodičov dieťaťa, upravil styk otca každú nepárnu stredu v čase od 13:30 hod. do 15:00 hod. prostredníctvom Centra pre deti a rodiny Bratislava, Röntgenova 6 (ďalej aj „CDR“) a v jeho priestoroch, za účasti odborných zamestnancov centra podľa okolností za prítomnosti matky, ktorej prítomnosť nebude prevyšovať rozsah troch stretnutí s tým, že matka je povinná maloletého na styk riadne pripraviť a zabezpečiť jeho prítomnosť v centre v určený čas styku, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku. O odvolaní matky proti predmetnému rozsudku rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 24CoP/64/2021 – 1281 zo dňa 19.01.2022, ktorý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, rozhodujúc už iba o úprave styku otca s maloletým potvrdil. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu bolo zistené, že otec sa s maloletým viac ako 5 rokov nestretol a v zhode s prvoinštančným súdom dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletého, aby čo najskôr a v primeranom rozsahu sa obnovil jeho styk s otcom metódou postupného riadeného a kontrolovaného kvalifikovanými odborníkmi za ich účasti, v neutrálnom prostredí tak, aby maloletý nadobudol dôveru u otca, ktorého vytesnil zo svojho života, pričom neobnovenie väzieb a kontaktov maloletého s otcom by malo na dieťa, jeho budúci vývoj a život nepriaznivé následky. V bode 73. odôvodnenia rozsudku odvolací súd zdôraznil, že v celom konaní nebolo relevantným dôkazom preukázané násilné či agresívne správanie sa otca voči maloletému, a preto správne prvoinštančný súd uzavrel (odsek 44. odôvodnenia rozsudku), že odmietanie otca maloletým nie je primárne založené na osobnosti otca, či na nejakom jeho konkrétnom negatívnom správaní, teda ani na konflikte v E., ale je podmienené nefungujúcim, konfliktným a odporom syteným vzájomným vzťahom medzi rodičmi dieťaťa, ktorý dieťa permanentne dlhodobo vníma. Aj podľa záverov znalca PhDr. Kleinmanna je maloletý úzko naviazaný na matku, preberá jej názory a je prirodzene ovplyvňovaný, pričom negatívne postoju matky voči otcovi je dlhodobo vystaveným bez možnosti jeho konfrontácie z opačnej strany, matka

v maloletom živí strach z otca, ako vyplýva aj z popisu situácie znalkyňou PhDr. Haidovou (pred Okresným súdom Bratislava dňa 29.05.2019), a tak maloletý si vytvoril predstavu otca, ktorý je podľa neho zlý a chce mu ublížiť, v dôsledku čoho sa s ním nechce stretnúť. Znalec PhDr. Kleinmann uzavrel, že maloletý nie je aktuálne pripravený na stretávanie sa s otcom bez psychoterapeutického vedenia, nevyúčtil prebiehanie styku riadený odborníkmi, pričom prístup ku vzťahovej väzbe je možné zmeniť pozitívnym smerom, keď sa na tejto zmene pracuje a maloletého je potrebné liečiť psychoterapiou. Pokiaľ matka poukazovala na citácie z odborných publikácií ohľadne domáceho násillia na ženách a domáceho násillia tým, že je maloletý priamou i nepriamou obeťou násillia zo strany otca, odvolací súd zdôraznil, že v konaní neboli predložené relevantné dôkazy potvrdzujúce, že maloletý je, či už priamou, alebo nepriamou obeťou násillia zo strany otca, ani posttraumatická stresová porucha maloletého, či fóbicko-anxiózný syndróm dieťaťa majúci pôvod v násilnom správaní sa otca voči nemu, prípadne matke. Ani vo vzťahu k incidentu v E. v septembri 2015, od ktorého sa odvíja narušenie psychického stavu dieťaťa, nebolo zo strany prítomných policajných orgánov zistené, že by došlo k spáchaniu trestného činu alebo priestupku otcom a ani nebolo preukázané, že by výslovne správanie sa otca k maloletému v inkriminovaný deň bolo pôvodcom psychickej poruchy maloletého. Odvolanie matky sa týkalo znaleckých posudkov, pričom napádala postup a závery znalcov PhDr. Haidovej, selektívne i PhDr. Kleinmanna a za jediné správne označovala posudky znalkyne PhDr. Fortis, ktoré sama zadala a financovala ako súkromné znalecké posudku, avšak je vecou znalca, aké metódy či testy použije a vyšší počet testov automaticky nezaručuje vyššiu kvalitu a objektivitu posudku. Prvoinštančný súd správne vysvetlil dôvody, pre ktoré nemohol prihliadnuť na súkromné znalecké posudku, keďže znalkyňa nevykonala psychodiagnostické vyšetrenie otca a vychádzala len z údajov poskytnutých matkou a mala k dispozícii len čiastočnú dokumentáciu, hoci pri ďalšom znaleckom posudku mala k dispozícii spis v počte listov 691, neodstránilo to druhý nedostatok o absencii vyšetrenia otca, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov k nemu prišlo. Záver znalca PhDr. Kleinmanna, že maloletý nie je pripravený na styk s otcom bez reálneho podkladu v posudku, ale matka tvrdí, že znalecký posudok potvrdil, že maloletý je priamou i nepriamou obeťou násillia, čo ale zo znaleckého posudku nevyplýva a pokiaľ matka namieta niektoré závery znalca, ktoré sú v jej neprospech, ktoré označila za voľné úvahy až konšpirácie znalca, ktoré nevyplývajú z odborných zistení a nie sú výsledkom znaleckej diagnostiky, dané tvrdenie matky nebolo ničím podložené. Opakujúce sa tvrdenia matky, že maloletý je priamou i nepriamou obeťou domáceho násillia zo strany otca matka v konaní ničím nepreukázala a zostali len v rovine nepodloženého tvrdenia matky, ktorú skutočnosť nepotvrdil v znaleckom posudku ani PhDr. Kleinmann, ako to matka nepodložene tvrdí a pokiaľ znalec uvádzal, že aktuálny zdravotný a psychický stav maloletého má prvopočiatky v udalosti, keď otec dieťa odvedol od matky (incident v E. 2015), nemožno z toho vyvodit akékoľvek násillie zo strany otca na maloletom, keď pri incidente došlo ku konfliktu oboch rodičov za asistencie polície, avšak s uvedeným incidentom nemožno uplatniť princíp prezumpcie statusu obeť, keďže žiadne násillie pri ňom preukázané nebolo. Súd nesporne prihliadol aj na názor maloletého zisťovaný opakovane odborníkmi, avšak z ustanovení § 38 CMP a § 43 ods. 1 ZoR nevyplýva, že by bolo nevyhnutné za každých okolností rozhodnúť podľa názoru dieťaťa a s týmto názorom sa bez výhrad stotožniť. Nepovažoval za pravdivé tvrdenie matky, že súd nerešpektoval odporúčenie viacerých znalcov nerealizovať styk otca s maloletým, keďže takýto záver mala prijať v posudku iba PhDr. Fortis, znalkyňa PhDr. Haidová naopak odporúčala začať s realizáciou styku a PhDr. Kleinmann neodporučil iba styk bez psychoterapeutického vedenia a dôrazne odporúčal psychoterapiu maloletého.

33. Najvyšší súd SR rozsudkom č. k. 2Cdo 130/2022 zo dňa 29.09.2022 dovolanie matky voči rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/64/2021 -1281 zamietol. Mal za to, že prvoinštančný súd v odôvodnení preskúmaného rozsudku (odsek 49.) riadne vysvetlil, z akých dôvodov nemohol na súkromné znalecké posudky PhDr. Eleny Fortis prihliadať a ani pri druhom vypracovanom posudku, majúci celý spis k dispozícii znalkyňou, neodstránilo druhý nedostatok, a to, že nevykonala psychodiagnostické vyšetrenie otca, bez ktorého vyšetrenia nemožno závery znalca k predmetnej otázke považovať za objektívne a komplexné, pričom je irelevantné, z akých dôvodov otec odmietol, aby bol sprístupnený súdny spis znalkyni a tiež sa odmietol podrobiť znaleckému dokazovaniu a tiež odvolací súd poukázal na matkou selektívne zdôrazňované iba tých záverov znalca PhDr. Kleinmanna, že maloletý nie je pripravený na styk s otcom z psychologického hľadiska, bez reálneho podkladu v znaleckom posudku, ale tvrdí, že znalecký posudok potvrdil u maloletého, že je priamou i nepriamou obeťou násillia, čo zo znaleckého posudku nevyplýva. Obsah spisu nedával podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Ani k námietke, že ZoR ani zákon SPOD nepozná tzv. asistovaný styk a ani nikde v právnom systéme SR nie je takýto typ styku definovaný a nie je zrejme, na základe akých kompetencií má zariadenie CDR vykonávať tzv. asistovaný styk

maloletého s otcom, keď uvedené centrum sa nenachádza ani v zozname akreditovaných subjektov Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, dovolací súd poukázal na to, že matka uvedenú námietku pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom nepredostrela, nenamietala to a učinila tak až v dovolacom konaní, pričom CDR je od 01.07.2017 zriaďované Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny a zákon o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele mu ukladá prijímať len deti s nariadenou ústavnou starostlivosťou, okrem iného treba poznamenať, že určenie spôsobu, akým sa bude styk maloletého s rodičom realizovať, je vždy výsledkom posúdenia konkrétnych skutkových okolností každej prejednávanej veci, a preto môže súd prijať jedinečné a konkrétne riešenia pre ten ktorý prípad a danú námietku nemožno považovať za vadu konania. Pokiaľ matka v rámci dovolania predostrela formu otázok týkajúcu sa nerešpektovania názoru maloletého, avšak neuviedla rozhodnutia týkajúce sa ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, sa javilo dovolaciemu súdu, že namieta hodnotenie dôkazov, pričom dovolací súd v postupe súdov nižších inštancií pochybenia a vady pri vykonávaní dôkazov ani pri ich hodnotení nezistil. Názor maloletého bol zisťovaný prostredníctvom procesného opatrovníka, a to Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny (čl. 297), znalkyňou PhDr. Haidovou (č.l. 342, resp. 360), ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 27P/158/2015 Okresným súdom Bratislava II a opakovane bol zisťovaný aj odborníkmi a pri rozhodovaní bolo aj náležite naň prihladené a zohľadnené to pri určení podmienok styku, pričom zo zákonných ustanovení nevyplýva, že by bolo nevyhnutné, aby súd za každých okolností podľa názoru maloletého aj rozhodol a s vysloveným názorom dieťaťa sa bez výhrad stotožnil.

34. Z rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 2P/77/2016 – 342 zo dňa 05.10.2022 a rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 23CoP/16/2023 – 626 zo dňa 11.06.2024 bolo zistené, že predmetom konaní bolo rozhodované o úprave styku starej matky s maloletým, pričom odvolací súd rozhodol o odvolaní matky tak, že napadnutý rozsudok zmenil a upravil styk starej matky s maloletým vždy v prvú pármu stredu v mesiaci v čase od 13:00 hod. do 15:00 hod. v Centre pre deti a rodiny Holíč, Rodinné domky 1293/1, pracovisko Senica za asistovanej účasti odborných zamestnancov s tým, že matka je povinná maloletého na styk riadne pripraviť a zabezpečiť jeho prítomnosť, počnúc právoplatnosťou rozsudku, bez priznania náhrady trov konania účastníkov konania a tiež rozhodol o povinnosti starej matky a rodičov zaplatiť náhradu trov štátu každý po 2,45 eura. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016 zo dňa 24.08.2017 bola uložená maloletému a rodičom povinnosť zúčastňovať sa odborného poradenstva na Klinike detskej psychiatrie v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Bratislava, Limbova 1, na odvolanie matky bol rozsudok prvoinštančného súdu zmenený rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 23.05.2018 tak, že maloletému a jeho rodičom bola táto povinnosť uložená po dobu 6 mesiacov, minimálne 2 x mesačne. Keďže matka nedodržiavala uložené výchovné opatrenie, podal otec návrh na nariadení výkonu uvedeného rozhodnutia, o čom rozhodol Okresný súd Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 7Em/1/2018, keď uznesením zo dňa 16.08.2019 (č. l. 108 predmetného spisu) nariadil výkon rozsudku prvoinštančného súdu v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, proti ktorému matka podala odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Následne matka podala návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 390 CMP, ktorý považoval súd prvej inštancie za účelovo podaný a s poukazom na ňou tvrdené uplynutie 6 mesačnej lehoty od právoplatnosti rozsudku, t. j. od 02.07.2018 do 02.01.2019 považoval za účelový so snahou sa vyhnúť uloženej povinnosti, ktoré uznesenie prvoinštančného súdu vo vykonávacom konaní nadobudlo právoplatnosť dňa 24.06.2021 a odvolací súd uznesením zo dňa 02.06.2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 24.08.2020 (na č.l. 238 spisu sp. zn. 7Em/1/2018) potvrdil. Matka následne podala dovolanie a Najvyšší súd SR dovolanie matky zamietol uznesením sp. zn. 5Cdo/187/2021 zo dňa 27.01.2022. Na Okresnom súde Senica sú uvedené viaceré konania, a to pod sp. zn. 5P/47/2019 o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a o návrhu matky na pozbavenie otca výkonu rodičovských práv voči maloletému, pod sp. zn. 7P/33/2023 vo veci zrušenia rozsudku o nariadení výchovného opatrenia, pod sp. zn. 11P/45/2020 o nahradenie súhlasu matky so vzdelávaním maloletého prezenčnou formou na návrh otca a o návrhu matky na udelenie súhlasu otca s individuálnym vzdelávaním a so vzdelávaním v zahraničí a so vzdelávaním na súkromnej základnej škole a na pozbavenie otca rodičovských práv.

35. Z detailu pohybu v L. E. bolo zistené odoslanie platby vo výške 400,- eur s názvom účtu T. T. N., ktorý začal exekúciu upovedomením zo dňa 04.09.2024 pod sp. zn. 131EX 233/2024 na pohľadávku oprávneného, a to zameškané výživné ku dňu podania návrhu a bežné výživné.

36. Z poštových poukazov na č. I. 2707, č. I. 2720, č. I. 2721, č. I. 3425, č. I. 3426, č. I. 3428, č. I. 3429, č. I. 3609 boli preukázané platby výživného otcom na maloletého, a to vo výške 400,- eur mesačne, avšak od 13.06.2024 otec začal poukazovať k rukám matky výživné len vo výške 270,- eur mesačne, ktoré však ku dňu pojednávania pred odvolacím súdom doplatil, preukazujúc to predloženými poštovými poukazmi.

37. Otec rozpísal svoje náklady ako pravidelné spolu vo výške 1 823,03 eura a tiež nepravidelné vo výške 1 700,- eur na dovolenky bicyklom, či 4 – 5 krát ročne predĺžený víkend, na právne služby rok 2024 vo výške 1 440,- eur, a to v zmysle jeho rozpisu zo dňa 15.11.2024. Mesačný predpis zálohovej platby za užívanie bytu otca od 01.07.2024 činil 223,10 eur a za užívanie NP sumu 25,16 eur, sumu 2,86 za užívanie NP od 01.07.2024, preddavok za elektrinu vo výške 27,- eur za obdobie od marca 2023 do januára 2024, náklady za používanie internetu v byte, ktorý užíva vo výške 10,99 eura, za používanie mobilných služieb vo výške 29,- eur mesačne a spolu s ďalšími službami v zmysle faktúry na č. I. 2749 vo výške 35,03 eura, na poisťné v UNIQA poisťovni vo výške 65,60 eura na dobu jedného roka od 31.08.2024 do 30.08.2025.

38. Z prehľadu majetkových pomerov matky na č. I. 2772, doručených odvolaciemu súdu spolu s vyjadrením matky zo dňa 20.11.2024 bolo matkou deklarované, že pred vstupom do manželstva mala stav vlastných prostriedkov na termínovanom účte vo výške 23 193,92 eura, na bežnom účte mala pred vstupom do manželstva sumu 27 364,73 eura, titulom vyplatenia životného poistenia založeného pred vstupom do manželstva, obidve poistenia vyplatené v roku 2016 spolu vo výške 11 094,65 eura, z retenčného programu z B. AM mala vyplatenú sumu 4 008,57 eura, podľa výpisu z účtu zo dňa 30.06.2012 obdržala 10-mesačné odstupné za 25 odpracovaných rokov vo B. AM vo výške cca 33 000,- eur, z predaja vlastného bytu nadobudnutého pred manželstvom získala sumu 107 500,- eur, po odchode zo spoločnej domácnosti v septembri 2015 mala príjmy v sume 36 203,20 eura, titulom nemocenských dávok v sume 8 239,- eur (za obdobie od 17.03.2016 do 05.03.2017), dávok v nezamestnanosti za prvých 6 mesiacov v roku 2018 v sume 5 427,30 eura. V zmysle daňových priznaní za rok 2021 – 2023. V zmysle dohody o vykonaní práce + príjem zo slobodného povolania spolu v sume 22 536,90 eura, teda celková hotovosť, z ktorej s maloletým žijú počas rokov 2015 – 2024 predstavuje sumu 134 865,07 eura. Ďalej poberala výživné na maloletého za dobu 111 mesiacov vo výške 44 400,- eur. Matka tiež vyčíslila náklady na domácnosť, ktorú zdieľa so svojou matkou, a to na elektrinu 70,- eur mesačne, TV a internet 37,04 eura, vývoz žumpy 70,- eur mesačne, na palivové drevo 2 000,- eur – 2 400,- eur ročne, na vývoz odpadu 168,81 eura mesačne a dôchodok starej matky žijúcej v spoločnej domácnosti vo výške 651,10 eura mesačne.

39. Z daňového priznania matky za rok 2022 boli zistené jej celkové príjmy v sume 17 443,17 eura, výdavky v sume 11 110,84 eura, zaplatené poisťné v sume 644,94 eura a z daňového priznania matky za rok 2023 boli zistené jej príjmy vo výške 5 053,73 eura, výdavky vo výške 3 512,43 eura, zaplatené poisťné v sume 480,19 eura, základ dane vo výške 0,- eur.

40. Listinnými dôkazmi na č. I. 2830 – 2848 matka preukazovala hľadanie si zamestnania v období od júla 2024 do novembra 2024, a to v zmysle predložených emailov.

41. Emailovou komunikáciou otec preukazoval možnosť zabezpečenia školskej dochádzky pre maloletého v E. a o zabezpečení psychologickej terapie v psychologickej ambulancii Procure.

42. Zo znaleckého posudku č. 15/2025 znalca Mgr. Ivana Moravčíka z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia zo dňa 07.09.2025, ktorý bol ustanovený v odvolacom konaní na podanie znaleckého posudku vyplynulo, že matka sa s maloletým odmietla podrobiť znaleckému vyšetreniu, k znalcovi sa na vyšetrenie nedostavila a pre jej odmietavé stanovisko nebolo možné posúdiť súčasný psychický stav maloletého, jeho postoj a názory možno posudzovať prostredníctvom jeho výpovede, ako i vyšetrení v rámci predchádzajúceho znaleckého dokazovania. Znalec konštatoval, že maloletý je matkou manipulovaný, dlhodobo nie je s otcom v kontakte a ten nemá dosah na jeho názory, postoje, maloletý má zníženú rozlišovaciu schopnosť v danej oblasti a za jeho názory a postoje ho nemožno ani negatívne hodnotiť, keďže v danej situácii je skôr obeťou a ani v blízkej budúcnosti sa nemožno domnievať, že bude mať schopnosť objektívnej sebareflexie. Znalec v bode č. 3 záveru znaleckého posudku charakterizoval psychický stav otca dieťaťa ako emocionálne skôr stabilného, schopného rešpektovať pravidlá, so schopnosťou akceptovať autority porozvodovej starostlivosti súdu, a to vrátane súdneho rozhodnutia, vo vzťahu k dieťaťu sa u neho neprejavujú znaky patológie osobnosti a ani

k matke neprechováva postoje, neprejavuje sa tak, že by bolo konanie klasifikované ako patologické. Aktuálny psychický stav matky dieťaťa nebolo možné zistiť pre jej neúčast' na znaleckom vyšetrení. Osobnostné a psychické predpoklady a schopnosti otca, nutné na zabezpečenie starostlivosti o dieťa počas matkinej neprítomnosti, možno vnímať ako pozitívne, je plne kompetentný poskytovať adekvátnu starostlivosť maloletému bez prítomnosti matky, a teda aktuálne plne spôsobilý zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého. Citový vzťah maloletého k otcovi nebolo možné popísať z dôvodu rozhodnutia matky, ktorá sa odmieta dostaviť na znalecké vyšetrenie s maloletým, a tiež nebolo možné jednoznačne popísať vzťah maloletého k matke, iba na podklade predchádzajúcich znaleckých vyšetrení, z ktorých vyplýva intenzívny a hlboký vzťah maloletého k matke, ktorú hodnotí absolútne nekriticky a pozitívne vo všetkých oblastiach. U otca nebadáť žiadne prejavy patologického konania voči dieťaťu a ani jeho matke, neprejavuje sa agresívne a nedomáha sa neprimeraným nátlakom a protispoločenskou činnosťou svojich práv, koná v zmysle legislatívy. Podľa záverov znalca je otec schopný plnohodnotne a samostatne sa postarať o maloletého. Zmena výchovného prostredia dieťaťa bez intenzívnej a dlhodobej psychoterapeutickej starostlivosti, počas ktorého by bol maloletý v prítomnosti matky iba za účasti terapeuta, by malo za následok zhoršenie duševného stavu dieťaťa a malo by negatívny vplyv na jeho psychický vývin. Ku styku otca s maloletým znalec uviedol, že stretávanie s otcom je nutné realizovať v úvode opätovného budovania pozitívneho vzťahu s otcom iba za prítomnosti certifikovaného psychoterapeuta, ktorý sa v praxi orientuje na traumatické a dlhodobo narušené vzťahy a je nutné dbať na to, aby sa táto osoba počas procesu nemenila, pôsobila ako stabilizujúci prvok v celom procese, a aby toto obdobie bolo pevne stanovené súdom v minimálnom rozsahu a frekvencii. Tiež je nutné podieľanie sa matky aj otca na dodržiavaní vopred stanovených podmienok stanovených súdom a daným terapeutom, pričom táto terapeutická starostlivosť má byť poskytovaná pre maloletého a jeho otca minimálne v rozsahu 1 roka a v zodpovedajúcej frekvencii.

43. Z nálezu Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 425/2025 – 23 zo dňa 26.08.2025 bolo zistené, že ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov - matky a maloletého proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 13CoP/139/2023 zo dňa 08.01.2025, zo dňa 31.01.2025 a zo dňa 28.05.2025, ktorými odvolací súd rozhodol o ustanovení znalcov, resp. o námietke zaujatosti voči osobe znalca, keď priebeh znaleckého skúmania a závery ustanoveného znalca majú v konečnom dôsledku možnosť sťažovateľa namietať v priebehu odvolacieho konania a tiež to bude závisieť na posúdení záverov znalca odvolacím súdom s tým, že závery môžu byť aj v prospech sťažovateľov, ktorí majú možnosť proti rozhodnutiu odvolaciemu súdu podať dovolanie. Ďalej bola namietaná sťažovateľmi skutočnosť, a to neudelenie súhlasu s realizáciou znaleckého dokazovania v zmysle článku 5 Dohovoru o ľudských právach a biomedicine, keď podstatnou pri posúdení veci bola skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je iba rozhodnutím o námietke zaujatosti, teda súd nerozhodol o nesúhlase sťažovateľov s realizáciou znaleckého dokazovania, vyjadril sa síce k nesúhlasu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, avšak ani prípadná nesprávnosť záverov súdu by nemala vplyv na to, ako súd rozhodol, teda ak by aj súd rozhodol o nepovinnosti sa podrobiť znaleckému dokazovaniu sťažovateľmi, nerozhodol by inak v otázke sťažovateľmi podanej námietky zaujatosti a jeho záver by sa neprejavil vo výroku napadnutého rozhodnutia a ani prípadným nesprávnym právnym posúdením zo strany súdu by nemohlo dôjsť k porušeniu práv sťažovateľov, preto aj v danej časti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

44. Z odpovedí Národného ústavu detských chorôb zo dňa 09.09.2025 ku konaniu vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7Em/1/2018 bolo zistené, že odborné poradenstvo sa bude konať dňa 10.10.2025 v ambulancii I. O., pričom ďalšie stretnutia je potrebné uskutočniť prostredníctvom psychoterapeuta, keďže lekár/psychiater realizuje prevažne diagnostiku, nie požadovanú terapiu s tým, že odporučili obrátiť sa na ÚPSVaR, ktorý disponuje psychologmi pre tieto účely.

45. Uznesením Okresného súdu Senica č. k. 7Em/1/2018 – 976 zo dňa 23.12.2024 bol zamietnutý návrh matky na odklad výkonu rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 2P/58/2016 – 293 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/16/2018 – 438, týkajúci sa výchovného opatrenia, a to odborného poradenstva uloženého maloletému a jeho rodičom, pričom o odvolaní matky proti predmetnému uzneseniu rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 15.04.2025 tak, že odvolanie matky odmietol. Súdu prvej inštancie nariadil vykonať opravu napadnutého uznesenia v časti záhlavia ohľadne označenia splnomocnených zástupcov rodičov a okresného prokurátora, čo súd prvej inštancie vykonal.

46. Z potvrdenia Národného ústavu detských chorôb zo dňa 10.10.2025 I. J. O. vyplýva, že otec sa dostavil na kontrolu, na ktorú dostal výzvu z kliniky, matka sa nedostavila, jedenkrát sa dostavila neplánovane matka s dieťaťom, neabsolvovala poradenstvo s maloletým v stanovených termínoch, ktoré termíny jej oznamoval otec, ktorý spolupracoval, na termín dňa 10.10.2025 sa matka objednala, avšak opäť sa nedostavila.

47. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 01.10.2025 konanom pred Okresným súdom Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/45/2020 bolo zistené, že Okresný súd Senica rozhodol rozsudkom o udelení súhlasu namiesto matky so vzdelávaním maloletého prezenčnou formou na Základnej škole s materskou školou G. H. B., návrhy matky na udelenie súhlasu namiesto otca so vzdelávaním maloletého na Súkromnej základnej škole, E. E. zamietol, ako aj jej návrhy na udelenie súhlasu namiesto otca so vzdelávaním maloletého osobitným spôsobom v školách mimo územia SR, tzv. štúdium v zahraničí a tiež jej návrh na plnenie školskej dochádzky maloletým osobitným spôsobom – tzv. individuálnym vzdelávaním. Konanie o alternatívnom návrhu matky na pozbavenie otca rodičovských práv zastavil. Rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 11P/45/2020 – 1081 zo dňa 01.10.2025 nie je právoplatný.

48. Z listinných dôkazov o mesačných výdavkoch na bývanie a starostlivosť o maloletého a špecifikácie mesačných výdavkoch na maloletého na č. I. 3453 a č. I. 4466 bolo zistené, že ročné školné so štúdiom maloletého v školskom roku 2024/2025 a v školskom roku 2025/2026 činilo 240,- eur. V novembri 2023 a v septembri 2022 činilo ročné školné u maloletého v ZŠ M. sumu 200,- eur pre daný školský rok. Výdavok na televíziu a internet matka preukázala faktúrou na sumu 45,55 eura za mesiac október 2025 s tým, že adresátom je stará matka z matkinej strany, ako aj výdavok na odpad za rok 2025 a daň z nehnuteľností.

49. Z potvrdenia o vyplatených dávkach v nezamestnanosti vyplýva, že matka nemala vyplatenú dávku v nezamestnanosti v období od 01.01.2024 do 16.12.2025 (č. I. 3462 spisu), boli jej vyplatené dôchodkové dávky spolu v sume 2 734,- eur ako doplatok na dôchodku za obdobie od 03.03.2025 do 13.08.2025 spolu v sume 2 934,52 eura, pričom v uvedenom období bol poukázaný 13. dôchodok v decembri 2025 v sume 301,40 eura, teda mesačne matka poberá invalidný dôchodok v sume 546,80 eura od 03.03.2025. Od 01.01.2026 poberá matka invalidný dôchodok v sume 567,10 eura.

50. Z potvrdenia úradu práce vyplýva, že matka je naďalej v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 05.07.2023 a je opätovne práceneschopná od 03.02.2025.

51. Stará matka z matkinej strany poberá starobný dôchodok spolu s vdovským vo výške 664,90 eura podľa rozhodnutia zo dňa 05.12.2024.

52. Z uznesenia Okresného súdu Senica č. k. 5P/47/2019 – 1629 zo dňa 21.11.2025 bolo zistené, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o nezhodu rodičov bol odmietnutý.

53. Matka ohľadne výdavkov na maloletého predložila liekovú históriu lekárne Nádej, Borský Mikuláš za obdobie od 14.08.2020 do 04.12.2025, z ktorej vyplýva množstvo zakúpených liekov za dané obdobie s tým, že celková suma za lieky v kolónke poisťovňa je vo výške 511,03 eura a u pacienta v sume 486,43 eura.

54. Matka faktúrami na č. I. 3573 až 3583 spisu preukazovala výdavky na maloletého v súvislosti s návštevou zubnej ambulancie, ktoré vyčíslila v rozpise výdavkov za rok 2023 až 2026 spolu v sume 1 548,- eur, ďalej na dentálnu starostlivosť a opravu zubov v sume 60,- eur mesačne, na dentálne pomôcky 30,- eur mesačne. Tiež uvádzala ďalšie výdavky ako na stravu, kozmetiku, oblečenie, bezlaktózové mliečne výrobky, ovocie, bývanie a energie spolu v sume 850,- eur mesačne a na jednorazové výdavky na maloletého v sume 1 660,- eur, ktoré listinnými dôkazmi nepreukázala.

55. Zo správy ÚPSVaR Senica na č. I. 3471 vyplýva priebeh doterajších konaní medzi účastníkmi konania, pričom v súvislosti so správou z Národného ústavu detských chorôb od I. O., kde odporúčali sa obrátiť na ÚPSVaR disponujúci psychológmi uviedol, že disponuje na oddelení referátu v poradensko-psychologických služieb psychológom poskytujúcim klientom odborné psychologické poradenstvo a nie psychoterapiu, ktorú môžu poskytovať psychológovia a psychiatri majúci príslušné vzdelanie, špecializáciu a licenciu na výkon zdravotníckej praxe. Výkon súdneho rozhodnutia vo veci výchovného

opatrenia odborného poradenstva sa doposiaľ nerealizoval, ako ani stretávanie sa otca v CDR pôvodne určené v CDR Bratislava, Röntgenova 6, ktoré ukončilo pôsobnosť ambulancie ku dňu 31.12.2023, preto úrad podal 07.03.2025 návrh o zmenu subjektu realizovania styku otca s maloletým na čas do rozvodu, o ktorom je vedené konanie na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7P/25/2025, odročené na termín dňa 19.01.2025, pričom CDR Holíč prisľúbil spoluprácu na realizovanie styku otca s maloletým v ich ambulancii.

56. Z údajov štatistického úradu SR o priemernej mesačnej mzde pre finančné odvetvia a poisťovacie činnosti za rok 2022 bol zistený priemerný mesačný zárobok v sume 2 247,- eur, za rok 2023 v sume 2 428,- eur, za rok 2024 v sume 2 644,- eur brutto, za rok 2025 za prvý štvrtrok v sume 3 116,- eur, za druhý štvrtrok v sume 2 827,- eur a za tretí štvrtrok v sume 2 546,- eur.

57. Otec na pojednávaní pred odvolacím súdom poukázal na svoju flexibilnú pracovnú dobu, keďže pracuje aj z domáceho prostredia, avšak styk s maloletým tak, ako bol upravený rozhodnutím do rozvodu manželstva, sa neuskutoční, keďže matka s ním nekomunikuje, nemá kontakt nielen s ňou, ale ani s maloletým. Doposiaľ nedošlo k vyporiadaniu BSM s matkou dieťaťa napriek podanej žalobe, pričom matka, ktorá mala oprávnenie a podnikateľskú činnosť, mohla žiadať zrušenie BSM počas manželstva. Naposledy videl maloletého u znalca Kleinmanna, kedy vedel čo má rozprávať a vypovedať a ani ohľadne styku starej matky s maloletým sa stretnutie nezrealizovalo, s matkou sa nedá dohodnúť na žiadnom termíne, ona sa teší, že maloletý bude sám, uvedené rozpráva. Prababka maloletého vzhľadom na svoj vek a ochorenie by si želala ešte maloletého vidieť, ale maloletému sú podsúvané slová, že v škole bude týraný, že bude sám, a iba G. existujú, nič iné, chcel by nápravu pohľadu maloletého na svet. Naďalej poukazuje výživné vo výške 400,- eur, nemá vedomosť o matkinom účte. CPP nevedelo o súdnom rozhodnutí, podľa ktorého má maloletý absolvovať základnú školu, normálne vyučovanie, ani o znaleckom posudku či zverení dieťaťa, ani o súde. Poukázal na to, že matka neabsolvuje s maloletým výchovné opatrenie, prokuratúra nebola schopná zabezpečiť výkon súdneho rozhodnutia ohľadne výchovného opatrenia, žiadne z konaní, ktoré sú vo výkone doposiaľ neprineslo žiadnu nápravu, odvolanie prokurátora nie je k veci, keďže postoj maloletého sú ovplyvnené matkou. Neustále sa opakujú tie isté vyjadrenia, vybavil lekárku, ale zariadenie nemá povinnosť matku predvolávať, ani jeho, dal 4 – 5 termínov, ktoré zaslal matke poštou, niektoré prevzala, iné nie, fyzicky jej odovzdal list do schránky, a to v súvislosti s námietkou matky, že termíny sa nekonajú, avšak keď konala prokuratúra alebo bolo trestné oznámenie, tak deklarovala vedomosť o týchto termínoch. Trestné konanie neprebíha, keďže matka je v dome u svojej matky a je ťažké ju vyhľadať. Polícia jeho trestné oznámenie zamietla a odmietla ďalej konať vo veci z dôvodu vedenia konania o výkon rozhodnutia. Neprebehol styk ani so starou matkou, a keď bolo jasné ukončenie činnosti v CDR Röntgenova Bratislava, až následne sa matka dostavila do centra. CDR Senica poslalo matke niekoľko výziev, ale doteraz sa styk so starou matkou nezrealizoval. V súvislosti s výkonom rozhodnutia o výchovné opatrenie sa neustále rieši zrušenie, odklad a dookola. Nie sú mu poskytované žiadne informácie o maloletom, v ktorom vyvolávajú strach, nemôže s ním telefonovať, ani mu dať darčeky na Vianoce, nevpuštía ich dovnútra a tešia sa z toho, že jeho babka, ktorá je stará, zomrie na ulici. Popieral úspory matky, ktorá síce mala dvojizbový byt v K., a tiež hypotekárny úver pred manželstvom približne 30 000,- eur, byt predala, vyplatila dlhy vzniknuté pred manželstvom a on jej poslal 100 000,- eur požičaných od rodičov, každý vstúpil do manželstva s nejakými 100 000,- eur, vzali si hypotéku, pričom matka vyplatila svoje dlhy, bol im poskytnutý úver vo výške približne 300 000,- eur a každý z nich dal asi 16 000,- eur na terminovaný vklad, pričom pri odchode matky z domácnosti mali ešte 16 000,- eur na bežnom účte vo B., ku dňu jej odchodu mali na terminovanom vklade 33 000,- eur, z ktorých polovica je jeho. Poukázal na 10-násobok vyplatenej mzdy matke v súvislosti s ukončením pracovného pomeru, avšak o jej úsporách pred manželstvom nemal vedomosť, nevie kedy jej skončila sprostredkovateľská činnosť, avšak v registri NBS jej činnosť trvá dlhšie ako má v H.. Podľa neho je škola, ktorú maloletý navštevuje, samohodnotiacou, vysvedčenia písala maloletému matka. Na jednej strane je uvádzaná traumatizácia maloletého výpoveďami, ako aj zdravotné problémy 3 x do týždňa a následne uvádzajú, že maloletý chodí na hrady, do tábora, na koncerty, teda má normálny život. Zástupkyňa matky na predošlých pojednávaniach uvádzala nemožnosť maloletého odviezť starou matkou do CDR, robila však všetko pre predĺžovanie konania, keď doteraz nebol ani žiaden styk, hoci mu matka mohla telefonovať pri nezmenenom telefónnom čísle. Výživné znížil z dôvodu, či ho bude kontaktovať a snažil sa hľadať určitú komunikáciu, na čo protistrana reagovala podaním návrhu na exekúciu, ktoré dlžné výživné doplatil. Svoje náklady bývania vyčíslil na 1 000,- eur, hypotekárny úver 630,- eur, elektrinu 30,- eur, internet 20,- eur, nájomné a parkovacie miesto za matku 40,- eur, 264,- eur za byt. Matka chodí po hradoch

s maloletým, súbežne bola práceneschopná a súčasne zamestnaná v dvoch H. N.. Maloletý ho odmieta, pretože to musí tvrdiť, stará matka ho škrtila na stoličke, aby sa ho bál, hoci ho bez problémov navštívil v škôlke v roku 2016 na Mikuláša, odkedy s ním nebol v kontakte, od roku 2022 nebol v obci, kde matka žije s maloletým, ktorý má stále tú istú izbu s tými istými hračkami. V súvislosti s trestným oznámením na jeho osobu bola vypovedať celá ulica v G., že on sa schováva za dverami, prespáva v kanáloch a pozerá na dom, že ich prenasleduje a búcha na dvere, aj keď tam nebol, pričom majú kamerový systém. Maloletý musí vypovedať tak, ako vypovedal u znalcov, nesmie povedať iné, hoci pri stretnutí v škôlke bol úplne v poriadku a vtedy nemali upravený styk, boja sa, že by sa maloletému u neho páčilo. Pri odchode do E. matka vedela kam idú a urobila z toho únos a aj pred učiteľkou maloletý vyjadril vôľu s ním ísť. Bolo vydaných niekoľko neodkladných opatrení, a to aj na úpravu styku, ktorý sa doteraz neuskutočnil. Aj keď je vydaný hocijaký rozsudok, a je v neprospech matky, táto podá návrh na zrušenie, odvolanie, odklad, dovolanie, zástupkyňa matky súd uvádza do omylu, čo je trestný čin. Keď sa malo konať preskúšanie v roku 2016 v D. P. a obdržal o tom informáciu, zrazu bol maloletý chorý s tým, že nebude preskúšaný, nemal informácie o jeho študijných výsledkoch, napriek tomu, že je nadpriemerne inteligentný, je rok pozadu. Prokuratúra vyšetrovala pred dvoma rokmi aj údajné týranie dieťaťa, bolo podaných niekoľko trestných oznámení. Bolo zle, keď sa informoval o dieťa a ak sa neinformoval, tak namietali, že nemá záujem, neexistujú dôkazy o ich tvrdení, že ich prenasleduje či ohrozuje. Naposledy maloletého videl u znalca Kleinmanna v roku 2019. U matky je jediná dogma, a to nenávisť, mať strach a pokiaľ maloletý zostane u matky, nebude z neho normálny človek. Navštevoval aj psychológa, ale aktuálne svoj stav rieši športom a aktivitami. Podľa neho matka nemá problém chodiť do E., keďže má vozidlo a počas jej práceneschopnosti a výkonu rozhodnutia mal maloletý lekára v Bratislave na Kramároch, kde chodil pravidelne I. D. a tiež k psychiatrovi. Nechcú dopustiť, aby sa maloletému zapáčilo chodiť do školy, mať kamarátov, byť sebestačný a mať vlastnú izbu, preto je nutná terapia maloletého, ktorý je živý v tom, že všetci vonku mu chcú ublížiť, najbezpečnejšie je v G.. Chcel by maloletého podporiť v športe, aby začal chodiť do školy a je si vedomý veľkej zmeny, ak by mu bol maloletý zverený, je však pozadu o jeden ročník, čo by mal dohnať a uvedené by mu chcel zabezpečiť. Maloletý musel kričať aj pri znalcovi PhDr. Kleinmannovi, na čo ho jej zástupkyňa pripravovala, keď ho dovážala na výsluchy. Podľa neho nebude realizovateľný výkon rozhodnutia, keďže stará matka nikoho nevpustí do domu, zatají matku dieťaťa, teda odovzdanie by malo prebiehať v bezpečnom prostredí, aby sa maloletý nebál ublíženia, avšak dieťa si pamätá veľa vecí, len si nesmie pamätať, lebo bude za to trest. Navštívil aj psychológa za účelom porady ako sa má k maloletému priblížiť, čo nemá hovoriť, v roku 2019 alebo 2020. Pre prípad zverenia maloletého do jeho starostlivosti by nerobil problém matke v stretávaní, ani v komunikácii, avšak odovzdávanie by sa nemalo uskutočniť pred políciou.

58. Právna zástupkyňa otca navrhla napadnutý rozsudok v danej časti ako vecne správny potvrdiť a poukázala na rovnaké správanie sa matky od rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov k dieťaťu na čas do rozvodu, ako aj po vydaní napadnutého rozsudku v konaní o rozvod manželstva, keďže zo života dieťaťa otca vytesnila, maloletému nezabezpečuje žiadnu, a to ani znalcami odporúčanú psychoterapiu, maloletý otca nevidel približne 9 rokov, okrem niekoľkých stretnutí v materskej škole, kde reagoval na otca pozitívne a neskorších stretnutí pri psychologických vyšetreniach u znalcov. Výchova dieťaťa u matky je deformovaná a žiadnym spôsobom matka nevedie dieťa k zmene postoja k otcovi a jeho rodine, čo maloletému spôsobuje citovú ujmu, dieťa upriamuje život k nenávisti, hoci na to nie je reálny dôvod. Odmietaním kontaktu maloletého s otcom utrpel nielen otec, ale aj maloletý, ktorý z rozhodnutia matky prišiel o polovicu biologickej rodiny, ktorá ho stále čaká, pričom aj u znalca PhDr. Kleinmanna bolo zo správania sa maloletého zrejme, že nevie zvládnuť hnev, reaguje odporom, a keď sa mu nevyhoví, nie je schopný sa vyrovnáť s odmietnutím, žije v bubline vytvorenej matkou, ktorá kontroluje všetky osoby prichádzajúce do kontaktu s maloletým, ktorý nenavštevuje výučbu prezenčnou formou, ale je vzdelávaný doma. Z výsluchu maloletého rezonuje výkrik o pomoc, jeho strach, že otec privolá políciu, hoci to nezodpovedá realite a hoci sa malo stretávanie uskutočniť v označených inštitúciách, pričom otec nechodí od vydania rozhodnutí k domu maloletého, ktorý neustále spomína tzv. únos spred 9 rokov, ako dôvod vlastnej traumy, čo nekorešponduje so správaním sa maloletého pred políciou privolanou na mieste, kde chcel ostať s otcom a nie odísť s matkou, ktorá nerešpektovala žiadne z rozhodnutí, či už o úprave styku, o výchovné opatrenie, alebo zabezpečenie dieťaťa na odbornej príprave alebo asistovanom styku, nezabezpečuje mu žiadnu psychoterapiu. Na začiatku konania o rozvod manželstva otec navrhoval maloletého zveriť do starostlivosti matky s úpravou styku pre neho, čo navrhoval vzhľadom na útlý vek dieťaťa, ktorému nechcel odopierať blízkosť matky, ktorá mu o dieťaťu neposkytuje žiadne informácie, neumožňuje ani telefonický kontakt, preto je potrebné zhodnotiť, či je matka schopná zmeniť svoje správanie za predpokladu zmeny napadnutého rozsudku,

aj s poukazom na dĺžku konania preukazujúceho postoj matky. Nie je v záujme dieťaťa, aby bolo vychovávané k nenávisti k otcovi, keďže mu nikdy neublížil a naopak pri jednom výsluchu svedka vyplynulo, že sa s maloletým hrával, málo pomáhal matke, ktorým svedkom mala byť stará matka z matkinej strany. Poukázala na neskončené konania, a to vo veci zmeny zverenia maloletého, ktoré sa odročovali z dôvodu práceneschopnosti matky, a to aj z 21.01.2026, rozsudok vo veci nezhody rodičov nie je právoplatný pre podanie odvolania matkou, ktorá dala opakovane vyšetriť maloletého bez vedomia ostatných v CCP Holíč, uvedené je predmetom iného konania. Vo vykonávacom konaní o výchovné opatrenie prebiehali návrhy matky na odklad, prerušenie a na zastavenie konania, išlo o opakované návrhy, iba v jednom z konaní je matke uložená pokuta pre neplnenie nariadeného výkonu o výchovné opatrenie, pričom matka sa na Kramáre nedostavuje a vykonávacie konanie vo veci styku žiadala prerušiť. Disponujú rozhodnutím o zmene CDR, ktoré im bolo doručené, nie je to právoplatné a stanovený bol nový subjekt CDR Holíč tak, ako bolo určené vo veci styku starej matky, ktoré stretnutie sa taktiež neuskutočnilo, nakoľko matka ani raz dieťa nedoviedla, že dieťa odmietlo vystúpiť, pričom matka nezabezpečila účasť maloletého. Maloletý sa učí doma, s čím otec nesúhlasí, keďže pri normálnom vyučovaní má spektrum sociálnych zručností, čo sa za aktuálnej situácie nemôže rozvíjať, a to bez ohľadu na absolvovanie táborov maloletým a výletov s matkou, ktorá tvrdila, že maloletý nepotrebuje psychoterapiu, hoci stále uvádza traumy, keď uvedené predstavuje veľký rozpor, nakoľko podľa matky nepotrebuje dieťa psychologickú pomoc, ktorú mu vie otec zabezpečiť v rámci Procure, kde majú aj vlastného psychológa. Rodinné prídavky poberá matka a daňový bonus otec pre zmenu zákonných podmienok po rozvede už otec nepoberá. Poukázala na finančné nezrovnalosti uvádzané matkou, keďže u starej matky nebola priznaná suma, ktorú jej údajne matka platí a mal by to byť zároveň príjem starej matky, pričom výdavky na maloletého neboli zdokladované, suma 850,- eur nevychádza, sú vysoko vyčíslené mimoškolské aktivity maloletého, kde rozpočítala aj náklady na zubný strojček, ktorý by za rok 2023 mal predstavovať výdavky 472,- eur ročne, teda 39,- eur mesačne, za rok 2024 sumu 555,- eur, teda 46,- eur mesačne a v roku 2025 v sume 218,- eur, pričom matka neuviedla, či na zubný strojček mala príspevok v zdravotnej poisťovni, keďže ju zmenila a otec už nemá k tomu prístup. Poukázala na nepreukázané náklady, ako aj vyčíslené výdavky na bezlaktózové mliečne výrobky a lieky v tejto súvislosti, keďže uvedené balenia prekračujú limit pre užívanie detí a tiež výdavky preukazujúce z dokladov lekárne uvádzajú, že ide o lieky pre dospelých, preto neboli maloletému predpisované. Za rok 2025 je liekov menej a výdavok na doplatkoch vychádza 48,29 eura, teda mesačne 4,02 eura, preto matkou vyčíslené výdavky sú nadhodnotené a ani predchádzajúce jednorazové výdavky neboli zdokladované. V súvislosti so správou CPP Holíč toto nevedelo o prebiehajúcim konaní a vychádzali len z toho, že rodičia žiadajú posúdiť, či je pre dieťa vhodné individuálne vzdelávanie. Pokiaľ matka uvádzala mimoškolské aktivity, a to ohľadne futbalu navštevovaného maloletým, uvedené sa nezakladá na pravde, keď v inom konaní uvádzala, že maloletý futbal rád pozerá, čo nie je aktivitou a preukazuje to skutočnosť, že maloletý je doma zavretý, i keď chodí do tábora cez letné prázdniny, je to mimo jeho bežného režimu, ktorý realizuje len pod kontrolou matky, ktorá rozhoduje o tom, s kým sa maloletý stretáva a s kým nie. Nakoľko matka sa preukázala ako nespolupracujúci rodič, je v záujme dieťaťa potvrdiť napadnutý rozsudok, pričom zmena by bola možná len ohľadne výživného podľa aktuálnych možností matky a ohľadne úpravy styku je otec ochotný s dieťaťom chodiť a absolvovať poradenstvo, akceptuje právo dieťaťa stretávať sa s matkou podľa rozhodnutia prvoinštančného súdu, a to počas prvých 3 mesiacoch v CDR Holíč.

59. Zástupkyňa matky sa pridriavala podaného odvolania, keďže boli podrobne a rozsiahlo opísané dôvody nesúhlasu matky so zverením dieťaťa otcovi, ako aj súvisiaci výrok o styku matky s maloletým a o výživnom. Poukázala na odvolanie prokurátora, pričom napadnuté rozhodnutie nerešpektuje najlepší záujem dieťaťa. V rámci vyjadrení a podaného odvolania poukázali na množstvo rozhodnutí vyšších súdnych autorít, ale aj odborných štúdií ohľadne záujmov maloletých detí, pričom prvoinštančný súd rozhodol bez overenia si aktuálneho názoru maloletého. V rámci dokazovania navrhli vypočúť maloletého za prítomnosti psychológa na otázku zverenia na čas po rozvede do starostlivosti jedného z rodičov, ako aj k otázke styku s druhým rodičom, pričom za predpokladu nevyhovenia návrhu žiadala pripojiť spis Krajského súdu v Trnave ohľadne styku maloletého so starou matkou, v ktorom konaní bol maloletý vypočutý, išlo o konanie pod sp. zn. 23CoP/16/2023. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trnave vo veci nezhody rodičov o plnení povinnej školskej dochádzky uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 15CoP/22/2024, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, a v ktorom konaní podrobne vyhodnocuje záujem dieťaťa k plneniu povinnej školskej dochádzky, pričom napadnutý rozsudok značnú časť svojho odôvodnenia venuje aj otázke izolácie dieťaťa v súvislosti s nenavštevovaním školy dennou formou, z ktorého dôvodu rozhodnutie odvolacieho súdu v ďalšom konaní je podstatné.

Pokiaľ ide o nevykonanie psychologického poradenstva a nerešpektovanie rozsudkov súdu, uviedla, že CDR Bratislava, Röntgenova 6 matka kontaktovala akonáhle jej to umožnil zdravotný stav, chcela si dohodnúť stretnutie a prísť na 02.11.2023 aj s maloletým za účasti odborného tímu, avšak CDR ukončilo svoju činnosť k 31.12.2023, preto jej odporučili, že je zbytočné chodiť a nadväzovať vzťah so zamestnancami, ktorí ďalej nebudú pokračovať s odporúčaním, aby sa informovala v mesiaci november, pričom CDR v Bratislave, Röntgenova 6 naďalej nemá oprávnenie na vykonávanie tejto činnosti. Pre svoju práceneschopnosť to matka nemohla zabezpečiť, teda styk sa nerealizuje od roku 2022, maloletý otcu odmieta. Poukázala na znalecký posudok PhDr. Kvasničku, rešpektovala odporúčania psychológov a maloletého nenútila. Potvrdila stretnutie, ktoré vyhľadával otec, pokiaľ mal vedomosť o návšteve lekára maloletého, na čo maloletý reagoval hystericky z dôvodu strachu z otca, ktorý búchal na okno vozidla. Po traumatizujúcom zážitku navštevovala s maloletým I. I. od roku 2016 a následne I. D., avšak posledné tri roky na psychologické ani psychiatrické vyšetrenia nechodí, keďže to nie je potrebné, matka má za sebou terapiu. K výchovnému opatreniu sa vyjadrila o jeho nerealizovaní pre nevedomosť termínov za strany matky, ktorej neboli zaslané žiadne predvolania, jedno bolo odoslané zástupkyňou otca v čase dovolenky, ktoré bolo zmeškané, odvtedy nebolo žiadne predvolanie, ani zasielané poštou, pričom dali návrh na zrušenie rozsudku ohľadne výchovného opatrenia, ktoré bolo rozhodnuté rozsudkom prvoinštančného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/58/2016, v ktorom konaní je podané odvolanie, tiež iniciovali konanie o zrušenie tohto rozsudku, v ktorom konaní bol vynesený rozsudok pod sp. zn. 7P/33/2023 Okresným súdom Senica, avšak bolo tiež podané odvolanie, bol zmenený čas, a to výchovné opatrenie na dobu jedného roka s ponechaním Detskej psychiatrickej kliniky Kramáre, čo matka namietala, nakoľko detský psychiater nemôže poskytovať poradenstvo dospelým osobám. Posledné rozhodnutie vo veci výkonu rozhodnutia pod sp. zn. 6Em/1/2022 bolo zrušené odvolacím súdom uznesením sp. zn. 15CoE/6/2024 a vrátené na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a nevypočutie dieťaťa a nenariadenie pojednávania. Podľa nej matka poskytovala otcovi informácie o maloleťom, avšak nevedela uviesť dátumy. Nemala informácie o vedení trestného konania, avšak podľa informácií z Okresného súdu Senica boli konania uzavreté. V prebiehajúcom konaní o zákaz styku je nariadené pojednávanie, v ktorom maloletý nebol vypočutý, avšak tento návrh predložili súdu. Ohľadne styku maloletého so starou matkou bolo rozhodnuté, a to aj odvolacím súdom, pričom matka komunikovala s CDR Holíč, pracovisko Senica, za účelom zosúladenia termínov s jej vychádzkami s tým, že najbližšie stretnutie by sa malo uskutočniť 13.11. a následne 11.12.2024, čo preukazuje spoluprácu matky s CDR. K majetkovým pomerom matky poukázala na jej úspory v sume 60 000,- až 70 000,- eur pred uzavretím manželstva, tiež vlastníctvo bytu v E., ktorý predala a následne kúpili spoločne s otcom dieťaťa byt v E. H. D. U.. Podľa zástupkyne matka žije z úspor, avšak nevedela uviesť stav na účte, svojej matke platí na energie 300,- eur mesačne v hotovosti, zrejme z výživného zasielaného otcom a potreby dieťaťa zabezpečuje zo svojich úspor. Matka sa pokúšala si nájsť zamestnanie, ale vzhľadom na predchádzajúcu prácu vo vysokej pozícii, keď bola členkou predstavenstva B. J. I., nechce denne cestovať do Bratislavy aj pre dopravnú situáciu a kvôli zdravotnému stavu dieťaťa, snaží sa zamestnať v okrese Senica, čo je problém, snažila sa pracovať aj v H. L. – F. vo forme finančného či peňažného poradenstva, ale v danej oblasti sa jej nedarilo. Matka s rozvodom súhlasí, pričom odvolanie podávala z dôvodu naviazanosti ďalších výrokov. Výživné otec prestal platiť, v dôsledku čoho prebiehalo exekučné konanie. Pokiaľ ide o spoločné úvery, a to hypotekárny, tento platili v polovici, otec však istú dobu neplatil, čo sa riešilo v inom konaní. Nemala vedomosť o akciách či inom finančnom majetku matky, ktorá sa zúčastnila viacerých pohovorov, snažila sa zamestnať v spoločnosti sídliacej v Senici, blízko jej bydliska, ktorá šila kostýmy do divadla, avšak v prípade potreby bolo potrebné cestovať do Viedne, oslovila však viacerých zamestnávateľov a bola odmietnutá. Maloletý dostáva väčšinu zadaní online, má rozvrh, ktorý musí stihnúť, každý deň sa učí, robí aj projekty z viacerých predmetov, každý deň sa venuje školskej činnosti a popoludní máva mimoškolskú činnosť, výučbu anglického jazyka, hru na bicie, pričom anglický jazyk má online a u výučby na hudobné nástroje niekedy ide na výučbu k učiteľovi a inokedy tento príde k nim, čo je podľa dohody a tiež chodí na dielničky, kde sa stretávajú domškoláci, avšak nevedela uviesť ako často. Nemala vedomosť o zubnom strojčeku maloletého, ani o tom, či matka posielala informácie o maloleťom, zrejme nie, nakoľko si to neželá ani maloletý, ktorý mal retraumatizáciu, ak ho otec vyhľadal, preto aktuálne neposkytuje matka informácie otcovi o maloleťom. Poukázala na intoleranciu na laktózu maloletého, v dôsledku čoho vyžaduje osobitnú stravu, bezlaktózové mliečne výrobky, dopestovávajú si vlastnú zeleninu, chovajú sliepky a čas produkcie majú teda z týchto možností. Matka tiež poberá rodinné prídavky a otec daňový bonus, ktorý jej neposielal. Požadovaný zákaz styku matkou vyplýva zo znaleckých posudkov, podľa ktorých maloleťému nerobí dobre sa stále vracieť k tomu, čo sa udialo, odmieta sa s otcom stretnúť pre zážitky, čoho dôkazom bolo aj odmietanie maloletého otca v súvislosti s preskúšaním do školy v P., keď

bol v 2. ročníku v roku 2019, pre ktorý dôvod ich museli pustiť zadným vchodom do školy. Otec v čase, keď ešte nemal upravený styk chodil aj za prítomnosti polície, čo bolo dokladované do niektorých konaní, videonahrávkami, maloletý nechcel vyjsť a nechcel ísť k otcovi, ktorý ho viackrát prenasledoval, čo matka i hlásila kolíznemu opatrovníkovi a niekedy to bolo aj každý týždeň, keď mal upravený styk súdom, avšak uvedené končilo rokom 2022, v dôsledku čoho matka podávala trestné oznámenia a tiež oznámenia kuratele. Otec chodil aj mimo určeného styku za maloletým, ktorý sa hrával na dvore, otec vyliezol na bránu a kričal na maloletého, avšak súdom určený styk sa nerealizoval. Predložila správu z CPP Holíč, podľa ktorej má maloletý nadpriemerný intelekt a jeho socializácia bola v poriadku, nie je utiahnutý ani nesmelý. Maloletého na styk so starou priviedla, avšak maloletý odmietol vystúpiť z vozidla, nie je to malé dieťa, pracovníčka centra pristúpila k autu a rozprávala sa s maloletým bez prítomnosti matky, ktorá od vozidla odišla, ale maloletý z vozidla odmietol vystúpiť a nechcel sa stretnúť, na dôkaz čoho predložila vyhlásenie maloletého k inému konaniu zo dňa 30.10.2025. Maloletý vie čo sa stalo, rozumie čo je trauma, keďže navštevoval veľa znalcov a lekárov, povedal čo cíti, keď ho niekto nenúti, nepotrebuje žiadnu terapiu a aj v rámci ÚPSVaR-u komunikoval maloletý s jedným psychológom, aktuálne nemá problém so separačnou úzkosťou, čo mávajú malé deti, nemá problém byť bez matky, ale problémom je prítomnosť otca. Ďalej uviedla, že maloletý netrpí posttraumatickou stresovou poruchou, ak je v klude, len keď je retraumatizovaný a má sa niekam dostať a stretnúť, keď ho niekto núti k stretávaniu, čo je faktor vyvolávajúci u neho stres, vtedy má úzkosť, ale nie separačnú. Výdavky maloletého titulom bežných uviedla vo výške 850,- eur, pričom výdavky na doučovanie anglického jazyka a na bicie nástroje matka nevydokladovala, keďže nedisponuje dokladom, ale maloletý súkromne chodí k učiteľovi na Ľudovú školu umenia, za 3 roky nemá žiaden doklad o tom. Zoznamom liekov vydaného danou lekárňou matka preukázala nákup liekov pre maloletého, v spise sa nachádza množstvo lekárskeho správ, aktuálne si vyžadoval súd aj od I. O., preto ju matka nepredkladala, tiež má výdavky s laktózovou intoleranciou, preto mu zakupuje liek Laktazan, keďže laktóza je v mnohých potravinách. Mimoriadne výdavky predstavovali nákup hudobného nástroja, akustickú biciu sadu, metličky, paličky, perkusie za 300,- eur, avšak výdavky napr. na letný tábor matka nemá, ani o nákupe hudobných nástrojov, ktoré kupovala z druhej ruky. Ďalej poukázala na výdavky maloletého ohľadne zubného strojčeka, dentálnu hygienu, za každú kontrolu platí, pričom sumy boli rôzne a celková suma sa týkala všetkých faktúr vo výške 1 548,- eur. Potvrdila platenie výživného otcom vo výške 400,- eur mesačne, pričom matka je aktuálne stále práceneschopná a poberá čiastočný invalidný dôchodok pre jej mieru poklesu vykonávať pracovnú činnosť 45 %, iný príjem nemá, keď nemala príjem, žila z úspor a tiež jej pomáhala jej matka z dôchodku, snažila sa aj podnikáť, ale odvodové povinnosti presiahli zisk. Mala dohodu s poisťovňou, pre ktorú vykonávala prácu podľa časových možností, keďže má vysokoškolské vzdelanie ekonomický odbor aj pedagogické minimum, ktoré si dorobila. Uvádzala snahu matky si nájsť prácu, chodila na rôzne pohovory, ale od 03.02.2025 je práceneschopná, predtým nebola a v roku 2024 sa zúčastnila viacerých výberových konaní, pričom pri jednom zamestnaní by bolo potrebné cestovať na dennej báze do Viedne, avšak matka má problémy s pohybovým aparátom a zvažuje operáciu. Maloletého žiadala zveriť do starostlivosti matky a styk otca neupraviť, pričom matka žiadala zakázať tento styk a s poukazom na oboznámené mzdové listy otca navrhla určiť výživné podľa tabuľkového výživného a tiež výživné na tvorbu úspor, pričom výšku ponechala na rozhodnutí a posúdení súdu. Ďalej uviedla, že maloletý má kamarátov v obci, kde sa s nimi stretáva a hrajú futbal, čo závisí podľa počasia. CPP Holíč vedelo o konaní od otca, ktorý s nimi komunikoval a tiež že má iný názor na školskú dochádzku maloletého, avšak správa centra vychádza z odborných testov v súvislosti so školskou dochádzkou dieťaťa. V súvislosti so zastupovaním maloletého a spravovaním jeho majetku žiadala, aby bol otec v tomto smere obmedzený, avšak uvedené je riešené v inom konaní, preto to ponechala na rozhodnutí súdu.

60. Krajský prokurátor sa stotožnil s odvolaním okresnej prokuratúry, keďže podľa neho prvoinštančný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a poukázal na znalecké posudky, podľa ktorých maloletý nemá dobrý vzťah s otcom, naopak, má dobrý vzťah s matkou, do ktorej starostlivosti navrhli maloletého zveriť a upraviť styk otca s maloletým, na zákaz styku dôvody nevidel a súhlasil aj s vypočítaním dieťaťa.

61. Kolízny opatrovník sa pridrižoval doterajších vyjadrení a súhlasil s napadnutým rozsudkom, ktorým bol maloletý zverený otcovi, pričom výšku výživného ponechali na rozhodnutí súdu.

62. Základným prvkom rodinného života je spolužitie rodičov a detí (rozsudok ESLP vo veci Kutzner vs. Nemecko zo dňa 26.02.2002), lebo práve v jeho rámci sa má uskutočňovať starostlivosť a výchova zo

strany rodičov, na ktorú má dieťa právo podľa čl. 32 ods. 4 Listiny. Čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd garantuje rodičom právo starať sa a vychovávať svoje deti a naopak dieťaťu zaisťuje právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Systematické zaradenie tohto práva do kategórie hospodárskych a sociálnych práv sa potom musí nutne odraziť v interpretácii tohto práva, a to nielen ako práva rodičov a dieťaťa na to, aby štátna moc nezasahovala do rodinnej starostlivosti, ale naopak aj tak, aby tejto starostlivosti štátna moc poskytovala špecifickú ochranu.

63. Vzťah medzi rodičmi a deťmi je základným rodinnoprávnym vzťahom. V živote a právnom postavení dieťaťa majú rozhodujúcu úlohu práve jeho rodičia, ktorí sa starajú o jeho výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin, zastupujú ho a spravujú jeho majetok (v čase, keď je dieťa ešte maloleté). Rodičia sú nositeľmi rodičovských práv a povinností, tzv. rodičovskej zodpovednosti. Práve oni rozhodujú o výchove dieťaťa a jeho smerovaní po všetkých stránkach. Sú pre dieťa nenahraditeľní a nezastupiteľní, sú pre neho vzorom, najmä spôsobom života a správaním v rodine a medziľudských vzťahoch. Právu rodičov recipročne zodpovedá aj právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov. Keďže deti nie sú, z hľadiska biologického vývoja, schopné vôbec alebo neskôr len čiastočne, sa o svoje práva starať, zveruje zákon výsadné postavenie ich rodičom. Obaja – matka aj otec sú plnohodnotnými rodičmi, ktorým prislúchajú rovnaké práva a povinnosti, obaja by sa mali rovnocenne podieľať na výchove a formovaní dieťaťa, čím obaja rodičia ovplyvňujú ďalší život dieťaťa, vývoj jeho osobnosti, chápanie hodnôt, morálku. Nepripravenosť ktoréhokoľvek z rodičov v živote dieťaťa je pre dieťa výrazným hendikepom. Rodičia sú povinní kooperovať a komunikovať v záujme svojho dieťaťa a súd (prípadne iné kompetentné orgány) ich k tomu má viesť, ak je z rôznych dôvodov táto povinnosť z ich strany opomínaná. Výchova dieťaťa je nielen právom, ale aj povinnosťou rodičov a musí byť realizovaná riadne v záujme dieťaťa tak, aby z neho vyrástol zdravý jedinec s pozitívnou hodnotovou orientáciou.

64. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

65. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

66. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

67. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

68. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

69. Podľa § 24 ods. 1 ZoR, V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

70. Podľa ods. 5 cit. ust. ZoR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

71. Rozhodnutie o tom, ktorému z rodičov sa dieťa zverí do výlučnej osobnej starostlivosti, zohľadňuje množstvo faktorov jednak na strane rodičov, jednak na strane dieťaťa. Vo veciach starostlivosti o maloletých sú súdy povinné prihliadať na záujem maloletého. Zásadne na rozhodnutie o zverení majú vplyv viaceré okolnosti, predovšetkým ale ide o osobnosť rodiča, vzťah rodiča k dieťaťu, vzťah dieťaťa ku každému rodičovi, rešpekt k právu dieťaťa stykať sa s druhým rodičom, charakter, morálka a štruktúra mravných noriem rodičov, ostatné okolnosti ich už len dotvárajú.

72. Zákon o rodine pri výkone rodičovských práv a povinností preferuje záujem maloletého dieťaťa. Zdôrazňuje rozhodujúcu úlohu rodičov vo výchove dieťaťa a rodičovské práva a povinnosti, ktoré zásadne patria obom rodičom (§ 30 ods. 1, § 28 ods. 2 Zákona o rodine). Záujem maloletého dieťaťa spravidla bez pochybností vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľal nielen jeden z rodičov, a to ten, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, pretože jeho výchovné predpoklady majú zahrňovať aj to, aby uznal rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote maloletého (rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1206/09 z 23. februára 2010). Rodičia sú tak povinní rešpektovať záujem dieťaťa a dbať na jeho dobro. Rodičia svojim prístupom k životu predkladajú dieťaťu model správania, ktoré dieťa preberá. Prostredie rodiny je pre dieťa nesmierne dôležité a determinujúce. Správanie rodičov voči okoliu, sebe navzájom a voči dieťaťu, má výrazný dopad na ďalší vývin dieťaťa a môže dieťa zásadným spôsobom ovplyvniť (resp. poznačiť). Je dôležité, aby sa rodičia voči sebe správali s úctou, aby sa navzájom rešpektovali a pomáhali si a aby v žiadnom prípade (za žiadnych okolností) dieťa nemanipulovali proti druhému rodičovi. Správanie rodičov, ich schopnosť rešpektovať dôležitosť aj toho druhého rodiča, je odrazom ich osobnostnej vyspelosti a zrelosti. Negatívne nastavenie rodičov sa totiž automaticky premietne do prežívania a vnímania dieťaťa. Ak sa rodič bezdôvodne a nezmyselne snaží druhého rodiča vytlačiť zo života dieťaťa (snahou o obmedzenie styku, dožadovanie sa svojej prítomnosti počas styku, ktorá nemá racionálny základ, dôvodiac záujmom dieťaťa, ktorý však pre neho nie je ani zďaleka prvoradý, presadzovaním vlastných egoistických zámerov, nehľadiac na dieťa), nie je možné ho považovať za osobu, ktorá je schopná zvládať riadnu výchovu dieťaťa. Dieťa sa v danom prípade stáva nástrojom pomsty tohto rodiča na riešenie nedoriešených vzájomných vzťahov medzi rodičmi, čo nie je možné pripustiť a ani akceptovať. Tento rodič nerešpektuje úlohu druhého rodiča v živote dieťaťa, maximálne pripúšťa právo sa s dieťaťom (obmedzene) stretávať. Jedná sa o patologické situácie, ktoré musí súd starostlivo vyhodnotiť a včas a účinne zasiahnuť. Ak rodičia nie sú schopní sa o úprave výkonu rodičovských práv a povinností dohodnúť v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, súd musí pri rozhodovaní prihliadnuť aj na to, ktorý z rodičov pristupuje k riešeniu situácie pozitívne – je ochotný podrobiť sa psychologickému poradenstvu, príp. znaleckému dokazovaniu, je schopný ústupkov, navrhuje dohodu, riešenia, postup na nápravu vzťahov. Schopnosť rodiča spolupracovať s druhým rodičom pri výchove dieťaťa je totiž jedným zo základných faktorov, ktoré súd posudzuje pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti. Ak je prítomné správanie a konanie rodiča, porušovanie rodičovských práv druhého rodiča, a tiež aj práv dieťaťa, ktoré nemá objektívny základ (teda dôvody nespočívajú vo fyzickom alebo psychickom stave dieťaťa alebo v závažných okolnostiach na strane rodiča) a dosahuje značnú intenzitu (je trvalé alebo opakované), pričom k náprave nevedú ani prijaté opatrenia súdu (napr. výchovného opatrenie, uloženie pokuty v rámci konania o výkon rozhodnutia), je na mieste aplikovať § 25 ods. 4 Zákona o rodine. Pristúpiť tak k zmene výchovného prostredia, ktoré nie je z hľadiska ďalšej perspektívy dieťaťa vhodné pre jeho riadny vývin po všetkých stránkach. Je potrebné si uvedomiť, že dlhodobá nerealizácia osobného styku rodiča s dieťaťom (resp. jeho realizácia len v minimálnom rozsahu, prípadne ešte za súčasného nevhodného pôsobenia druhého rodiča), môže viesť k odcudzeniu rodiča a dieťaťa, a napokon aj k zavrhnutiu rodiča. Štát nesmie rezignovať na svoju pozitívnu povinnosť chrániť dieťa a jeho najlepšie záujmy, pokiaľ vzťahy a postoje rodičov sú nezmieriteľné. Musí sa zaoberať príčinami a dôvodmi negatívnych vzťahov a vyvinúť maximálne úsilie k ich zlepšeniu.

73. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom výrokmi II. až VII. rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva, ktoré bolo rozvedené výkonom I., právoplatným dňa 07.12.2022. Predmetný návrh na rozvod manželstva podal otec dieťaťa, ktorý prerušil spolužitie s matkou dieťaťa v mesiaci september 2015. Od uvedenej doby sa maloletý nachádza výlučne v osobnej starostlivosti matky, ktorá žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou dôchodkyňou. Styk otca s maloletým sa po prerušení spolužitia nerealizoval, okrem jedného stretnutia iniciovaného otcom dieťaťa na deň Mikuláša 2016, kedy navštívil maloletého v materskej škôlke, po ktorej udalosti matka maloletého viac nedala do škôlky, a teda k prirodzenému kontaktu a stretnutiu medzi otcom a dieťaťom od uvedenej doby nedošlo, ak neberieme do úvahy náhodné alebo resp. zrealizované stretnutie v súvislosti so znaleckým dokazovaním. Prvoinštančný súd vzhľadom na potrebu zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca aplikáciou ustanovenia § 25 ods. 4 ZoR, keď mal za preukázanú skutočnosť, že matka nemá snahu rešpektovať úlohu otca ani súdne rozhodnutia, a to či už o úprave styku otca s maloletým, ani výchovné opatrenie uložené rozhodnutím súdu. Matka neustále argumentovala prežitou traumou maloletým dieťaťom zo správania sa otca z udalosti, ktorá sa odohrala v septembri 2015 v E., kam otec odišiel s maloletým ku svojim rodičom bez vedomia matky, ktorá následne reagovala na tento odchod svojim príchodom, dožadujúc sa navrátenia dieťaťa, kde bola privolaná aj hliadka polície, avšak maloletý zostal s otcom a na druhý deň sa spolu vrátili. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, medzi ktoré patrilo aj znalecké dokazovanie, a to znalkyňou PhDr. Haidovou, ktorej závery v znaleckom posudku č. 12/2017 potvrdili odmietavý postoj maloletého dieťaťa k otcovi, ktorý má psychické schopnosti a predpoklady na zabezpečenie riadnej starostlivosti počas matkinej neprítomnosti, avšak dieťa prejavuje evidentný hnev na otca za ubližovanie matke, je konfrontovaný s pozitívnymi spomienkami na otca, ktorý interpretoval ako negatívnu spomienku, má výraznú tendenciu k čiernobielemu videniu, k devalvácii otca, keď naopak vzťah k matke je výrazne pozitívny, ide o silnú citovú väzbu. Znalkyňa poukázala na realizovanie styku v záujme dieťaťa, avšak predovšetkým je potrebné riešiť konfliktnú interakciu rodičov, odmietavý postoj matky k súčinnosti s otcom je proti záujmu maloletého, keďže mu prezentuje negatívny obraz otca, nezahodujúci sa s realitou a za predpokladu poradensko-psychologickej práce s rodičmi by sa medzi nimi interakcia mala upraviť, a následne by mal byť styk s otcom čo najčastejší. Teda ak by matka zmenila postoj a prejavila pred maloletým súhlas so stretávaním sa s otcom a uistila ho, že maloletý je v bezpečí, dieťaťu by sa vyriešil intrapsychický konflikt a styk by sa mohol realizovať. Matka neustále poukazovala na odmietavý postoj a na tie listinné dôkazy, z ktorých selektívne uvádzala iba tie časti, ktoré vyznievali v jej prospech, konkrétne išlo aj o listinu, znalecký posudok PhDr. Karola Kleinmanna, PhD. č. 17/2020 vypracovaný pre účely konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1P/63/2016. Je pravdou, že znalec v závere znaleckého posudku – listiny v bode 5 potvrdil nepripravenosť maloletého na styk vzhľadom na vysoko negatívne postoje maloletého k otcovi, na ktorých zmenu však bude potrebná odborná psychoterapeutická práca u psychoterapeuta a zaradenie maloletého do riadneho vzdelávacieho procesu, keď niektoré postoje dieťaťa sú zautomatizované a sýtené strachom, že ho otec znova unesie, matkine rigidné postoje neumožňujú maloletému zmeniť uhol pohľadu na vzťah s otcom a jej strach o dieťa a bránenie normálneho začlenenia do sociálneho prostredia iba komplikujú psychologickú väzbu na otca, pričom na v detstve prežitým traumatizujúcim zážitkom maloletým sa môže prístup meniť ku vzťahovej väzbe pozitívnym smerom, ak sa na tom pracuje s tým, že postupnú desenzibilizáciu strachu z otca a nepriaznivé postoje maloletého je potrebné liečiť psychoterapiou, nakoľko vytvorená stratégia matky a maloletého, že pri stretnutí s otcom, resp. rozprávaní o ňom naznačujú aj určitú simuláciu zo strany maloletého, ktorého formulácie nezodpovedajú jeho veku a znalec predpokladal odpozorované, resp. reprodukovanie slovné vyjadrenia dospelých. Znalec neodporučil styk v najbližšom období bez psychoterapeutického vedenia, avšak poukázal na terapeutické postupy pre postupné približovanie k objektu strachu, teda maloletý podľa znalca nebol na stretávanie sa s otcom pripravený, ale na zmenu tohto stavu podľa znalca je potrebné psychoterapeutické vedenie dieťaťa, zmena postojov oboch rodičov v zmysle, že otec nebude zvyšovať tlak na stretávanie sa so synom a matka zmení svoje postoje k prebiehajúcim procesom, najmä na zabezpečenie riadnej školskej dochádzky a kvalitnej psychoterapie pre maloletého. Nič z uvedeného sa však v danom smere neuskutočnilo, keďže matka maloletému nezabezpečila žiadnu psychoterapiu, navyše sa odmieta podrobiť výchovnému opatreniu ako bolo určené v konaní vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2P/58/2016. Matka doteraz spochybňuje uložené výchovné opatrenie, ku ktorému realizácii neprispelo vykonávané konanie vedené pod sp. zn. 7Em/1/2018, ani konanie o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 1P/63/2016 – 1164 zo dňa 17.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/64/2021 – 1281 zo dňa 19.01.2022, nakoľko matka

využila všetky procesné prostriedky na predlžovanie vykonávacích konaní a na nerešpektovanie, či súdneho rozhodnutia o výchovnom opatrení alebo o úprave styku otca s maloletým, ku ktorému doteraz reálne nedošlo, a ktorý sa mal realizovať prostredníctvom CDR Bratislava, Röntgenova 6 každú nepárnu stredu v čase o 13,30 hod. do 15,00 hod., pričom matka sa do daného centra dostavila až v čase, keď už toto centrum ukončovalo svoju činnosť, čo sa aj stalo dňom 31.12.2023.

74. Aj z rozsudku odvolacieho súdu č.k. 24CoP/64/2021 – 1281 vyplýva, že žiadnym dôkazom nebolo preukázané násilné či agresívne správanie sa otca voči maloletému. Odmietanie otca maloletým nie je primárne založené na osobnosti otca, či na nejakom jeho konkrétnom negatívnom správaní, teda ani na konflikte v E., ale je podmienené nefungujúcim konfliktným a odporom sýteným vzájomným vzťahom medzi rodičmi dieťaťa, ktorý dieťa permanentne vníma (bod 73. odôvodnenia predmetného rozsudku).

75. Tak ako v predchádzajúcich konaniach aj v tomto konaní matka poukazuje na citácie z odborných publikácií ohľadne domáceho násillia na ženách a tvrdiac, že maloletý je priamou i nepriamou obeťou násillia zo strany otca, o čom v žiadnom z konaní a ani v prejednávanom prípade neboli matkou preukázané jednoznačné, relevantné dôkazy o preukázaní, že maloletý je obeťou násillia zo strany otca, ani že posttraumatická stresová porucha u maloletého má pôvod v násilnom správaní sa otca voči nemu, prípadne voči matke, ani vo vzťahu k incidentu v E. v septembri 2015. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že pokiaľ by u maloletého pretrvávali takéto zdravotné problémy, s najväčšou pravdepodobnosťou by matka, vedomá si úlohy zodpovedného rodiča, vyhľadala odbornú pomoc pre maloletého, čo doteraz neučinila, keďže maloletý sa nepodrobuje žiadnej psychoterapii, a to napriek odporúčaniu viacerých znalcov, navyše pred odvolacím súdom zástupkyňa matky potvrdila nepotrebnosť tejto terapie pre maloletého, čo samozrejme odôvodňovala tým, že pokiaľ je maloletý v klude a nedochádza k núteniu dieťaťa k stretávaniu sa s otcom. Odvolací súd teda neprevzal argumentáciu matky o násilnom správaní sa otca k dieťaťu, ani tvrdenie matky o tom, že maloletý je obeťou násillia zo správania otca a nezistil dôvody uvádzané matkou v správaní sa otca, ktoré by poškodzovalo zdravý duševný vývin dieťaťa. Nepochybne však k odlúčeniu maloletého od otca za dobu aktuálne viac ako desiatich rokov prispelo k absolútnemu odmietaniu osoby otca zo strany maloletého, čo bolo potvrdené a zistené odvolacím súdom aj z výsluchu maloletého pred odvolacím súdom, avšak v uvedenom smere má aj odvolací súd za to, že maloletý preberá postoje a názory osôb, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, zo strany matky nie je vyvíjaná akákoľvek snaha k zmene názorov na osobu otca a k podporovaniu stretávania sa dieťaťa s otcom, čím by prispela k obnoveniu nateraz výrazne narušených vzťahov zo strany dieťaťa vo vzťahu k otcovi.

76. Odvolací súd k poukazu na otcom odmietnuté znalecké vyšetrenie v rámci ňou oslovene j znalkyne PhDr. Fortis pre vypracovanie súkromného znaleckého posudku dodáva, že táto argumentácia je rozporuplná, keď aj matka s maloletým sa odmietla podrobiť znaleckému vyšetreniu u súdom ustanoveným znalcom Mgr. Ivanom Moravčíkom, tvrdiac neudelenie nesúhlasu so znaleckým vyšetrením, následne namietaním osoby znalca po telefonickom rozhovore s ním a po vykonaní znaleckého posudku aj spochybňovaním predmetného posudku, ktorý podľa matky vyznieval v jej neprospech.

77. Pri rozhodovaní o výchovnom prostredí dieťaťa odvolací súd poukazuje na okolnosť, že už v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1P/63/2016 prvoinštančný, ako aj Krajský súd v Tmave ako odvolací súd posudzoval dôvodnosť hmotnoprávneho základu v ustanovení § 25 ods. 4 ZoR, ktorého aplikáciu nepovažoval za opodstatnenú vzhľadom na okolnosti prejednávaného prípadu a na primárny účel právnej úpravy, ktorým je záujem dieťaťa na čo najstabilnejšie a najpriaznivejšie výchovné prostredie, ktorým je v súčasnosti, vzhľadom na silne odmietavý postoj dieťaťa voči otcovi, prostredie matky. Rozhodujúcim faktorom predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, ktorého závery považuje aj odvolací súd za opodstatnené pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti toho ktorého rodiča, pretože výrazne pozitívny a intenzívny citový vzťah maloletého k matke a naopak antagonistický, silne odmietavý postoj a odmietavé správanie sa maloletého voči otcovi, čo bolo zistené aj z názoru maloletého zisťovaného pred odvolacím súdom, ktorý maloletého vypočul, bolo preukázané aj zo znaleckého posudku PhDr. Kataríny Haidovej č. 12/2017, ako aj z listinného dôkazu znaleckého posudku PhDr. Kleinmanna z konania vo veci o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu. Predpoklady pre starostlivosť o maloletého zo strany otca neboli spochybnené dôkazmi, avšak odtrhnutie maloletého za daných okolností, s prihliadnutím na jeho vek aktuálne 14 rokov, na dobu odlúčenia od otca, na ktorej sa nepochybne podieľala aj matka

dieťaťa, by to pre maloletého predstavovalo značnú psychickú záťaž vedúcu k narušeniu odolnosti a integrity a s predpokladom ohrozenia duševného zdravia či života maloletého. Stav, ktorý bol vytvorený toho času bol extrémny a patologický. Odvolací súd sa zaoberal následkami zmeny zverenia z dlhodobej starostlivosti matky do starostlivosti otca a s ňou súvisiace psychické prežívanie maloletého, odvolací súd akcentuje, že názor maloletého a jeho psychické rozpoloženie boli v konaní zisťované opakovane (pred súdom prvej inštancie, pred znalkyňou, pred odvolacím súdom, v inom konaní) a jednoznačne uzavrel, že by táto zmena negatívne poznačila psychický stav dieťaťa, ktorému bola umožnená realizácia jeho participačných práv, jeho názor bol konzistentný počas celého konania o odmietavom postoji k otcovi, čo potvrdzuje závery odvolacieho súdu.

78. Zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca, i keď je schopný plnohodnotne a samostatne sa o maloletého postarať by za daného stavu bolo v rozpore s najlepším záujmom maloletého (i napriek rozsiahlym argumentom otca v konaní, ktorého radikálne odtrhnutie od matky by pre neho znamenalo v súčasnosti (aktuálne) takú psychickú záťaž, ktorá zmena výchovného prostredia dieťaťa od matky k otcovi je spôsobilá poškodiť psychický vývin dieťaťa.

79. Pokiaľ aj otec poukazuje na to, že dlhodobé a systematické bránenie styku s druhým rodičom je právnym dôvodom pre zmenu starostlivosti o maloletého, samotné upieranie jedným rodičom tomu druhému práva na styk s dieťaťom samo o sebe ešte nič nevytvorí o kvalite starostlivosti rodiča majúceho dieťa v opatere. I keď k náprave takého stavu (bránenie styku s druhým rodičom, tu otcom) má slúžiť práve konanie o zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti majúce tzv. hmotnoprávny základ v ustanovení § 25 ods. 4 Zákona o rodine, nie je ho možné priamo aplikovať, rozhodujúce sú tu okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli primárny účel právnej úpravy, ktorým je záujem maloletého dieťaťa na čo najstabilnejšom a najpriaznivejšom výchovnom prostredí, ktorým je v súčasnosti, vzhľadom na silne odmietavý postoj maloletého voči otcovi, prostredie u matky.

80. Odvolací súd síce nemohol prihliadnuť na závery znaleckého posudku ustanoveného znalca Mgr. Moravčíka, a to pokiaľ ide o zadané otázky týkajúce sa osoby matky a maloletého, keďže títo sa nezúčastnili znaleckého vyšetrenia, zohľadnil závery znalca týkajúce sa osoby otca, avšak aj z tohto posudku nepochybne vyplýva potreba psychoterapeutického vedenia maloletého, bez ktorej nateraz by bolo zdravie maloletého dieťaťa jeho zverením do osobnej starostlivosti otca ohrozené. K námietke matky na neprihliadnutie na predmetný znalecký posudok odvolací súd dodáva, že znalecký posudok nie je jediným dôkazom vykonaným v konaní. Bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a všetky dôkazy v konaní súd vyhodnotil jednotlivo, a v ich vzájomnej súvislosti. Rozhodnutie nevychádza len zo znaleckého posudku, ktorý matka spochybuje.

81. Majúc najlepší záujem dieťaťa, ktorý je prioritným pri každom rozhodovaní týkajúcom sa maloletého dieťaťa, nebolo dôvodné potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, aplikujúc ust. § 25 ods. 4 ZoR, ale odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP vo výrokoch týkajúcich sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zmenil a v záujme dieťaťa rozhodol o jeho zverení do osobnej starostlivosti matky, a to aj za preukázateľných nesporných skutkových zistení, že na aktuálnej situácii, teda prerušení kontaktu medzi dieťaťom a otcom, odmietavom postoji dieťaťa k otcovi, izolácii dieťaťa od rovesníkov, nesie predovšetkým podiel matka, v ktorej starostlivosti sa maloletý nachádza viac ako dobu 10 rokov bez akejkoľvek účasti zo strany druhého rodiča – otca.

82. Podľa § 28 ods. 1 písm. a), b), c) ZoR, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin mal. dieťaťa, zastupovanie mal. dieťaťa, správa majetku mal. dieťaťa.

83. Odvolací súd rozhodol aj o zastupovaní maloletého a o správe jeho majetku rovnako ako súd prvej inštancie, pretože nezistil dôvody pre iné rozhodnutie, rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom, napriek snahe matky obmedziť rolu otca vo výkone rodičovských práv a to aj v súvislosti s jeho zastupovaním a spravovaním majetku, odvolací súd nevzhladol žiadne opodstatnenie pre takýto zásah.

84. Pri úprave výkonu rodičovských práv a povinností súd musí rešpektovať ust. § 28, § 38 a § 39 Zákona o rodine. Podľa týchto ustanovení sú nositeľmi práva zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok obaja

rodičia tak, ako o tom napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd správne rozhodol, avšak vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku odvolací súd rozhodol výrokom III. zhodne ako súd prvej inštalcie.

85. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

86. Podľa § 63 ods. 3 ZoR, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

87. Podľa § 75 ods. 1, veta prvá ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

88. Podľa § 76 ods. 1 ZoR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

89. Rodičia maloletého dieťaťa sú povinní prispievať na výživu maloletého dieťaťa, pričom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné zdôrazniť, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môžu pod odôvodnené potreby spadať napr. vyššie uvedená tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnostami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určovaní výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprimeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

90. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potencialne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, príp. vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možností platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Potentialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, keď povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možností, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potentialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období. Podľa Ústavy Slovenskej republiky má však každý garantované základné právo na slobodnú voľbu povolania (hoci potencialita príjmov ju nepopiera) (z komentára k Zákonu o rodine, druhé prepracované a doplnené vydanie vydavateľstva Wolters kluwer, rok 2014, str. 110), ale zákonodarca umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Zdôvodnenie sa vidí v existenčnom charaktere výživného a potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah.

91. Zásada, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery rodičov, ale ich reálne zárobkové a majetkové možnosti, plynú z toho, že je povinnosťou rodičov, aby venovali všetky sily na dôsledné zaistenie výživy svojich detí a vyvarovali sa každého konania, ktoré má negatívny dopad na možnosť zabezpečenia výživy detí. S povinnosťou rodičov venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich náležitého telesného a duševného rozvoja sa nezhoduje, ak niektorý z rodičov mení zbytočne alebo dokonca zámerne (v snahe docieľiť nižší rozsah vyživovacej povinnosti) doterajšie zamestnanie za menej výhodné.

92. Pokiaľ ide o rozsah vyživovacej povinnosti otca, ktorý počiatok ustálil odvolací súd počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva, t. j. od 07.12.2022, za relevantné obdobie pre posúdenie majetkových pomerov, a teda aj schopnosti a možnosti otca, považoval odvolací súd rozhodné obdobie od roku 2022 do januára 2026, keď mal za preukázané zárobkové možnosti otca, a to za rok 2022 vo výške 2 786,34 eura, za rok 2023 vo výške 3 354,81 eura, za rok 2024 vo výške 5 418,- eur a za rok 2025 vo výške 4 933,85 eura. Stanovenie výšky vyživovacej povinnosti však nie je závislé výlučne na zárobkových možnostiach a schopnostiach povinného rodiča, teda iba na jeho majetkových pomeroch, ale rozsah tejto vyživovacej povinnosti je závislý aj od odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a tiež od schopnosti a možnosti druhého rodiča. V danom prípade matky, ktorá má tiež k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorú už nerealizuje iba osobnou starostlivosťou vzhľadom na vek dieťaťa. Matka dieťaťa je síce aktuálne od roku 2025 opäť práceneschopná, a od marca 2025 jej bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 546,80 eura a od 01.01.2026 vo výške 567,10 eura, v predchádzajúcom období mala príjem z podnikateľskej činnosti v zmysle daňových priznaní za rok 2022 a 2023, kde dosahovala za rok 2022 priemerný mesačný zárobok vo výške 1 399,85 eura (celkový príjem vo výške 17 443,17 eura - poisťné vo výške 644,94 eura), v roku 2023 túto činnosť vykonávala len po dobu 6 mesiacov. Avšak v prípade matky odvolací súd aplikoval potencialitu jej príjmu v rozsahu zisteného príjmu zo štatistických údajov v odbore, v ktorom matka má skúsenosti, pracovala v ňom a za rok 2022 bol tento priemerný mesačný zárobok 2 247,- eur, za rok 2023 v sume 2 428,- eur, za rok 2024 v sume 2 644,- eur brutto, za rok 2025 za prvý štvrtrok v sume 3 116,- eur, za druhý štvrtrok v sume 2 827,- eur a za tretí štvrtrok v sume 2 546,- eur, ktoré príjmy ustálil u matky ako jej predpokladaný príjem v rozhodnom období teda za roky 2022 až 2025.

93. Odôvodnené výdavky maloletého ustálil odvolací súd na sumu 460,- eur mesačne, pretože za opodstatnené výdavky považoval výdavky na bývanie vo výške 130,- eur mesačne, alikvotná časť z celkových výdavkov na bývanie (vychádzajúc z matkou uvedených výdavkov vyčíslených na č. I. 2773 spisu, ktoré v súhrne priemerne mesačne predstavovali spolu sumu 357,77 eura), aktuálne o niečo zvýšených výdavkov na bývanie, z ktorých alikvotnú časť na maloletého odvolací súd uznal vo výške 130,- eur mesačne, ako aj školné vo výške 20,- eur mesačne, ktorá suma bola posledné dva školské

roky, predtým to bolo 200,- eur ročne, na školské pomôcky 10,- eur mesačne, na lieky 20,- eur mesačne, keďže preukázateľne matkou predložený doklad o zakúpenie liekov v lekárni jednoznačne bez pochyby odôvodnenosť liekov pre maloletého nepreukazoval, preto odvolací súd uznal tento výdavok vo výške 20,- eur, na hygienu vo výške 20,- eur, na oblečenie vo výške 40,- eur, na stravu vo výške 150,- eur, 30,- eur na bezlaktózové potraviny a tiež na zuby vo výške v priemere 40,- eur mesačne. Mimoriadne výdavky vyčíslené matkou vo výške 1 000,- eur na obstaranie hudobného nástroja či na letný tábor a na výučbu anglického jazyka matka nepreukázala, preto tieto odvolací súd nezohľadnil, keďže ich výšku nepovažoval za preukázanú. Podľa odvolacieho súdu matkou vyčíslené pravidelné mesačné výdavky na bývanie a starostlivosť v roku 2022 a 2025 boli jednoznačne nadhodnotené, pričom uvedené sa týka aj výdavkov na bezlaktózové mliečne výrobky, na ovocie, na oblečenie maloletého či na výživové doplnky, na dentálne pomôcky či na lieky na recept, na voľnočasové poplatky, ako aj na školské pomôcky a tiež výdavok na bývanie – energie, ktorý matka rozdelila medzi 2 osoby, a to napriek tomu, že v spoločnej domácnosti žije so svojou matkou, starobnou dôchodkyňou a aj táto je povinná sa podieľať na výdavkoch domácnosti ohľadne energií v rovnakom rozsahu.

94. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odporúčací charakter Metodiky Ministerstva spravodlivosti SR pre výpočet výživného rodičov k deťom, tzv. tabuľkové výživné, metodiku neaplikoval pri určovaní výživovacej povinnosti otca z jeho príjmu, keď prihliadol jednak na výšku odôvodnených potrieb maloletého, ako aj na okolnosť, že otec nemá možnosť sa podieľať na starostlivosti o maloletého, napriek jeho evidentnému záujmu prostredníctvom realizácie styku, ktorý mu je neumožňovaný a je marený napriek predchádzajúcemu právoplatnému súdному rozhodnutiu, preto považoval za dôvodné zaviazat' otca k výživovacej povinnosti v rozsahu 400,- eur mesačne tak, ako to bolo v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva, ktoré výživné otec doteraz platí a po zvýšení jeho príjmu od roku 2024 v rozsahu 500,- eur mesačne.

95. Zákonná úprava pre aplikáciu tabuľkového výživného nie je dôvodná, hoci toto je prostriedkom štandardizácie rozhodovacej činnosti súdov, vždy však len s odporúčacím charakterom, teda nemá záväzný charakter a nenahrádza aktivitu, ktorú by inak musel vykonať súd, aby nastolil princíp právnej istoty a zabezpečil vo svojej rozhodovacej činnosti, že v skutkovo obdobných veciach nebude rozhodované rozdielne. Aplikácia tzv. tabuľkového výživného nie je na mieste ani v prípadoch povinného rodiča s nadštandardným príjmom, pričom zákonná limitácia výšky súdom určeného výživného je daná jeho spotrebným charakterom (uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo/2017/2010). Stanovené výživné zodpovedá aj podľa názoru odvolacieho súdu zákonným kritériám a spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi účastníkmi konania. Keďže otec nemal možnosť sa s maloletým stretávať (pre postoj matky), a teda sa nepodieľal na uspokojovaní potrieb maloletého výkonom osobnej starostlivosti, určil výživné bez prihliadnutia na výkon osobnej starostlivosti otca o maloletého

96. Zároveň rozhodol aj o zaostalom výživnom vo výške 2 600,- eur za čas od 07.12.2022 do 28.02.2026, ktorú sumu otcovi uložil zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, keďže nevzhladol dôvody na zapltenie plnenia v splátkach, čo navyše predstavuje výnimočný prípad a okolnosti na strane otca neodôvodňujú plnenie v splátkach vzhľadom na jeho pomery.

97. Pokiaľ zástupkyňa matky v priebehu konania navrhla rozhodnúť o výživnom aj na tvorbu úspor, odvolací súd odôvodnenosť aplikácie § 63 ods. 3 ZoR nezistil. Podmienkou rozhodnutia je kvalifikované zistenie majetkových pomerov povinného, pričom ide o výnimku zo zásady spotrebného charakteru výživného. Výživné určené na tzv. tvorbu úspor má odlišný účel, ako aj ďalšie osobitosti, keďže sa poskytuje nad rámec aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa, spravidla za účelom zabezpečenia nákladov na budúce bývanie, štúdium či zdravotnú starostlivosť, alebo iné osobitné výdavky presahujúce bežnú spotrebu dieťaťa (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 09.12.2015, sp. zn. 5 Cdo/101/2015). Predmetné ustanovenie týkajúce sa tvorby úspor zakotvuje možnosť danú všeobecnému súdu určiť nadštandardnú výšku výživného, t. j. takú, ktorá zaisť v budúcnosti zvýšené potreby maloletého najmä v súvislosti s jeho vzdelaním, ale napríklad tiež bývaním, zabezpečením zdravotnej starostlivosti o dieťa v prípade určitých zdravotných komplikácií a pod., ale zároveň bude tiež znamenať v prípade tvorby úspor určitú istotu pre prípad zhoršenia finančnej situácie povinného rodiča.

98. Odvolací súd nezistil špeciálne potreby maloletého vyžadujúce tvorbu úspor, ani potrebu zabezpečenia nákladov na budúce bývanie dieťaťa, jeho štúdium, ktoré dlhodobo a aktuálne maloletý absolvuje bez zvýšených výdavkov homeschoolingom, teda individuálnym vzdelávaním a tiež nezistil

u maloletého zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť, keďže výšku týchto výdavkov matka dieťaťa nepreukázala. Odvolací súd s prihliadnutím na ním ustálené mesačné spotrebné výdavky maloletého, ako aj s prihliadnutím na majetkové pomery otca, ktorého príjem je síce nadštandardný, ale stanoveným výživným vo výške 500,- eur mesačne od 01.01.2024 bude uhradených zo strany otca takmer 94 % odôvodnených výdavkov dieťaťa, ktoré sú sčasti hradené aj rodinnými prídavkami poberanými matkou maloletého, ktorá má tiež k dieťaťu vyživovaciu povinnosť, keďže túto majú obaja rodičia a taktiež s ohľadom, že otec mal záujem aj o osobnú starostlivosť o maloletého, resp. styk s ním, ktoré boli preukázateľne marené postojom matky v priebehu celého konania, nerozhodoval o povinnosti otca, aby prispieval aj na tvorbu úspor napriek nadštandardnému príjmu otca, čo nepovažoval za potrebné.

99. Zákon ponecháva možnosť tvorby úspor z výživného ako právo oprávneného, avšak len v prípade, že to majetkové pomery dovoľujú. Súd nemá zákonnú povinnosť využiť možnosť danú týmto ustanovením. Poukazujúc tiež na právo rodiča na výchovu dieťaťa, ktorej súčasťou je aj právo rodiča „naučiť dieťa hodnotiť peňazí a vštepiť mu, že nič nie je zadarmo“ a „bez práce nie sú koláče“ (nález Českého ústavného súdu sp. zn. IV.ÚS 650/15) považoval sumu stanovenú na bežné výživné za dostatočnú.

100. Podľa odvolacieho súdu nemá súd zákonnú povinnosť určiť výživné na tvorbu úspor, poukazuje aj na preukázateľné skutkové zistenia, že otec maloletému prispieval na výživu v zmysle predchádzajúceho súdneho rozhodnutia po celú dobu sumou 400,- eur mesačne, nemá možnosť podieľať sa na výchove dieťaťa v rámci realizácie styku a vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti a z nich vyplývajúce právne závery dospel k jednoznačnému konštatovaniu o nedôvodnosti určenia výživného aj na tvorbu úspor. V uvedenom smere odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7CdoR/1/2025 zo dňa 26.02.2025.

101. Podľa § 24 ods. 5 ZoR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

102. Podľa § 25 ods. 2 ZoR, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

103. Úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom tvorí špeciálnu zložku rodičovských práv, ktorá musí byť v záujme maloletého dieťaťa. Súd je povinný pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadnuť na záujem maloletého dieťaťa. Je potrebné zohľadniť nielen právo rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, ale aj právo dieťaťa stretávať sa s týmto rodičom. Teda v prípade potenciálneho oddelenia dieťaťa od jeho rodiča je nevyhnutné posúdiť a určiť najlepší záujem dieťaťa (čl. 9, 18 a 20 Dohovoru o právach dieťaťa). Dohovor chráni právo dieťaťa na rodinný život. Dieťa oddelené od rodiča má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho najlepším záujmom (čl. 9 ods. 3).

104. Pri úprave styku dieťaťa s rodičom súd rešpektuje právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a prihliada na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, pričom zároveň rešpektuje právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a na udržovanie pravidelného osobného styku nielen s matkou, ale aj s otcom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti. V záujme zachovania zdravého vývinu maloletého dieťaťa je potrebné udržiavať styk s otcom, zachovať a upevniť citové väzby s otcom tak, aby dieťa malo pozitívny mužský vzor pri ďalšom fyzickom i psychickom vývoji. Súčasťou práv maloletého dieťaťa je aj udržovanie rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Nad záujem maloletého dieťaťa ale nemožno nadradovať spôsob fungovania vzťahov jeho rodičov.

105. Rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je, okrem iného, povinný, aby so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytváral priaznivé podmienky na styk, a to vedením dieťaťa k tomu, aby sa chcelo stretávať s rodičom a malo k nemu správny

vzťah. Spolupôsobenie druhého rodiča na výchove maloletého dieťaťa je dôležité. Nemožno pritom zabudnúť na potrebu udržiavania vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a authority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery. Úprava styku predstavuje rámcový základ pre stretávanie sa dieťaťa s otcom, a teda že ide o určitú garanciu styku. To však neznamená, že rodičia v záujme spoločného dieťaťa neumožnia absolvovať stretávanie s odklonom od tohto styku so zreteľom na jeho potreby. Osobný kontakt rodičov s maloletým dieťaťom má spravidla priaznivý vplyv na jeho emočný a intelektuálny rozvoj a je preň prínosom. V prípade zistenia, že dôjde opakovane k bezdôvodnému a zámerne neumožňujúcemu styku s maloletým dieťaťom, súd starostlivosti o maloleté dieťa môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

106. Nemôže byť dôvodom na obmedzenie styku len ničím neodôvodnená nechuť dieťaťa, najmä vtedy, ak indície smerujú k zámernému pôsobeniu preferenčného rodiča s cieľom vyvolať takéto správanie dieťaťa. Páve naopak, je dôvodné, aby súd v najlepšom záujme dieťaťa urobil všetky kroky smerujúce k obnove a prehĺbeniu narušeného vzťahu medzi rodičom a dieťaťom, či už formou výchovného opatrenia, alebo i aplikovaním ustanovenia § 25 ods. 4 Zákona o rodine, v zmysle ktorého ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený rozhodnutím súdu, môže súd na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

107. Ohľadne rozhodovania o úprave styku otca s maloletým dospel odvolací súd z dôvodu zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky k jednoznačnému záveru, že je v záujme maloletého, aby udržiaval rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom, teda aby nebol odtrhnutý od svojich koreňov, aby dostal príležitosť rozvíjať svoj vzťah k otcovi, a to napriek výrazne odmietavému a negatívnemu postojovi zo strany dieťaťa k osobe otca, u ktorého však také negatívne črty, ako uvádzala matka, argumentujúc záujmom dieťaťa, v konaní preukázané neboli, teda neboli zistené dôvody na zákaz styku rodiča s dieťaťom v zmysle § 25 ods. 3 ZoR, u otca neboli zistené žiadne psychopatológie, ani acting out nemôže otca diskvalifikovať ako rodiča, u ktorého nebolo preukázateľne zistené žiadne agresívne správanie sa voči maloletému, a teda má právo na výkon svojich rodičovských práv, ale aj povinností, pričom predovšetkým prostredníctvom styku sa otec môže aspoň v obmedzenej miere podieľať čiastočne na výchove svojho jediného dieťaťa. V danom prípade je daná potreba obnovenia styku otca s maloletým postupným približovaním riadeného a kontrolovaného styku kvalifikovanými odborníkmi za ich účasti na neutrálnom prostredí za účelom nadobudnutia dôvery zo strany dieťaťa k otcovi, ktorého absolútne vytesnalo zo svojho života, ktorý mužský vzor je maloletému odopieraný, avšak je potrebné nadviazať zdravé citové väzby s otcom, ale aj s jeho ďalšou rodinou, čoho dôkazom je aj súdne rozhodnutie o úprave styku starej matky zo strany otca v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 2P/77/2016, ktorý styk sa však nateraz taktiež nezrealizoval, a to napriek prejavujúcej sa údajnej ochoty zo strany matky, čo však paradoxne vyznieva opätovne iba ako účelovo tvrdená snaha bez reálneho uskutočnenia, keď matka opakovane poukazuje iba na odmietavý postoj dieťaťa k stretávaniu, avšak na druhej strane doteraz odmietala podrobenie sa výchovnému opatreniu vo forme odborného poradenstva na Klinike detskej psychiatrie Detskej fakultnej nemocnice v Bratislave. Matka by mala vyvíjať snahu pôsobiť na maloletého aj za pomoci odborníkov, aby tak došlo k obnoveniu a rozvíjaniu vzťahov s otcom a jeho blízkymi osobami, tomuto však nateraz evidentne nie je prístupná, čoho dôkazom sú aj ďalšie súdne konania, napr. konanie o nariadení výchovného opatrenia, ktoré doteraz nerešpektovala, ako aj konanie o úpravu styku otca s maloletým.

108. Odvolací súd má za to, že úloha otca v živote maloletých detí je významná a nepopierateľná a úlohou matky, ako rozhodujúceho rodiča majúceho výrazný vplyv na názory a postoje maloletého dieťaťa je pôsobiť a zdôrazňovať dôležitosť stretávania sa s druhým rodičom, uvedené však zo strany matky je postrádané a jej tvrdenia o odmietaní otca dieťaťom bez akejkoľvek jej súčinnosti v pôsobení na dieťa v pozitívnom zmysle je jednoznačne tendenčné a je prejavom neochoty matky podniknúť v danom smere zmenu svojho postoja, správania a názorov na osobu otca, ako aj pôsobenie v uvedenom smere na maloletého.

109. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/130/2022, podľa ktorého spôsob realizácie styku dieťaťa s rodičom je vždy výsledkom posúdenia konkrétnych skutkových okolností v každej prejednávanej veci, preto súd môže prijať jedinečné a konkrétne riešenia pre ten ktorý prípad.

110. Keďže preukázateľne maloletý styk s otcom odmieta, argumentujúc údajne prežitou traumou, ktorej pôvod v správaní sa otca dieťaťa doteraz nebol preukázaný v žiadnom z konaní, vyvstala potreba

realizácie styku otca s maloletým za prítomnosti odborníkov – pracovníkov z Centra pre deti a rodiny Holíč, Rodinné domky, pracovisko Senica, ktoré určil za miesto realizácie styku, pričom odvolací súd považoval daný rozsah styku nateraz za primeraný pre postupné obnovovanie a nadviazanie vzťahu predovšetkým zo strany maloletého k otcovi, s prihliadnutím na rozsah styku stanovený právoplatným rozhodnutím súdu starej matky vždy prvú pármu stredy v mesiaci, ako aj s prihliadnutím na pracovné povinnosti otca a školský režim maloletého, ktorý však nie je prekážkou vzhľadom na absolvovanie povinnej školskej dochádzky maloletým individuálnou formou, tzv. homeschoolingom.

111. Dňa 11.07.2025 bol Krajskému súdu v Trnave doručený návrh matky na prerušenie konania, ktorým žiadala odvolacie konanie sp. zn. 13CoP/139/2023 prerušiť, a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) o jej podanej ústavnej sťažnosti a vyriešení otázok, o ktorých má v zmysle zákona právomoc rozhodnúť len Ústavný súd SR, prípadne (ak na to dá Ústavný súd SR podnet) môže o tejto otázke/otázkach rozhodnúť len Súdny dvor Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy v prejudiciálnom konaní. Svoj návrh odôvodnila tým, že na Ústavný súd SR podala sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, pričom za porušovateľa označila odvolací súd, t. j. podala na Ústavný súd SR návrh o súlade právnych predpisov a záväzkov podľa medzinárodných zmlúv - tzv. medzinárodných dohovorov, ktorými je Slovenská republika viazaná a odvolací súd teda o tejto otázke nemohol podľa § 194 CSP rozhodnúť. Uviedla, že z hľadiska posúdenia „legality“ zásahu odvolacieho súdu (t. j. využitie reštriktívnych a donucovacích prostriedkov), ktoré odvolací súd uviedol v bode 15. napadnutého uznesenia zo dňa 28.05.2025 namieta, že takýto postup je v rozpore s Dohovorom o ľudských právach (ďalej len „Dohovor“). Vzhľadom na to, že využitím reštriktívnych (pokuta) a donucovacích prostriedkov (predvedenie políciou) na vyšetrenie u znalca by došlo k invazívnemu zásahu do práva na súkromie podľa Dohovoru (čo by bolo legitímnym len v prípade verejného záujmu, napr. pri odhaľovaní trestnej činnosti), ako aj proporcionalitou (teda či potreba vykonania znaleckého vyšetrenia napriek nesúhlasu dotknutých osôb a skutočnosti, že maloletý absolvoval už šesť znaleckých posudkov - prevažuje nad ochranou ich súkromia). Nerešpektovanie odňatého súhlasu podľa Dohovoru o dôstojnosti človeka zo strany odvolacieho súdu považuje za postup prejudiciálny, šikanózný a tiež za postup, ktorým súd zasiahol do práv maloletého a jej práv garantovaných medzinárodnými dohovormi a Chartou a do ústavou garantovaného práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu. K porušovaniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy SR prišlo postupom odvolacieho súdu v konaní 13CoP/139/2023, a to konkrétne vydaním uznesenia sp. zn. 13CoP/139/2023 zo dňa 28.05.2025 v spojitosti s uznesením odvolacieho súdu č. k. 13CoP/139/2023 - 2913 zo dňa 08.01.2025 a 13CoP/139/2023 - 2937 zo dňa 31.01.2025. V poučení súd uviedol, že: „ Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP, § 357 CSP).“ Zneužitím procesného postupu odvolacím súdom, ktorý by mohla zvrátiť jedine mimoriadnym opravným prostriedkom proti meritórnemu rozhodnutiu (t. j. dovolaním proti rozhodnutiu vo veci samej), by došlo k jej ohrozeniu alebo vážnemu porušeniu iných práv chránených osobitnými zákonmi a medzinárodnými dohovormi (vrátane maloletého dieťaťa). Ústavná sťažnosť je teda v tomto prípade prípustná nakoľko strana sporu nemôže dosiahnuť ochranu práv inými právnymi prostriedkami, najmä inými prípustnými opravnými prostriedkami. Z tohto dôvodu sa obrátila svojou sťažnosťou na Ústavný súd SR. Na základe všetkých uvedených skutočností a predložených dôkazov má za to, že týmto je daná potreba prerušenia konania v zmysle § 162 ods. 1, písm. a) CSP a zároveň i v zmysle § 164 CSP, a preto navrhla, aby odvolací súd konanie vedené pod sp. zn. 13CoP/139/2023 prerušil, a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu o podanej ústavnej sťažnosti a vyriešení vyššie uvedených otázok, o ktorých má v zmysle zákona právomoc rozhodnúť len Ústavný súd SR, prípadne (ak na to dá Ústavný súd podnet) môže o tejto otázke/otázkach rozhodnúť len Súdny dvor Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy v prejudiciálnom konaní.

112. Podľa § 162 ods. 1 CSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť (písm. a)), pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania (písm. b)), podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti (písm. c)).

113. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

114. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

115. Najvyšší súd SR v tejto súvislosti konštatoval, že prerušenie konania je svojou povahou výnimočným rozhodnutím súdu, o ktorom súd rozhodne za splnenia zákonom predpokladaných podmienok aj bez návrhu strany sporu (účastníka konania). Rozhodovanie o prerušení konania pre dôvody podľa § 164 CSP je potrebné posudzovať v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Súd k takémuto procesnému rozhodnutiu pristúpi zásadne vtedy, ak prebieha iné konanie (nielen súdne), v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. januára 2021 sp. zn. 5Obdo/48/2020).

116. Pokiaľ matka zotrvala na návrhu na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu vo veci ústavnej sťažnosti, v uvedenom smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 425/2025/23, ktorým rozhodol o ústavnej sťažnosti matky a maloletého, teda nebol dôvod na fakultatívne prerušenie konania v zmysle návrhu matky.

117. Matka v rámci odvolacieho konania žiadala o oslobodenie od súdneho poplatku, a to v súvislosti s uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 13CoP/139/2023 zo dňa 31.01.2025, ktorým matke, ale aj otcovi uložil povinnosť zložiť preddavok na vykonanie dôkazu, a to každému vo výške 1 250,- eur, na čo matka reagovala žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú odôvodnila dlhodobou nezamestnanosťou, starostlivosťou o maloleté dieťa v celodennej osobnej starostlivosti s tým, že spoločnú nehnuteľnosť BSM už takmer 10 rokov užíva výlučne bývalý manžel a na výzvu o vyporiadanie majetku BSM nikdy nereflektoval, nie je v jej finančných možnostiach uhradiť súdne poplatky a poplatky za znalecké dokazovanie, keďže otec dieťaťa na výživu prispieva len sumou 400,- eur, pričom len výdavky na bývanie a starostlivosť o maloletého predstavujú sumu až 1 120,- eur.

118. Podľa § 254 ods. 1 CSP, súd na návrh prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery strany.

119. Podľa § 254 ods. 2 CSP, priznané oslobodenie od súdneho poplatku súd kedykoľvek počas konania odníme, a to i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania preukáže, že pomery strany neodôvodňujú alebo neodôvodňovali oslobodenie od súdneho poplatku.

120. Oslobodenie od súdnych poplatkov podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia je možné priznať len na žiadosť strany konania, ktorá je povinná súdu preukázať vierohodným spôsobom svoje majetkové a sociálne pomery. Pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov súd prihliada nielen k majetkovým a sociálnym pomerom žiadateľa, ale taktiež aj k výške súdneho poplatku a rovnako k povahe uplatneného nároku.

121. Predpokladom pre oslobodenie sú pomery strany, pričom súd pri rozhodovaní o oslobodení od platenia súdnych poplatkov skúma najmä majetkové, osobné a rodinné pomery. Pomery strany pritom možno chápať širšie ako spoločensko-ekonomické podmienky, v ktorých žije, jej majetkové pomery, zárobkové možnosti, počet osôb, ktoré je poplatník povinný podľa zákona vyživovať, jej oprávnené potreby. Pre úvahu súdu o približných medziach, v ktorých by sa mal pohybovať príjem žiadateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov leží pomyselná hranica pre priznávanie oslobodenia od súdnych poplatkov obvykle tam, kde príjem zamestnanej osoby osciluje len na pomedzí minimálnej mzdy alebo je len nepatrne vyšší a u osôb nezamestnaných sa pohybuje blízko zákonom ustanovenej výšky životného minima. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. decembra 2000, sp. zn. 5 Obo 169/2000, zákon nevysvetľuje bližšie obsah pojmu „pomery účastníka“, bezpochyby však musí ísť o pomery majetkové (a ak je žiadateľom fyzická osoba, tak aj rodinné, sociálne a zdravotné) žiadateľa, majúce základ v okolnostiach, ktoré nie sú len dočasnej či prechodnej povahy a odôvodňujú záver, že ako poplatník celkom či z časti nemôže splniť poplatkovú povinnosť, alebo že jej splnenie od neho nemožno spravodlivo žiadať.

122. Odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že na strane matky nie sú splnené predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže to jej pomery neodôvodňujú. Na dôkaz uvedeného odvolací súd poukazuje na prehľad majetkových pomerov matky, doručených odvolaciemu súdu dňa 20.11.2024, kde v článku III. vyjadrenia popísala svoje majetkové pomery, kde uviedla príjmy po odchode zo spoločnej domácnosti v septembri 2015 v sume 36 203,20 eura, pozostávajúcich z nemocenských dávok, z dávok v nezamestnanosti, ako celkovú sumu, z ktorej s maloletým žila počas rokov 2015 až 2024 uviedla sumu 134 865,07 eur. Ďalej na základe dohody o vykonaní práce a z príjmu zo slobodného povolania v rokoch 2020 a 2023 spolu v sume 22 536,90 eura, pričom výdavky na maloleté dieťa matka deklarovala na bežné výdavky dieťaťa spolu v sume 850,- eur mesačne a na mimoriadne výdavky spolu v sume 1 540,- eur, navyše od marca 2025 matka je poberateľkou invalidného dôchodku cez 540,- eur mesačne a aj s poukazom na jej tvrdenia ohľadne uhrádzania výdavkov na jej životné potreby z úspor počas konania pred odvolacím súdom, dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že pomery matky tak, ako ich deklarovala v tlačive pre účely oslobodenia od súdnych poplatkov, nezodpovedajú realite, ani jej predchádzajúcim, odlišným vyjadreniam, neodôvodňujú jej oslobodenie od súdnych poplatkov, keď v danom tlačive uviedla, že nemá pravidelný príjem, avšak od marca 2025 a aktuálne disponuje mesačným príjmom v podobe invalidného dôchodku aktuálne vo výške 567,10 eura, teda jej tvrdenie o absencii jej príjmu nekorešponduje s inými skutočnosťami, najmä s matkou uvádzanými výdavkami na maloletého vyše 1 000,- eur, okrem ktorých mala výdavky na svoje živobytie. Keďže pri posudzovanom návrhu je potrebné prihliadať na celkové majetkové pomery účastníka konania, nielen na jeho aktuálny príjem, existencia značných finančných úspor, potvrdená samotnou matkou, objektívne vylučuje záver o jej nepriaznivých majetkových pomeroch v rozsahu, ktorý by jej bránil v úhrade preddavku vo výške 1 250,- eur alebo súdnych poplatkov. Navyše v zmysle uznesenia na čl. 3540 zo dňa 21.01.2026 o priznaní odmeny znalcovi celkovo vo výške 1 093,92 eura, z ktorých uhradeného preddavku otca bola znalcovi uhradená suma 546,96 eura a zvyšok zo štátnych finančných prostriedkov, stanovený preddavok na znalecké dokazovanie už tomuto nezodpovedá.

123. CMP v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradiť trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Odvolací súd však vzhľadom na charakter daného konania považuje za spravodlivé, aby si každý z účastníkov znášal trovy konania sám a v súlade so všeobecnou zásadou náhrady trov v mimosporovom konaní a s poukazom na ustanovenie § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

124. V ďalšom odvolací súd dodáva, že i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

125. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).